

Збірка авторських казок

Казка - свіжий вітер, що роздмухує вогник дитячого мислення й мови.

ЦПРПП ДМР 13 БЕРЕЗНЯ 2023, 11:51 UTC

ЦПРПП ДМР 10 КВІТНЯ 2023, 13:38 UTC

Проект «Збірка авторських казок» реалізується за ініціативи центру професійного розвитку педагогічних працівників Дрогобицької міської ради з нагоди відзначення Всесвітнього дня казки.

Мета: окреслити важливість ролі авторської казки в дитячій літературі для формування світоглядних переконань, естетичних уподобань, виховання патріотизму та любові до рідної землі, розвиток абстрактного мислення та збагачення словникового запасу читача; креативно популяризувати державну мову; сприяти професійному розвитку.

АННА ЧАЙЧЕНКО 10 КВІТНЯ 2023, 13:39 UTC

Максимко

Тамара Чубур, вихователь
ЗДО № 27 "Світанок" СМР

Максимко

Колись давно на Україні, в мальовничому маленькому селі Максимівщина, в одній сім'ї народився хлопчик. Йому дали ім'я Максимко. Батьки дуже любили своє рідне село в якому народились і провели своє безтурботне дитинство, і стали батьками, народивши первістка. Вся батьківська любов до України, до свого рідного села передалась маленькому Максимкові. Виростав Максимко дуже веселим, допитливим хлопчиком. Йому хотілось дізнатись про все на світі.

Одного разу він підійшов до своїх батьків і запитав:

- А чому моє ім'я Максимко? Мені здається, що воно схоже із назвою нашого села. Що, наше село родилось теж зі мною в один день?

- Ні, відповіли батьки, - наше село назване дуже, дуже давно. Його назвали наші діди і прадіди, коли проживали в нашому селі.

- А чому вони його так назвали? - запитав хлопчик у тата.

Максимкові, все ж таки здавалося, що його ім'я і назва села дуже схожі.

- Ну раз ти такий допитливий, мені звісно це дуже подобається, то я пропоную тобі послухати одну історію із життя нашого села, яку розповів мені мій тато, твій дідусь.

Наше село славилось і славиться дуже хорошими людьми і своїми красивими краєвидами. В ньому жили працюючі люди, які вдень

Казка Максимко

Документ Word

PADLET DRIVE

АНОНІМНИЙ 10 КВІТНЯ 2023, 13:40 UTC

Казка про Україну та казка про бджілку Майю

Солоненко Лариса Миколаївна,
вихователь Липоводолінського ЗДО "Веселка"

Казка про бджілку Майю

Весною, як тільки пригріло сонечко, в бджолиній сім'ї народилася маленька, гарненька бджілка. Батьки назвали її Майєю. Майя з перших хвилин свого життя була дуже веселою і допитливою. Все, що не відбувалося довкола було цікаве їй, адже все вона хотіла бачити і про все вона хотіла знати.

Світло весняне сонечко, розливало свої промінці, намагалася обігріти холодну землю після затишної зими. Бджілка Майя літала біля свого будиночка і намагалася побачити щось цікаве, знайти собі друзів. Сонечко гралося прозорими крильцями бджілки, виблискувало на їх поверхні веселковими барвами, вигрівало пухнасті жовто-чорні бочки Майї. Комашці це дуже подобалося і вона вирішила полетіти до сонечка. Чим ближче вона наближалася до сонечка, воно все більше посміхалося, віддалялося від неї, манило до себе своїми промінцями. Але скоро бажання долетіти до сонечка в бджілки пропало і вона вирішила злітати на галівину, яка виднілася поблизу лісу. Там проти сонечка грілася якась червона з чорними крапочками комашка.

- Мене звать Майя. А ти хто така? - запитала бджілка. Що ти тут робиш?

- Я Жучок - Сонечко.

Від цих слів бджілці стало дуже весело і вона голосно розсміялася.

- Так не буває! Сонечко, он вгорі на небі світе, поглядає на нас і грається своїм золотистим волоссям. А ти не світиш і не грієш.

- Я Жучок - Сонечко, який зимував під корою дуба, а коли прийшла весна я виліз з під неї, гріюся, і шукаю собі їжу, бо дуже зголоднів.

- Ти, Жучок - Сонечко, любиш ласувати зеленою травичкою?

Казка Солоненко Л.М.

Документ Word

PADLET DRIVE

АННА ЧАЙЧЕНКО 10 КВІТНЯ 2023, 06:01 UTC

"Добро перемагає зло"

Ніна Проніна, вихователь Закладу дошкільної освіти (ясла - садок) № 27 "Світанок" Сумської міської ради

Добро перемагає зло.

Жила-була гарна родина:мама Курочка, тато Півник та курчатко Золотинка.

Родина була дружньою та працюютою. В родині панували любов та злагода.

Батьки працювали, а Золотинка відвідувала дитячий садочок. У садочку у неї було багато друзів. А їхня вихователька, Киця Мурківна, завжди могла зацікавити курчатко. У вихідні дні вся родина вирушала в похід, театр чи кіно. А як же подобалося Золотинці ходити в парк на дитячі атракціони! А ще їздити на дачу! Там курчатко мало свій квітничок. Квіти були різного кольору та вабили око кожному. Золотинка дбайливо доглядала за ними.

Найбільше задоволення Золотинка отримувала від поїздок до дідуся та бабусі. Бабуся завжди розповідала внучатові казки про мандрівників, добрих чарівників, а з дідусям вони часто ходили рибалити.

Одного разу, коли курчатко було у бабусі та гралося в садочку, подув сильний вітер, загримів грім, вдарила блискавка. Воно страшенно злякалося і побігло куди очі дивилися...

_Мамусю, де ти?... Врятуй мене... Я боюся...- плакало мале, але ніхто не відповідав.

МОЯ казка

Документ Word

PADLET DRIVE

ЦПРПП ДМР 10 КВІТНЯ 2023, 05:30 UTC

РУКАВИЧКА В ЗИМОВОМУ ЛІСІ

Валентина Трошина
ЗДО "Казка" №43 Сумської міської ради

Холодно мені.
Ой, яка гарна і тепла рукавичка.
Тут я і зігріюся.

Залетіла і дблїлка в рукавичку.
Згодом і метелики-веселунчики летять. Та їм щось не весело.

-По полю ми літали,
На квіточці сідали,
Не встигли озирнутись,
Зима вже завітала.
Що це, що це за дива?
Де листочки, де трава?
Холодно нам.
Ой, яка гарна і тепла рукавичка.
Тут ми і зігріємось.

І метелики вже в рукавичці.
Коли це мишка шкрябогушка біжить швидко- швидесенько.

-Підї. Вже зима прийшла,
Багато снігу намела.
Холодно мені.

Побачила рукавичку і шусть грітїся.
Потім стрибає жабка-квакушка.

-Вже замерзла і вода,
Сніг всю землю засипа.
Не залізу більше в нору,
Не стрибну в зелену воду.

Побачила гарну рукавичку і стрибнула грітїся.
Потім сунеться повільно черепашечка-пашечка.

Новий Документ Microsoft Word

Документ Word

PADLET DRIVE

ЦПРПП ДМР 10 КВІТНЯ 2023, 05:27 UTC

Чудо яблуня

Федорова Оксана Михайлівна

користо, не сидіти без діла. Він зараз далеко від родини, мама весь час на роботі, тому і відправили хлопчиків до бабусі в невелике мальовниче містечко – Кролевець.

Будиночок бабусі видно ще здалеку. Знаєтє чому? Тому, що його прикрашають гордо визираючі з-за паркану високі мальви, або як їх всі називають «кручені паничі» - червоні, блїдо-рожеві, білі, блїдо-помаранчеві. Сусїдські дївчата таємно зривають квіти воланчики і граються в «гості», «весїлля» та інші дївчачі ігри. Хлопцїв не запрошують, бо ще смїятимуться та й ігри у них зовсїм інші.

Казка Чудо яблуня

Документ Word

PADLET DRIVE

ЦПРПП ДМР 10 КВІТНЯ 2023, 05:47 UTC

Чому книжка втомилася?

Любов Матузок,
вихователь Роменського дошкільного
навчального закладу (ясла-садок) № 8
«Дзвіночок»

Л. Матузок, вихователь
Роменського дошкільного
навчального закладу (ясла-садок) № 8
«Дзвіночок»

Чому книжка втомилася ?

- Хух, здається, можемо трохи перепочити, - сказала ще молода, але дуже втомлена обкладинка, і тихенько зачинила книжку, яка нагадувала такий собі казковий будиночок для літер, слів і речень, для крапок і ком та інших спеціальних знаків, що допомагають правильно читати. А палітурка в цьому будиночку слугувала за двері. Тільки ці двері були не з дерева, а з картону, тож з ними треба було поводитися обережно. На жаль, хлопчик Дем'янич, якого книга необачно погодилася навчити читати, не дуже шанував обкладинку - намалював на ній фломастером чорні величезні коми, схожі на якісь розлочені комахи, бо кожен хвостик нагадував жало. А ще якийсь випадково зідрав смужку захисної лакованої плівки. Кожного разу, коли Дем'янич брав книгу до рук, палітурка з переляку заплещувала очі заголовку, тож до цього часу хлопчик не міг самостійно прочитати назву книги.
- Зізнаємося чесно - ми чекали цієї миті, коли зможемо зайняти власні місця у абетці, - тихенько промовили Літери. - Як він вміє переплутати наші імена, які чудернацькі слова утворює, що й сам не може прочитати. Та, мабуть навіть ніхто з дорослих не зміг би плавно і чітко прочитати ось таке: дфрудьк, кштрбак, ауенгспянь. А ми так мріяли навчити його новим гарним словам!
- Та він і відомі слова вміє зіпсувати. Ось сьогодні вчили його ділити слова на нас – на склади. Але тільки-но погляньте, що він зробив зі

МАТУЗОК

Документ Word

PADLET DRIVE

ЦПРПП ДМР 10 КВІТНЯ 2023, 05:24 UTC

Маленька пригода Гави Гані

Любов Матузок, вихователь Роменського дошкільного
навчального закладу (ясла-садок) № 8 «Дзвіночок»

Любов Матузок, вихователь Роменського дошкільного
навчального закладу (ясла-садок) № 8 «Дзвіночок»

МАЛЕНЬКА ПРИГОДА ГАВИ ГАНИ

- Уже вечір. Тобі, моя кра-сунечко, час спати, - сказала лагідно мама-гава.
- Я не хочу спати, - обізвалася напівсонна Ганя. -А ще сьогодні ти обіцяла заспівати мені якусь нову пісеньку!
- Що ж, спробую виконати обіцянку, алеті, Ганю, знаєш, що я не вмію співати тихо. Отож боюся, що мій спів заважатиме сусїдам.
- Ну будь ласка, мамусю, - наполягала Ганя. -Я теж чула, як квочка квоткала до курчат, як кішка муркотїла колїскову своїм рудим кошенятам.
- Ну добре, - здалася матїнка -гава, повільно вдихнула повітря і почала:
-Кар-кар- кар, кар –кар-кар, буду я співать,
бо не спить ще ліхтар, і зірки не сплять,
-А чому не спить ліхтар і зірки? - спитала Ганя.
- Ну, ліхтар світить тим, хто може допізна працювати, потім повертатися додому, коли...
- Коли вже ви, пані гаво, перестане горлопанити! – грубо втрутився у розмову пївень –галаган. -Хочу зауважити, настїльки мїлозвучніше замість вашого «кар-кар-кар» звучало б, наприклад, «Ку-ку-рі-ку!», - і пївень спершу голосно заспївав, а потїм так замажав крилами, що здалося – він сам собі аплодує.
- Вибачте, шановний, – обїзвалася чємно матуся-гава. – Але на свїтанку весь двір прокидається від вашого крику, та вам і на думку не спадає бодай вибачитися за щоденний галас.
- На ці слова голова курячого сімейства ображено замовк і пішов у курник, а гавеня зітхнула і на хвильку замислилось:

казка2023 (1)

Документ Word

PADLET DRIVE

ЦПРПП ДМР 10 КВІТНЯ 2023, 05:22 UTC

Як Мудра Сова сонечко врятувала

Катерина Шеремет,
керівник музичний Лебедїнського ЗДО ясла -садок"Ромашка

Як Мудра Сова сонечко врятувала

В світі існує безліч різноманітних лісів. Є ліси звичайні, в яких ростуть дерева, гриби, живуть звірята. А є, і незвичайні-казкові ліси. Зовні вони нічим між собою не відрізняються, там теж є дерева, кущі, гриби, а звірі в ньому можуть розмовляти. Саме в одному з таких лісів і трапилася наша дивовижна історія.

Весна... Це слово завжди асоціювалося в лісових мешканців з великою радістю. Адже на весні все пробуджується від сну. Деревя одягаються в зелені пишні шати, з під пухнастої сніжної ковдри,

як мудра сова сонечко врятувала

Документ Word

PADLET DRIVE

ЦПРПДМР 10 КВІТНЯ 2023, 11:20 UTC

Казка про кульбабкову фею

Світлана Качаненко,

вихователь Білоцерківського ЗДО N 31 "Незабудка"

Весну всі чекають з нетерпінням і очікуванням див. Особливо що пору року чекає Фея Квітів, адже у неї багато роботи: розбудити маленьких фей, розподілити між ними насіння квітів, допомагати їм у догляді за квітучими рослинками.

Коли настав той довгоочікуваний день, Фея Квітів одягла свою святкову сукню, вишиту незвичайними квітковими візерунками, і попросила клопа-солдатику подзвонити у чарівний дзвіночок. Із дзвоника лінула неймовірно ніжна мелодія. За кілька хвилин дупло старої верби, в якій жили феї, ожило, неначе вулик. Маленькі феї з ніжними прозорими крильцями заповнили головну залу.

-- Вітаю вас, мої милі дівчатка,- сказала квіткова фея.-- Ось нарешті і настав час прикрашати нашу землю чарівними квітами. Кожна з вас отримає насінину квітки. Покладіть їх у землю, і через деякий час з насінини переросте прекрасна квітка. Піклуйтеся про неї, любіть, насолоджуйтеся її красою!

Світлана Качаненко Казка про Кульбабкову фею

Документ Word

PADLET DRIVE

Надзвичайно цікава казочка — АНОНІМНИЙ

Добра, світла казка, дякую талановитому автору — АНОНІМНИЙ

Моєй дитині казочка дуже сподобалася, дякую — АНОНІМНИЙ

Пані Світлано! Це неймовірна історія, яка зачарувала своїм сюжетом. Дякую, бажаю успіхів! — АНОНІМНИЙ

Дякую автору за зворушливу подорож в світ дитинства. — АНОНІМНИЙ

АНОНІМНИЙ 10 КВІТНЯ 2023, 05:33 UTC

Історія аромату, чи кохання з ароматом щастя ?

Кашаєва Вікторія,

учениця 10-В класу

Дрогобицького наукового ліцею імені Богдана Лепкого

Історія аромату, чи кохання з ароматом щастя ?

Одного дня в будиночку за містом дівчина на ім'я Айві замислилась: «А що якби я відшукала свій аромат? Кожна дівчина бажає мати щось своє – особливе... Вона думала створити парфюм, але всі її спроби завершувались невдало, бо вона не знала ані поєднання запахів, ані формули. Дівчина спробувала зробити парфюм із запахом троянд. Зібрала пелюстки і думала заварити це, як чай, але все було намарно...

Осіннього вечора вона гуляла парком і аромат мокрого, опалого листя та хвої зачарувало її, вона і не помітила, як зіткнулась із гарним, молодим чоловіком. Вибачившись вона попрямувала далі, але чоловік наздогнав її і запитав: «Як Вас звати, дівчино?»: Вона відповіла: «Айві, а Вас?». «Я Даніель»-промив хлопця. Він запропонував прогулятися удвох, зашарівши-дівчина погодилась.

Вони розмовляли і дівчина розповіла йому про свої пошуки парфюму. Даніель відповів, що він займається виготовленням парфюмів для впливових людей. Айві із захватом дивилась на співрозмовника, але це їй не допоможе, на жаль. Даніель уважно дивився на дівчину і сказав, що це не має значення, бо вона гарна і щира, а такі дівчата трапляються рідко і несподівано, і зникають теж так само...

Айві запропонувала зробити аромат хвої. Юнак погодився.

Весь тиждень вони листувались, а наприкінці тижня зустрілись у його домі, де є кімнатка з необхідними інгредієнтами. Після поєднання ароматів між собою, вивели той особливий, який буде мати лише Айві. Нарешті вони

Історія аромату 2

Документ Word

PADLET DRIVE

АНОНІМНИЙ 10 КВІТНЯ 2023, 06:27 UTC

Авторська казка "Одного таланту мало"

Прит Лідія Максимівна, вихователь Низівського ЗДО "Журавонька" Садівської сільської ради Сумського району Сумської області.

Казка «Одного таланту мало»

Автор: Прит Лідія Максимівна, вихователь ЗДО «Журавонька» Садівської сільської ради Сумського району Сумської області.

«Сьогодні, о 20:00 запрошуємо на святковий концерт «Співучих соловейків» біля найвищого дуба лісу. На вас чекають незабутні враження та гарний настрій! Після виступу є унікальна можливість продемонструвати свій талант, та отримати шанс стати частиною співочого колективу. Чекаємо всіх бажуючих!» — було опубліковано на оголошенні, яке щойно вивісили в центрі лісового королівства.

Ось і настав той день, коли всі лісові жителі збираються разом. Виступ «Співучих соловейків» — дійство, яке чекають всі з нетерпінням. Кожного року, з квітня по червень, а саме в період гастролей цих перелітних пташок, щоденні концерти проходять біля найстарішого та найвищого дуба лісу. Звали того, щоб відвізати їх виступ звітляють всі свої

Казка Прит Л.М.

Документ Word

PADLET DRIVE

АНОНІМНИЙ 10 КВІТНЯ 2023, 05:31 UTC

Пригоди проліска

Наталія Амелеченко

АМЕЛЬЧЕНКО НАТАЛІЯ
Пригоди проліска

Промайнула холодна зима. Перші теплі промінчики сонця почали прогрівати землю. Все прокидається від зимового сну. На галявинах з'явилися перші квіточки – Проліски. Піднявши свої сонні голівки їм почулася розмова двох ворон-щебетух. А пліткували вони про далекий край, де завжди гріє тепле сонечко та своїм промінням зігріває все довкола.

У Проліска з'явилося нестерпне бажання побачити цю країну і він вирішив збиратися у подорож. Вся родина Пролісків відмовляла його від ідеї покинути рідну домівку та це не мало жодного результату, бо ворони все продовжували вихвалити Країну Сонця. Пролісок не міг більше сидіти на місці та з настанням світанку вирушив у подорож.

Пролісок з захопленням мандрував стежинами лісу, розглядаючи все

казка
Документ Word
PADLET DRIVE

АНОНІМНИЙ 10 КВІТНЯ 2023, 05:35 UTC

Незвичайні пригоди звичайної дівчинки марічки

Людмила Лагута,

вихователь ЗДО №7 "Горобинка" м.Шостка, Сумська обл.

Казка

«Незвичайні пригоди звичайної дівчинки Марічки»

Автор: Лагута Людмила вихователь ЗДО№7 «Горобинка» м. Шостка, Сумська обл.

В одному невеликому місті жила звичайна дружна сім'я: мама Оксана, тато Василь та маленька весела дівчинка Марічка. Тато працював у краєзнавчому музеї директором, а мама вихователькою у дитсадку. Марічка була маленькою дівчинкою, влітку їй виповнилося п'ять років і вона ще ходила у садок, той самий, де працювала її мама.

Була осінь. Діти в садочку почали хворіти і садок закрили на карантин. Наступного дня, щоб Марічка не сумувала, мама запросила її на прогулянку у парк. Вони довго ходили парковими доріжками, милувалися різнокольоровим листям на деревах, назбирали красивого, барвистого листя цілий букет, а під красенем – дубом набрали гарненьких жолудів повнісіньке дитяче відерце, а ще мама зірвала декілька плодів шишини, яскраво – помаранчевих і теж поклала у відерце. Додому повернулися обидві веселі і задоволені. День промайнув швидко. Після обіду Марічка пішла до своєї кімнати. Вона хотіла змайструвати метелика. Тулуб дівчинка зробила із товстого, поважного жолудя, голову із яскравого плода шишини, а крильця із барвистого листя. Ой, який же красень - метелик у неї вийшов!

Ввечері, коли тато повернувся з роботи, вся сім'я збиралася за столом на вечерю. Після смачної вечері тато розказав казку, мама показала посид...

казка
Документ Word
PADLET DRIVE

АНОНІМНИЙ 10 КВІТНЯ 2023, 05:41 UTC

Казка "Чарівна повітряна кулька"

- Сьогодні найкращий день! - промовила з усмішкою на обличчі дівчинка на ім'я Адель.
- Чому? - як би не розуміючи запитала мама і теж посміхнулася.
- Сьогодні мій день народження! Будуть подарунки! - весело промовила Адель.
- Звісно донечко! Ти в нас така розумничка! Ми з татом вже приготували тобі подарунки!
- Як я хочу вже їх отримати! - сказала Адель.
- Тато! Неси подарунки! - вигукнула мама; Адель весело засміялася.
- З днем народження моя люба донечко! Ми з мамою вітаємо тебе і дуже любимо! - проникливо промовив тато і подарував дуже гарний букет квітів з прив'язаною до нього гарною, блискучою, рожевою, у формі серця повітряною кулькою та пакунок в якому була лялька про яку мріяла дівчинка та чудова книга казок.
- Яка я щаслива! - вигукнула Адель.
- Адель сподобались всі подарунки, але найбільше гарна рожева кулька.
- Мама, тато, дякую! А можна я вийду погуляти у дворі, може зустріну своїх подрузок!
- Звісно - відповів тато. Адель швидко вбралася у гарну сукню, вхопила кульку та вибігла у

двір. У дворі ще нікого не було. Адель нетерпляче ходила з однієї сторони в іншу, їй так хотілося показати подружкам свою кульку, щоб всі побачили як вона сьогодні святково вдягнена, але нікого не було.

- Що ж таке? Що вони всі сплять? - подумала дівчинка. Адель зам'яно подивилась у небо; в той саме час здійнявся вітер, він вихопив повітряну кульку з рук дівчинки і вона швидко полетіла вгору.

- Ой! Моя кулька! - вигукнула Адель. Сумна вона повернулася додому, зайшла до своєї кімнати і лягла на диван. Вона заплющила очі і їй наснилося ніби її рожева кулька потрапила до лісу. Адель ніби спостерігала за нею здалеку і все розуміла та чула. І ось вона почула ніби кулька каже: - куди це я потрапила?

Кулька підлетіла до дерева і перетворилася на нього, потім до квітки і також перетворилася на неї.

- Так я чарівна! - подумала кулька. Вона полетіла далі і застрівся їй хлопчик з велосипедом в якого пробито колесо. Кулька вмить перетворилася на клейку стрічку якою хлопчик зміг заклеїти пробите колесо.

- Хочу ще комусь допомогти! - вигукнула кулька! І вона почала перетворюватись на найнеобхідніші речі для людей. Наприклад: перетворитися на рукавички щоб зігріти замерзлі руки, або на окуляри для бабусі які вона забула вдома ідучи в магазин за покупками.

- Мамо мені наснився такий чудовий сон! - підбігши до мами схвилювано промовила Адель!

- Я тобі зараз все розкажу! Мама посміхнулася ніби щось знала і почала слухати доню.

А чарівна повітряна кулька і досі мандрує по нашій Україні допомагаючи людям які насправді цього потребують.

Оксана Готка,
вихователь ЗДО №5 м. Чорноморськ, Одеська область.

АНОНІМНИЙ 10 КВІТНЯ 2023, 05:36 UTC

Казка "Пустотлива хмаринка"

Світлана Мандрикіна,

вихователь ЗДО №29 "Колобок" м. Шостка, Сумської області

маленький труситься.

- Чому ти мене передражнюєш?- образився Зайчик.

А Хмаринці так весело стало. сміється і пливе собі далі.

Раптом бачить іде дорогою старенький дідусь: голова сива, вуса довгі звисають та борода.

Хмаринка- р-раз!- і в неї вже вуса, борода,- усе, як у дідуса. Старий у небо глянув, а Хмаринка ще й дражниться.

Біля дідового двору було так багато квітів, всі такі красиві і лише одна ще не могла ніяк розпуститися, бо росла у самому тінючку. Та Хмаринка її вже запримітила та передражнила.

І де не літає, все пусте. Кого не зустріне- кожного передражнює. Урешті всі почали її називати її хто зайчиком, хто квіткою, хто дідусем.

- Ні, я Хмаринка!

А її не вірять.

- Я- Хмаринка, Хмаринка!

І аж заплакала від образи. Пішов такий рясний дощик, що всі поховалися. А Хмаринка виплакалась та й зникла. День не має, другий, вже й тиждень минув, а вона не з'являється. І почали вже всі згадувати Хмаринку та виглядати. Бо так на вулиці враз спекотно стало, аж нічим дихати. Зайчик зігнув свої довгі вуха та заліз під пенюк; квіточка засумувала, похилилася, пелюсточки

КАЗКА

Документ Word

PADLET DRIVE

АНОНІМНИЙ 10 КВІТНЯ 2023, 05:54 UTC

Пролісок

Жили Дід та Баба, не було у них ні дітей ні онуків. Сумно їм було, але мали вони добрі серця. Завжди дбали про лісових тварин, взимку підгодовували їх. Зайчик та Білочка захотіли віддячити їм за їх доброту. А вже Дід та Баба завжди передавали для їх діток різні смаколики: горішки, моркву, капусточку, але не знали як саме віддячити. Прийшла весна... Дід та Баба пішли на вулицю прибирати біля своєї оселі. Баба каже:--- Діду! Поглянь! Що це? Дід відповідає:--- Не знаю... Баба радісно говорить Дідусеві:--- Це квіточка! Пролісок! Дід питає:--- Звідки вона тут взялась?--- Не знаю! Ця квіточка дуже-дуже гарна. - відповідає Баба. --- Тепер ми будемо за нею доглядати! - з посмішкою сказав Дід. А Зайчик та Білочка спостерігали за господарями за кущиком і раділи, що Діду та Бабі сподобався їхній подарунок, адже вони були дуже щасливими, що у них з'явилась гарна весняна квіточка--- Пролісок.

Фесенко Анастасія

Ямпільський ДНЗ ясла-садок "Малютко"

TANRYEVA17 10 КВІТНЯ 2023, 05:42 UTC

Казка «Історія маленької Мишки»

У теплій затишній нірці жила маленька сіра Мишка. Вона була дуже допитлива, любила мандрувати, спостерігати та все на світі пізнавати. Одного зимового ранку вона прокинулася від незвичних страшних звуків, що лунали неподалік. Не зважаючи на свій страх, вона вирішила дізнатися в чому справа і визирнула з нірки.

-Що це за нахаби з'явилися на нашому подвір'ї? Ходять собі хазяйнують, моїх стареньких вигнали до хліву. От нахаби!- так думала маленька сіра Мишка, спостерігаючи за незнайомцями.

Дійсно ці незрозумілі істоти поводитись дуже нахабно: поставили якісь агрегати, які зовсім були не схожі на трактори, хоча й були на гусеницях, вигнали господарів з рідної хати. Ходять на подвір'ї та все покрикують, одні кудись їдуть, інші приїжджають, але поведіння у них у всіх однакове.

Мишці це все здавалося дуже дивним. Старенькі ходять зажурені, опустивши голову, бабуся не залишає крихти хліба на сходах, а Мурка навіть втекла з подвір'я і тепер живе на копиці сіна в кінці городу. Але з кожним днем двоногі істоти ставали все злішими та похмурішими, гримали на господарів, штуряли їх у плечі, не випускали з хліву. А старенькі потайки посміхалися, тихенько шепотіли, щоб їх не почувли, і не панікували, підтримували один одного.

Мишка весь час спостерігала за чужоземцями зі своєї нірки. Вона побачила, як ті почали обплітати якимись дротами все навколо.

-А що це вони задумали? Навіщо їм ці дроти? Що вони хочуть зробити з подвір'ям? - подумала Мишка. А потім голосно почала пищати, скликаючи всіх свої родичів. Коли зібралася сила-силенна сіреньких комочків, вони довго радилися і вирішили, що це не на добро. Та швиденько взялися до роботи, почали перегризати дроти. Виконавши успішно свій план, мишенята покинули подвір'я.

Ой, що було потім: двоногі істоти бігали по дворищу, кричали, махали руками, щось у них там не виходило. Аж раптом все затихло. Вони зупинились, всі підняли руки вгору і замовкли. А навколо них метушилися хлопці з жовтими пов'язками на руках, стомлені, обличчя аж чорні, але очі були радісні. Вони зі сміхом показували обривки дротів і жартували, що і миші українські також воюють з орками.

Хоча Мишка нічого не розуміла, але сприймала ці слова як похвалу. З того часу на сходах старенька завжди залишала крихти хліба чи зернятка для сіренької рятівниці. А Мишка продовжувала спостерігати зі своєї нірки.

Тетяна Рева, вихователь дошкільної групи Ворожбянської гімназії №4 Ворожбянської міської ради Сумської області

НАТАЛІ # 07 КВІТНЯ 2023, 19:01 UTC

Незвичне захоплення зайченятка Тіммі.

Наталя Римар,
вихователь ЗДО "Ромашка",
Сумська обл.,
м. Лебедин

Колись давно в одній казковій країні, де кожен день був сонячним і теплим, жив собі маленький зайчик на ім'я Тіммі. Він був дуже кумедний та завжди радісний, адже мав незвичне захоплення – йому дуже подобалося збирати зірки з неба.

Коли сонечко ховалося за обрій і на небо виходив місяць, починали з'являтися маленькі зірочки. Їх завжди було багато, як грибів після дощу. Небо було всіяне яскравими мерехтливими вогниками. Це було захоплююче нічне видовище, яке зайчик ніколи не пропускав.

НЕЗВИЧНЕ ЗАХОПЛЕННЯ ЗАЙЧЕНЯТКА ТІММІ!

Документ Word

PADLET DRIVE

АНОНІМНИЙ 10 КВІТНЯ 2023, 05:41 UTC

СОНЕЧКО І ХМАРИНКА

Краснощок Тетяна Григорівна,
вихователь
ЗДО (ясла-садок) №5 «Теремою»
м.Шостка, Сумська обл.

СОНЕЧКО І ХМАРИНКА

Краснощок Тетяна Григорівна,
вихователь
ЗДО (ясла-садок) №5 «Теремою»
м.Шостка, Сумська обл.

Колись давно, дуже давно на блакитному небі зустрілися Сонечко і Хмаринка. Вони довго з цікавістю розглядали один одного. А потім почали вихвалитися, і навіть сперечатися, з приводу того, хто найголовніший на небі.

Сонечко розповіло, що кожного ранку, після темної ночі, воно поступово піднімається вгору.

І з кожного сходиною нагору навколо стає світліше, і тепліше. Всі навколо прокидаються і радісно зустрічають новий день: малята весело граються, пташки цвірінкають, природа зеленіє, квітне і зростає..

Довго слухала Хмаринка розповідь Сонечка, а потім запитала у нього:

- Чи виросла б травичка, якби мій дощик не полив її?

- Чи веселі б були квіти, якби

вони не вмивалися теплим дощиком?

- Чи змогли б люди, тварини, рослини жити без водички, яку в собі

КРАСНОЩОК Т Г

Документ Word

PADLET DRIVE

АНОНІМНИЙ 10 КВІТНЯ 2023, 05:43 UTC

ОЛЕНКА І ЧАРІВНІ КОЛЬОРИ

Герашенко Ольга Олексіївна,
вихователь

ЗДО (ясла-садок) №5 «Теремою» м.Шостка, Сумська обл.

ОЛЕНКА І ЧАРІВНІ КОЛЬОРИ.

Герашенко Ольга Олексіївна,
вихователь
ЗДО (ясла-садок) №5 «Теремою»
м.Шостка, Сумська обл.

Жила в одній країні дівчинка. Її звали Оленка. Вона дуже любила маму, тата, маленького братика Василька. Любила грати з друзями в дитячому садочку. Там вони будували з конструктору казкові міста, танцювали, співали, на заняттях дізнавалися багато цікавого.

Одного ранку на країну, де жила дівчинка, напали жорстокі вороги. Вони грабували, вбивали людей. Скрізь чулися вибухи, постріли. Плакали налякані діти. Але, на щастя, в цій країні були справжні герої-захисники. Їх мужності і хоробрості дивувався весь світ.

Почали вони битися з ворогами. Сили були нерівні. Оленочка, як і всі люди, дуже хотіла Перемоги. Попросила вона Сонечко:

- Дай нашим героям світла і жару, щоб набралися вони ще більше сили.

Попросила вона Небо і Водичку :

-Закрийте наших людей і героїв від ракет, дайте їм наснаги!

Герашенко О О казка

Документ Word

PADLET DRIVE

АННА КАРТАК 10 КВІТНЯ 2023, 05:43 UTC

"Як віслючок і більчєня подружились"

Жив собі маленький віслючок. Він був сіренький, гарненький, а ще добрий і дуже любив милуватися природою і мріяти. Та було віслючкові самотньо і сумно, адже у нього не було друзів.

Щодня віслючок виходив на галявину, сідав під великим старим дубом, дивився, як плывуть хмаринки і мріяв... А коли сідало сонечко- повертався додому.

Одного разу віслючок, як завжди, прийшов на галявину і сів все під тим же великим дубом. Підняв голову, щоб помилуватися хмаринками, які постійно йому щось нагадували. Але раптом він почув дивний звук, ніби хтось його гукає. Віслючок озирнувся, але нікого не побачив. Він подумав, що то йому здалося і знову задивився на хмарки. Вони були такі пухнасті, гарні та різні і віслючку здавалося, що вони ось-ось спустяться до нього і скажуть: "Давай дружити!" Але хмарки плывли собі далі. І ось віслючок знову почув голос. Він підняв голову вгору і побачив, що на на дубі хтось сидить і гукає:

- Віслючку! Агов! Ти що мене не чуєш?

- Ти хто? - запитав віслючок.
 - Я - білочка, я давно за тобою спостерігаю. Ти завжди сумний, чому?
 - Тому, що в мене немає друзів. - відповів віслючок.
 - Не сумуй! - каже білочка. Хочеш, я буду твоїм другом?
 - Звичайно хочу! - зрадів віслючок.
 - Тоді ходімо зі мною! - каже білочка, я познайомлю тебе зі своїми друзями. Разом буде веселіше. Віслючок із задоволенням погодився. В той день, здавалося, віслючок був найщасливішим у світі. Вони разом бігали, гралися, ловили метеликів, сміялися.
 Відтоді віслючок і білочка стали дружити. Щодня вони приходили на ту ж галявину, до того самого, великого, старого дуба, але вже ніхто з них не сумував, адже їм так добре було разом проводити час.

Анна Картак,
вихователь ШНВК:ЗОШ І-ІІІ ст. №9- ДНЗ
М. Шостка, Сумська область.

АННА ЧАЙЧЕНКО 07 КВІТНЯ 2023, 13:00 UTC

Казка "Журавлик"

Панченко Людмила, вихователь
ЗДО № 27 "Світанок" м. Суми

ЖУРАВЛИК

В мальовничій Україні,
 Де росте рясна калина,
 В очереті біля хати,
 У гнізді - сім'я крилата.
 У матусі Журавлихи,
 У татуся Журавля -
 Народилося пухнасте,
 Симпатичненьке маля.
 Журавлі - батьки завзяті

Казка
 Документ Word
 PADLET DRIVE

АНОНІМНИЙ 07 КВІТНЯ 2023, 11:41 UTC

Казка " Чарівна крамничка "

Банна Юлія, вихователь Крелевецької філії №1 ОЗ " Крелевецький ліцей №3"
м. Крелевець, Сумська область

" Чарівна крамничка "

Історія ця почнеться з одного хлопчика на ім'я Микитка. Ви певно думаете, що це якийсь особливий хлопчик, але ні, він звичайнісінький. Як і всі діти він полюбляє грати в м'яча, бешкетувати з друзями, і дуже не любить рано вставати

до школи. А ще в нього є мрія. Яка ж мрія може бути у 7-річного хлопчика? Будь-яка звісно, але Микитка дуже хотів комп'ютер. Всі його друзі вже мали свої комп'ютери і весь час розповідали про чудернацькі ігри, які в ньому є. Звісно вони запрошували його до себе в гості, де грали в різні ігри, але Микиті цього було мало, а ігри які обирали його друзі здавалися хлопчику нудними та дитячими. Як же Микиті кортіло мати власний комп'ютер! Одного разу він побачив листівку з цікавою грою, яка мала незабаром з'явитися в крамничках міста. Микиті дуже хотілося теж мати цю гру, і пограти в неї першим, щоб похизуватися перед друзями. Тому він вирішив будь-що вмовити батьків на цей подарунок.
 - У всіх моїх друзів є комп'ютери, які допомагають їм у навчанні! - вмовляв хлопчик.

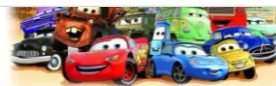
Яка ж мрія може бути у 7-річного хлопчика?

казка
 Документ Word
 PADLET DRIVE

ЦПРПП ДМР 07 КВІТНЯ 2023, 11:04 UTC

ПРИГОДИ В ГАРАЖІ

Наталія Смаль,
вихователь Роменського ДНЗ (ясла-садок) №4 «Малютко» Роменської міської ради
Сумської області)

гаражі, а ось вночі чарівним чинном оживав увесь транспорт, що знаходився тут.

Мешканцями гаража були і великі машини, які перевозили вантаж, і вантажівки середнього розміру, для невеличкого господарства, і легкові автомобілі, які відрізнялися різноманітням форм і фарб, і спеціальна сільськогосподарська техніка, без якої вкрай важко було б обробляти землю.

Допомагали підтримувати порядок чарівні помічники. Головними були пан Викрутас, тобто викрутка, пан Молоткович, незамінний інструмент кожного майстра, поважний та дужий пан Домкратович та вертлявий і говіркий пан Цвященко.

І було у них, як то кажуть, все як по маслу. Вдень працювати та талановиті майстри вправно ремонтували машини, трактори, мотоцикли, велосипеди та інший транспорт, який потребував їхньої уваги. А вже вночі чарівні помічники справно дивилися за всім інструментом: чистили та змащували деталі, щоб була не заржавіли, сортували гасчки, шурупчики, цвяхи, щоб не змішувалися, складали все на полицки на свої місця, щоб легко можна було знайти потрібне. Так було досить тривалий час. Всі були задоволені своєю роботою, бо дійсно важливу справу робили.

Та якось одного, зовсім не гарного дня, по-сусідству з гаражем оселилися нові господарі, в яких був великий смугастий сірий кіт на прізвисько Царанко

Казка Смаль Н.М., Климнюк І.М.
 Документ Word
 PADLET DRIVE

ЦПРПП ДМР 07 КВІТНЯ 2023, 10:16 UTC

Захисник. Правда казка

Жив-був хлопчик. Мама називала його Котигорошком, а йому не подобалося. І бабуся називала його Котигорошком, і навіть мамина сестра тітка Ярина. Тільки тато називав "тезком", а хлопчик не знав, хто це такий. А йому все цікаво було знати.

- Чому я Котигорошко? - запитав хлопчик у мами, а вона каже:

- Почекай, я вареники варю. Ось доварю - і розповім.

То він не став чекати, взяв свою булаву та й пішов світом відповідь шукати.

Ішов, ішов, зустрів дракона. Той лежав у затінку під कुщем будяка і дримав. Голова в нього, як не дивно, була одна, і взагалі він був більше схожий на корінь старої яблуні, що росла

зразу за хатою, але хлопчик знав, що то дракон.

- Агов! - крикнув хлопчик і змахнув булавою. - Давай битися!

Дракон відкрив очі, здивовано покліпав ними і спитав:

- Для чого?

- Бо всі мене називають Котигорошком, а мені не подобається!

- А мене всі називають змієм, і мені теж не подобається, - сказав дракон і позіхнув. - Але я не хочу битися.

Отакої. Котигорошко дуже здивувався і зацікавився. Він присів біля дракона і пошепки попитав:

- А чому тебе так називають?

- Нууу... - змій-дракон замислився, погойдуючи хвостом, який був дуже схожий на китичку будякових квіток. - Можливо тому, що я схожий на змія. А насправді мене звать Степан. Це означає "вінок", а я люблю квіти. Мені подобається. А то, часом, не тебе гукають?

З боку хати чулися тривожні голоси.

- Олесююю! - кричала мама.

- Леесииииик! - гукала тітка Ярина.

- Не знаю. - сказав хлопчик. - Я ж не Лесик і не Олесь, я Котигорошок. Але треба йти. Мама обіцяла вареників з полуницею наварити. Як я не прийду - віддадуть тому Лесику, чого доброго. До побачення.

Змій Степан махнув хвостом і вклався знов дрімати. А хлопчик побіг до хати. Він недалеко від неї відійшов - яблуня і куц будяка росли якраз там, де закінчувався паркан.

- Я тут! - гукнув хлопчик. Він біг по траві і високо тримав свою булаву, трохи схожу на стебло соняха. Мама підхопила його і пригорнула до себе, а тітка Ярина стояла поряд і гладила його по спині. Очі що в мамі, що в тітці були злякані.

- Знайшли? - з хати вийшов тато з рушником у руках. Він тільки повернувся з роботи і вимив руки, щоб вечеряти. - Де ти був, теско?

- Я дракона бачив. - повідомив хлопчик. - Не бійся, мама. він не злий, його звать Степан, а це значить "вінок". Хіба бувають злі вінки? А чому в мене імені немає? Чому я то теско, то Котигорошко?

- Ой, лелечки, як же немає, - мама вже не сумувала, а сміялася. Напевно, її розрадило повідомлення, що змії не страшні. - "Теско" означає, що у вас з татом однакові імена. Ось тата як звать?

- Олексієм.

- Так і ти в нас - Олексій. Лесь, Олесь. Лесик.

- А що це означає?

- Це означає "захисник". - серйозно сказав тато. - Ми з тобою захисники нашої родини, нашої хати, нашої землі.

- Так, так! - зрадів Олесь. Він згадав, що його так само і в садочку, і друзі кликали. - Я Олесь! захисник! У мене і булава є. Ой...

Він подивився мамі під ноги, а там лежала стеблина соняха, лише трішки схожа на булаву.

- Мамо, а чому я Котигорошко?

- Бо коли малий був, то кругленький і гладенький вдався. Бігав, як горошина котиться. - пояснила бабуся, яка теж вийшла на ганок. - Ідїть їсти, вареники холонуть.

Тато взяв Олесь на руки і поніс до хати.

- То тепер я не маленький? - спитав хлопчик.

- Ні, тобі вже чотири роки, ти ось який великий. - тато підняв його високо-високо. - Тільки більше з двору сам не виходь, у мамі спитай.

- Гаразд, тоді постав мене на землю, будь ласка. І навчи, як її захищати.

- Добре, синку.

Корж М. В,
вихователь Роменського ДНЗ № 5 "Веселка"

АНОНІМНИЙ 07 КВІТНЯ 2023, 10:13 UTC

Казка "Сміливий народ"

Півтораніс Оксана, вчитель початкових класів гімназії №10 ім.Є.Коновальця

Казка «Сміливий народ»

Була на світі одна країна. Земля її родила рясно і квітла красно. Господарювали на ній працюючі, добрі та щирі люди. Всі жили мирно та щасливо. Та не подобалося це заздрісному сусідові, який тільки й думав, як загарбати цей ласий кусочок землі, усе поруйнувати і поневолити дружлюбний народ. Звернувся він до злих чаклунів, щоб ті якнайшвидше накрили країну темним мороком. І ось

Казка

Документ Word

PADLET DRIVE

ЦПРПП ДМР 07 КВІТНЯ 2023, 10:10 UTC

«Як кольори з'явилися на Землі»

Дорошенко Ганни Анатоліївна,
вихователь спеціального дитячого садка №8

кольорів, посланиця вищих сил. Довго вже спостерігала, часу минуло не мало. Сірий камінь десь далеко ще кружляв серед планет. Глянула Ірида: горе: там нема людей! Нікого і нічого. Батько Зевс, то цар Богів, він Іриду пожалів. Населив той сірий камінь він людьми, яким був сам він. Сіро, мляво навкруги. Знову зглянулись боги. Посланиця прибула, кольори всім роздала: червона стала кров людська, а помаранчевим – вогонь, жовтий же сонцю надала; в горі засяяла блакить, морські простори засиніли, луги, ліси зазеленіли, квітки фіалки розцвіли.

Роки минали, час минав, і покоління розвивались, винаходи нові з'являлись: цікава фарба річ, як виявилось. Змішали люди кольори всі базові та основні. На їх основі виникли нові. Побачила Ірида, що це добре. Століття й не одне минули не дарма. І кольори заграли по новому. Серце Іриди налилось радістю сповна.

Мотори , транспорт, рух, життя активне... регулювати треба людям, жвавий рух. Ось винайшли вони систему та не змогли ніяк щось визначити, які ж їм взяти кольори. Зненацька вищі сили повернулись: зійшла Ірида й волю надала: зелений хай то буде колір руху, червоний – зупинись, а жовтий - між рушай і стій. Ось так Ірида - вісниця Богів, надала кольорів нашій Землі.

З тих пір червоно летється кров, а жовтим сяє сонце, і зеленіє вся рослинність, блакитна – синє небо, річка, море. Так кольоровим стало все навколо.

Авторська казка

Документ Word

PADLET DRIVE

ЦПРПДМР 07 КВІТНЯ 2023, 07:34 UTC

Казка «Хлопчик - мрійник»

Галишин Ольга,

вихователь ЗДО № 12 м. Дрогобич

Минали дні. Розваги та іграшки почали набридати. Поступово Павлик усвідомлював, що казкова країна не була такою чудовою, як він сподівався. Його цінували не за душу, а тільки за багатство, яке він мав. Хлопчик почав сумувати за рідними та друзями. Він також відчував, що його душа була порожньою, не зважаючи на те, що мав все, що йому потрібно Павлик зрозумів: дружба та любов, які його оточували, були дорожчі за всі багатства казкової країни. Його рідна земля не була таким багатим місцем, як казкова країна, але він страшенно за нею сумував.

Хлопчик збагнув, що понад усе на світі хоче повернутися до свого села, своєї домівки. Але він не знав, як це зробити. Мрійник почав розпитувати усіх мешканців, про те, як вийти з казкової країни. Один з мудреців порадив йому знайти Чаклуку, яка мала магнічні здібності.

Довго Павлик мандрував казковою країною у пошуках Чаклуки. Він вже втратив будь яку надію. Але нарешті доля усміхнулася йому. А високої скелі в темному замку, хлопчик знайшов Чаклуку і попросив допомоги.

Вона сказала, що вийти з казкової країни може, лише сильна духом людина, яка дійсно щиро хоче повернутися на рідну землю. Хлопчика чекає складне випробування. Але якщо він не пройде його, то може загинути. Наш маленький мрійник погодився не вагаючись.

Чаклука махнула чарівною паличкою і Павлик опинився в лабіринті ілюзій. Тут на нього чекала спокуса безсмертя. Лабіринт обіцяв йому, що він вічно житимете і буде завжди молодим у казковій країні. Хлопчик уявив своє вічне життя, але відмовився від пропозиції, зрозумівши що справжніх друзів і родини не буде поруч з ним.

В іншому кутку лабіринту Павлик зіткнувся із спокусою мати абсолютну владу над усіма мешканцями казкової країни. Він міг би стати могутнім правителем і змінити світ. Однак хлопчик відкинув цю пропозицію загадавши своє коріння і значення справжньої любові і дружби.

Лабіринт запропонував йому знайти найбільші скарби землі: золото, перли, діаманти.

Павлик збагнув, що матеріальні речі не можуть змінити смію і рідну неньку - Україну.

Хлопчик - мрійник подолав усі випробування і досяг кінця лабіринту ілюзій. Чаклука привітала його і показала дорогу до дому. Наш мандрівник подякував і незабаром опинився у рідному селі, де його з радістю зустріли рідні та друзі. Він розповів їм про свої пригоди і випробування у казковій країні.

казка onіMicrosoft Word

Документ Word

PADLET DRIVE

ЦПРПДМР 07 КВІТНЯ 2023, 06:07 UTC

Казка про хороброго зайчика - чеберяйчика

Жив собі в одному лісі зайчик - чеберяйчик.

Він любив бігати по лісу, нюхати квіточки, ганятися за бджілками та джмелями, поспати в холодочку під ялинкою.

От сьогодні зайчик вибіг на галявину, подивився на яскраве сонечко, чисте блакитне небо, і так йому стало весело, що він заспівав свою улюблену пісню:

- Ой на горі жито, сидить зайчик.

-Він ніжками чеберяє.

Його пісню почули інші зайчата, які швидко спинилися на лісовій галявині.

-Здоров, вузанко!

-Чи не погратися нам у "Квача",- запрошував найстарший і найспритніший зайчик.

-Ох і гарно ж як, ох і весело, - кричали зайці, доганяючи одне одного.

І, враз, почувся гучне: "У-у-ух".

Всі зайці кинулися від страху навтьоки, тільки зайчик залишився на лісовій галявині

Гучні і протяжні вибухи повторювалися все частіше і частіше. Чеберяйчикові було страшно тільки на мить.

-Я - хоробрий і нічого не боюся,- сказав він.

-Піду розбуркаю ведмедя, може він знає, що так голосно "Ухкає"

Постукав у хатинку до нього, а той перевернувся на інший бік і продовжував спати.

-Ох і сонько ж ти,- сказав зайчик і попрямував до лисичиною нори.

-Лисичко- сестричко, чи ти чула, що так гучно "Ухкає"?

-Звідки мені знайти,- сказала лисичка. Тікай швидше, бо я така голодна.

Сумно стало Чеберяйчикові і він швидко побіг до своєї рідної ялинки.

Не встиг перевести дух, як почув голосне курликання журавлів, що повернулися з півдня.

-Журавлики-веселики,- закричав зайчик.

-Чи не чули ви, як здригається земля від вибухів, як тремтить ліс, як голосно кричать наполохані птахи?

Ой чули, Чеберяйчику, швидше втікай з цього лісу, з цієї галявини подальше, бо то ж війна!

-Ой, журавлини, куди ж мені тікати. Тут моя рідна земля, моя улюблена галявина, моя ялинка, тут мої друзі, зайчата. Не залишу я свою домівку, не добре так робити. Добро завжди переможе зло.

А ви як думаєте, дітки?

Мірошниченко Марина Сергіївна

АНОНІМНИЙ 07 КВІТНЯ 2023, 06:13 UTC

Казка "Майнкрафтна пригода"

Подсосонна Інна

Казка "Майнкрафтна пригода"

В одному з невеличких міст України живе хлопчик семи років по імені Єгор. Він ходить до першого класу і вже майже вміє читати. Найулюбленіша гра Єгора - Майнкрафт, в яку він, до речі, пречудово грає.

В один із звичайних днів, після закінчення роботи з уроками, Єгор сів за гру в телефоні. Було так цікаво і захоплююче, що час спливав не помітно. До дитячої кімнати зайшла мама.

- Синку, вже час спати. Вимикай гру, телефон на зарядку, і вперед в ліжко - сказала мама, ніжно посміхаючись.

- Ну мам, ще трішечки, тут так класно, ти навіть не уявляєш - випрошував Єгорка.

- Добре, в тебе Зи хвилинки щоб дограти. Люблю тебе, на добраніч, - поцілувала сина в скроню і пішла до своєї спальні. Вона знала, що Єгор зараз вимкне телефон, піде до вбиральні робити вечірні процедури і відправиться спати.

Вже давно всією родиною було встановлене правило, що на добу Єгорка може проводити час в телефоні не більше однієї години і то, тільки після виконання домашнього завдання та прогулянки на вулиці. Якщо правило не дотримувалось, то на наступний день, час на гру в телефоні анулювався (*скасовувався).

Та і взагалі, Єгор завжди намагався бути чесним та чемним.

- Правило є правило, - подумав з розпачем хлопчик. - Але нічого, завтра ще пограю. В людей є багато правил таких як Правила дорожнього руху, Пожежної безпеки, не бігати по школі на перервах та інші. Їх потрібно дотримуватись, інакше не буде безпеки та порядку. От і в мене є своє правило "Година в телефоні" а якщо більше, то мої очі і мозок втомляться, тому маму треба слухати, - міркував хлопчик дочищаючи зубки.

На дворі ніч, Єгор спить в своєму ліжечку, аж раптом його розбудило яскраве світло і вітер який здійнявся в кімнаті. Хлопчик відкрив очі, його здивуванню не було меж. По серед дитячої кімнати відкрився портал, справжнісінький як в Майнкрафті.

- Може я сплю і це все сон? - подумав та вщипнув себе за ногу, щоб прокинутись від болю. Але ні, це був не сон.

Єгор підійшов до маминої спальні - батьки спокійно сплять ніби в будинку нічого не відбувається.

Повернувшись до своєї кімнати він сів на стілець пильно вдивляючись в портал:

- Круто, але що мені з ним робити?- розмірковував про себе. - Цікаво що там в середині порталу? Мабуть я швиденько схожу гляну і одразу назад.

Він встав і зайшов в середину, навкруги все засяяло синім кольором, від цього світла хлопчик аж зажмурився.

Через хвилину потемніло, все стихло і Єгор відкрив очі.

- Що!? Де я? Та я ж в світі Майнкрафту! Нічого собі! - кричав він. Все навколо було точно як в грі, тільки не на телефоні а в реальності, з квадратиків— дерева, гори, вода. Хлопець поглянув на свої руки - вони теж майкрафті. Єгор не впізнавав себе. Скін був майкрафтний!

- Ой що це знімною? Серце калатає, дихати важко, руки тремтять - подумав хлопець, - це мій страх і хвилювання. Треба згадати як себе заспокоїти. Так, спочатку необхідно втамувати дихання та перемкнути думки на щось інше. - Він зробив глибокий вдих та повільний видих. І ще декілька разів. Потім, очима почав шукати щось зелене - знайшов дерево, щось біле - побачив небо, щось чорне - це земля. Таким способом відволікся від страху. Стало легше, хвилювання почало відступати. Єгор подивився назад але порталу додому вже не було, він закритися відразу як тільки хлопчик пройшов через нього.

- Як же я повернусь до дому? Так, спокійно. Треба розбиратися, які в мене є ресурси, що я можу скрафтити, може мені вдасться відкрити портал або знайти його. - Не встиг хлопчик домовитися, аж раптом з лісу вибіг моб. Це був скелет. Він біг прямо на Єгора, і зрозуміло що нападе на скін людини. Хлопець дуже злякався, але інстинкт самозахисту спрацював миттєво. Єгор одразу вихопив з скрині меч, скелет був зовсім близько, хлопець зажурився, почув дивний звук, відкрив очі - на землі лежала кістка. Підбравши її з полегшенням видихнув і почав розмірковувати.

- Хух, не знаю як, але мені вдалося врятуватись. Тут повно мобів тож треба бути обережним і будувати фортецю або вирушати на пошуки порталу. Мабуть треба знайти селище з жителями, може вони знають як я сюди потрапив.

Отож хлопець відправився в дорогу. В лісі знайшов майкрафтні ягоди- вони були навіть смачніші за реальні. Єгор йшов цілий день, настав вечір, а це означало що тут буде ніч, найнебезпечніша пора.

- Я один у цілому віртуальному світі, не знаю як повернутись додому, там батьки мабуть мене вже шукають. Я за мамою так сумую, вона мабуть плаче без мене. А я тут розмовляю сам з собою, скоро ніч і на мене знову можуть напасти моби.

Єгор зупинився і присів щоб перепочити та подумати як переночувати ніч безпечно. Його увагу привернули страшні звуки - це було гарчання групи вовків. Єгор ліг на землю і вглянув із за куща. Там було п'ять чорних вовків які гарчали на одного білого вовка. Вони проганяли його від себе, не хотіли брати в свою групу, мабуть через те що він не такого кольору як вони. Коли чорні вовки пішли, Єгор знав що робити. Він зібрав в кулак всю свою хоробрість, взяв кістку яка лишилась від скелета, встав і потихеньку, без різких рухів, почав підходити до білого вовка протягнувши кістку вперед. Так у грі Майнкрафту можна було приручити собі собаку. Вовк спочатку насторожився і страшно гарчав на хлопця, але потім унохав смакоту, схопив кістку і виляючи хвостом почав лашитись до Єгора.

- Ура, вийшло! - не втримуючи радості закричав хлопець, - тепер я не самотній. Який же ти великий і красивий. Не засмучуйся що тебе не прийняли в групу ті вовки, вони теж різні, просто ще не зрозуміли, що не існує точнісінько однакових істот в природі. А ображати інших за не схожість це не гарно, неправильно і не розумно. Ти унікальний і ми будемо найкращими друзями. Як же мені тебе назвати? Може Компот? - розмовляв Єгор з

кримезним вовком, чухаючи йому за вухом,- знаєш, я дуже люблю компоти які мені варила мама, я за нею так сумую - продовжив хлопець.

Аж раптом здійнявся великий вітер і з'явився портал.

- Чудово, це мабуть портал додому - Єгор став і почав йти до порталу, але тут почув скаучання за спиною. Це був вовк, він засмутився що щойно знайшовши собі хазяїна і друга, знову змушений лишитися наодинці.

- Ні я не кину тебе тут, я ж обіцяв що буду добрим другом, а це означає що я маю піклуватися про тебе. На знаю як, але зроблю все можливе аби мама з татом не злякались вовка. Ходімо зі мною, я не залишу тебе тут з мобами. Розповім все батькам, вони зрозуміють. - Єгор взяв мотузку та прив'язав вовка щоб не втратити його при переході. Друзі зайшли в портал і через мить опинились в дитячій кімнаті.

Відкривши очі, Єгор в першу чергу подивився на кінець повідка біля нього сиділа біла собачка з чорними плямами, зовсім не схожа на вовка. На дворі все ще була ніч, батьки спали в ліжку, а Єгор обіймав свого Компота радіючи чудовій Майнкрафтній пригоді.

Інна Подсосонна, практичний психолог Першої філії ОЗ "Кролевецький ліцей №3", місто Кролевець Сумської обл.

АНАСТАСІЯ ВОРОНА 07 КВІТНЯ 2023, 06:12 UTC

Веселі пригоди

Анастасія Ворона

Автор Ворона А.В.

Веселі пригоди

Одного зимового дня, Яся і Сашко вирішили пограти та з'ясувати що крутіше? Вони тепло одяглися, адже надворі було холодно і попростували на гору, де за ніч випало багато снігу. Хлопчик ніс сноуборд, а дівчинка тримала лижі. Дорогою вони почали сперечатися.

- Сашко, і як ти їхатимеш на своєму сноуборді? От у мене двоє ніг, і лижі також дві.
- Яся, твої лижі - то така давнина! А мій сноуборд - сучасний! Я обидві ноги на сноуборд поставлю і скочуся швидше за тебе!

Так вони й сперечалися, вигукуючи: лижі - дві, і ноги - дві! Або на одній дощі двома ногами зручніше стояти -ноги не роз'їжджаються!

Ворона А.В.

Документ Word

PADLET DRIVE

ЦПРП ДМР 06 КВІТНЯ 2023, 08:14 UTC

Неслухняна мураха!

Ліана Скрюмна

Неслухняна мураха!

Давним давно під високим розлогим дубом побудували трудівниця мурашки великий будиночок-мурашник! Буває йдеш мимо того дуба й мимоволі заглянеш до них в гості.

Як же цікаво спостерігати за цими метушливими, малесенькими комашками. Все у їхній родині до ладу, кожна має свої обов'язки: хтось відповідає за порядок в кімнатах, хтось за вчасні сніданки, деякі працюють нянечками, а інші охороняють мурашник від небажаних гостей. Є у них і царівна-матка, яка є найголовнішою, від неї залежить життя та розмноження всього потомства. До неї в мурашнику особливе шанобливе ставлення. Кожен підпорядковується її вимогам. І все б нічого...але одного дня, народилось в мурашнику одне малесеньке, крутьковате мурашеня.

Казочка Неслухняна мураха

Документ Word

PADLET DRIVE

АНОНІМНИЙ 06 КВІТНЯ 2023, 06:34 UTC

Лісовий дитсадок

Столяренко Антоніна,
вихователь ЗДО "Казка"

м.Тростянець, обл. Сумська

Лісовий дитсадок

Автор: Столяренко Антоніна

У одному казковому лісі жила Мудра Сова. Вона була дуже розумна, всі звірі її поважали і завжди зверталися за мудрою порадою та допомогою.

Одного разу дорослі звірі запропонували Сові навчити розуму їх маленьких дитинчат. Так у лісі запрацював лісовий дитсадок. Маленькі зайченята, білченята, лисенята, вовченята із задоволенням поспішали в дитсадок до Мудрої Сови. Там завжди було цікаво і весело. Сова розповідала звірятам, як знайти собі їжу, де сховати свої запаси, як вберегтися від мисливця, як облаштувати собі тепле помешкання та ще багато іншого. Особливо лісовим

Лісовий дитсадок

Документ Word

PADLET DRIVE

АНОНІМНИЙ 06 КВІТНЯ 2023, 05:49 UTC

Привид на літачку

Арехова Олена Дмитрівна,

вихователь ЗДО №32 "Ластівка" м. Суми

Вихователь старшої групи

Арехова Олена Дмитрівна

Привид на літачку

Тиха морозна ніч. Місяць чомусь вирішив цієї ночі не виглядати з затишної та пухкої ковдри, сплетеної з хмар. Маленькі зірочки, немов перешіптуються і швидко ховаються в небесну далечінь. Прогулянки по нічному, освітленому срібним серпанком небу, сьогодні відмінялися.

Кивляндія не хотіла, мабуть, бути у змові з небесними друзями, тому промені її нічних ліхтариків яскраво освітлювали кожен куточок великих, наповнених денною силою будинків. Нічна темрява не мала такої сили, щоб подолати світле та радісне життя Кивляндії. Хтось з кивляндців ще додивлявся улюблений мультик, смакуючи племб'єрно-вишневе морозиво зі шматочками шоколаду, хтось дочитував казку в очікуванні щасливого кінця, але майже всі мешканці цієї мальовничої, сповненої життям країни, вже міцно спали у своїх затишних та теплих ліжечках.

Не спав лише Курдупель, все дивлячись у довгу, чорну далекоглядну трубу своїм злим, безжалісним обличчям на Кивляндію. Він мешкав зовсім поряд, його країна, чомусь вона навіть не мала назви, була занадто велика, її мешканці часто губилися в її хащах і часто не поверталися вже до своїх домів. Їхні обличчя ніколи не були радісними та щасливими, вони рідко розмовляли один з одним, а згодом навіть почали проходити повз один одного, навіть не помічаючи та все дивлячись на високий палац свого правителя.

Курдупель покликав свого лакея:

казка

Документ Word

PADLET DRIVE

ЦПРП ДМР 05 КВІТНЯ 2023, 17:17 UTC

Пригоди їжачка

Дригаловська Л.Ю.

ЗДО "Казка", м. Тростянець, Сумської області

Пригода їжачка (Дригаловська Л. Ю.)

У сосновому лісі у нірці жив маленький сіренький колючий їжачок. Він дуже любив свій затишний ліс. Йому подобалося мандрувати по ньому, милуватися лісовими квітами, слухати спів пташок, шукати в травичці черв'ячків, комах, грибочки та смачно ласувати ними.

Їжачок гуляв по лісу, потім повертався до своєї нірки і лягав спати. Але одного разу він прокинувся і помітив, що у нього немає голочок! Їжачок дуже засмутився і вирішив іти шукати свої голочки.

казка

Документ Word

PADLET DRIVE

ЦПРП ДМР 05 КВІТНЯ 2023, 17:15 UTC

Україна

Аліна Душка

<p>Жила собі на світі країна Україна. Вона була невелика, але дуже гарна і багата. У неї було все : гори, море, річки та озера, ліси та степи, природні копалини, родючі землі, мова співоча, працьовитий і талановитий народ, Гімн, Герб. Та не було в Україні Прапора. І це дуже її засмучувало.</p> <p>-Що ж я за країна така, якщо в мене Прапора немає? – думала Україна. – Звернуся я за допомогою до свого народу. Разом щось придумаємо!</p> <p>-Шановне товариство, брати мої і сестри, допоможіть!</p> <p>-Треба на прапорі зобразити ліси та чорноземи. – сказали мешканці Полісся.</p> <p>-Ні! Нехай будуть Карпати та трембіта! – вигукнули гуцули.</p> <p>-Чекайте! На Прапорі повинно бути море. – запропонували мешканці півдня України.</p> <p>-Дніпро та його кручі! – наполягали кияни.</p> <p>-Зупиніться! Не сперечайтесь! Прапор – це не тільки символ країни. Це те, що об'єднує нас, робить єдиним цілим, що символізує незламний дух нашого народу. – сказала Україна.</p> <p>Замислилися люди. І тут з натовпу вийшло дівча.</p> <p>-А можна я скажу? Нажаль, ми не зможемо зобразити на Прапорі всі багатства нашої країни. Але у нас є головне багатство, що має кожна людина, кожна родина на сході і заході, півночі і півдні України. Це хліб на столі. А хліб – це пшеничний колосок. Тож на Прапорі повинен бути жовтий колір. Колір золотих нив під блакитним небом нашої країни. Тому блакитний колір, теж, повинен бути на Прапорі. Жовто-блакитний Прапор буде символізувати два наших найголовніших багатств: волю, безкрайно як небо і хліб на столі!</p> <p>-Молодець! – сказала Україна дівчинці. – На цьому і порішимо!</p> <p>Так у країні України з'явився жовто-блакитний Прапор, як символ</p>
<p>Україна Документ Word PADLET DRIVE</p>

црппдмр 06 квітня 2023, 05:49 UTC

Казка про Лісовичка

Ворона Т.І.

<p>Казка про Лісовичка</p> <p>(автор Ворона Т.І.)</p> <p>В одному маленькому Чарівному лісі жив старенький Лісовичок.</p> <p>Хатка у нього була дерев'яна, а дах її поріс різними травами, ягодами та мохом. Він був дуже добрим і мудрим і завжди допомагав всім лісовим мешканцям. А в лісі їх було чимало: Вовчик-Братик, Їжачок-Хитрячок, Ведмежа-Медок, Зайчик-Стрибунець, Лисичка-Сестричка, Білочка-Господарочка.</p> <p>Лісовичок завжди стежив за порядком у лісі: слідкував, щоб люди не ображали його ліс: не смітили, не ламали гілки дерев, не руйнували пташині гнізда, не рвали першоцвіти, не кривдили тварин. Та й сам працював не покладаючи рук: майстрував годівнички, шпаківні, прибирав сміття, підрізав дерева, підгодовував тварин.</p> <p>Одного разу Лісовичок захворів і занепав ліс без його допомоги. Завжди він був такий чистий, а тепер весь заріс кущами, кропивою і бур'яном.</p> <p>Засумували звірята та почали думати як вилікувати Лісовичка. Ведмедик-Медок приніс йому меду горщик, Вочик-Братик та Лисичка-Сестричка назбирали цілий кошик ягід і цілющих трав, Їжачок-Хитрячок приніс на своїх голочках яблук, груш, Білочка-Господарочка горішків, а Зайчик-Стрибунець цілий оберемок вітамінних та корисних овочів.</p>	
<p>Казка про Лісовичка Документ Word PADLET DRIVE</p>	

анонімний 07 квітня 2023, 07:43 UTC

Мрія дівчинки Марійки

Юлія Михайличенко,
вихователь Сумського
ДНЗ № 6 «Метелик»

- доню, вибач, але я не маю зараз достатньо грошей. Купимо наступного разу! – відповіла матуся.

Марійка вирішила не сперечатися з матю, але бажання з'їсти апельсин їй не покидало. Вона знала, що до наступного разу, як вони підуть у магазин, його там уже не буде.

Після походу до магазину, дівчинка вирішила запросити друзів на прогулянку. Мама з радістю відпустила її, але попросила не затримуватися.

Поки Марійка чекала друзів у парку, до неї підійшла старенька бабуся. Вона ніяк не могла розібратися, як дійти до лікарні й усі перехожі не звертали на неї уваги. Дівчинка вирішила допомогти старенькій і розповіла їй, куди слід йти.

- Дівчинко, дякую тобі, що підказала дорогу, - відповіла старенька. За це я подарую тобі цей чарівний камінець. Тільки треба, щоб хтось із знайомих твоїх йому розповів про тебе. Якщо він вирішить, що ти хороша людина, то виконає одне твоє бажання.

- Бабуся, дуже вам дякую! Сподіваюсь, спокійно доберетеся – відповіла дівчинка.

Марійка попрощалася зі старенькою, аж раптом побачила своїх друзів. Вона розповіла їм усе, що сьогодні сталося й попросила розповісти каменю щось про неї.

Дівчинка Оленка розповіла, як подруга допомогла їй з домашнім завданням. Дмитрик розказав, що на день народження Марійка подарувала йому машинку, яку він давно хотів. Петрик згадав, як дівчинка поділилася з ним останньою цукеркою, а Іванка, що подруга допомогла їй знайти загублені рукавички.

Після цього Марійка попросила в каменю той апельсин, що бачила в магазині зранку. Чуда не сталося й апельсин не з'явився в руках дівчинки. Вона засмутилася, але вирішила не переставати вірити.

Коли Марійка повернулася додому, то побачила на столі той самий великий помаранчевий апельсин. Тато купив його, коли йшов з роботи, щоб порадувати доньку. Дівчинка була дуже рада й наступного дня запросила друзів додому, щоб розділити з ними своє чудо.

казка
Документ Word
PADLET DRIVE

анонімний 06 квітня 2023, 05:56 UTC

Україна

Душка Аліна Анатоліївна, Сумський дошкільний навчальний заклад (центр розвитку дитини) №36 "Червоненька квіточка"

<p>багата. У неї було все : гори, море, річки та озера, ліси та степи, природні копалини, родючі землі, мова співоча, працьовитий і талановитий народ, Гімн, Герб. Та не було в Україні Прапора. І це дуже її засмучувало.</p> <p>-Що ж я за країна така, якщо в мене Прапора немає? – думала Україна. – Звернуся я за допомогою до свого народу. Разом щось придумаємо!</p> <p>-Шановне товариство, брати мої і сестри, допоможіть!</p> <p>-Треба на прапорі зобразити ліси та чорноземи. – сказали мешканці Полісся.</p> <p>-Ні! Нехай будуть Карпати та трембіта! – вигукнули гуцули.</p> <p>-Чекайте! На Прапорі повинно бути море. – запропонували мешканці півдня України.</p> <p>-Дніпро та його кручі! – наполягали кияни.</p> <p>-Зупиніться! Не сперечайтесь! Прапор – це не тільки символ країни. Це те, що об'єднує нас, робить єдиним цілим, що символізує незламний дух нашого народу. – сказала Україна.</p> <p>Замислилися люди. І тут з натовпу вийшло дівча.</p> <p>-А можна я скажу? Нажаль, ми не зможемо зобразити на Прапорі всі багатства нашої країни. Але у нас є головне багатство, що має кожна людина, кожна родина на сході і заході, півночі і півдні України. Це хліб на столі. А хліб – це пшеничний колосок. Тож на Прапорі повинен бути жовтий колір. Колір золотих нив під блакитним небом нашої країни. Тому блакитний колір, теж, повинен бути на Прапорі. Жовто-блакитний Прапор буде символізувати два наших найголовніших багатств: волю, безкрайно як небо і хліб на столі!</p> <p>-Молодець! – сказала Україна дівчинці. – На цьому і порішимо!</p> <p>Так у країні України з'явився жовто-блакитний Прапор, як символ свободи, добробуту і процвітання.</p>
<p>Україна Документ Word PADLET DRIVE</p>

анонімний 06 квітня 2023, 05:51 UTC

Лісова сім'я та сила рути

Дяченко Анна Василівна,
Воронізький заклад дошкільної освіти "Вишенька" Шосткинської міської ради Сумської області

Дяченко Анна Василівна
Воронізький заклад дошкільної освіти
(дитячий садок) «Вишенька»
Шосткинської міської ради
Сумської області

ЛІСОВА СІМ'Я ТА СИЛА РУТИ

Деся у космосі далекім
Між сузір'їв та комет
В одній сонячній системі
Є планета між планет.
На планеті тій є ріки і озера, і моря
Гори, доли і пустелі
Є і Лісова земля.
Ліс зелений жив під небом
Як і всі своїм життям
Лісовим звірятам треба
Дружно жити між вітям.

Казка
Документ Word
PADLET DRIVE

Альона ГАРКУШИНА

На околиці села, у чепуренькій хатинці жила разом із своєю бабусею дівчинка Оксанка.

Була вона веселою, доброю і широко дівчинкою. Завжди готова на допомогу усім прийти, словом лагідним заспокоїти.

Одного разу, коли Оксанка поралася на городі, до неї прибігло маленьке цуценя, воно було дуже перелякане і жалісно скилило. Оксанка приголубила малого, нагодувала та стала питати, що з ним сталося. Цуценятко їй розповіло, що воно із своєю мамою жили у старенького дідуся Макара на околиці лісу. Прознала зла чаклунка, що є у старого красива, сильна собака, гарна охоронниця. Заздрість взяла чаклунку, захотіла собі таку собаку, її скарби охороняти, нагнала сонних чарів на дідове подвір'я і викрала його маму.

Оксанка вирішила допомогти цуценяткові знайти та врятувати його матусю. Зібралися вони і разом відправилися у нелегку путь.

Вийшли вони на галівину за дідовою хатою, бачать струмок буркоче, хвилюється, але через грудку каміння та різного мотлоху не може текти далі. Занепокоїлося цуценя, бо від цього бруду струмочок захворіти може та й корівки його водичку на випасі чекають. Оксанка з цуценятком не довго міркували, взяли розчищати струмок. Дівчинка каміння таскає, має мотлох з води зубами витягує. Розчистили струмок, біжить водичка вільно, плещеться, радіє. Сіли на бережку друзі відпочити, а струмок їм дякує за допомогу, водичкою смачною пригощає. Попили вони водички та стали жалітися, що зла чаклунка забрала маму цуценятка і вони тепер її шукають. Струмок одразу пригадав стару карту, бо це ж вона накидала каміння та сміття у струмок, щоб він не зміг розбудити дідуся. Проте він бачив, як чаклунка полетіла за гречане поле.

Доброта та Відвага
Документ Word
PADLET DRIVE

Казка чудова — АНОНІМНИЙ

Зворушлива казка для малечі, яка навчає бути добрим і завжди приходити на допомогу тим, хто її потребує! — АНОНІМНИЙ

Іменно, таких сказок, сейчас так не хватает малышам. — АНОНІМНИЙ

Дуже гарна казка для малечі — АНОНІМНИЙ

Очень милая сказка — АНОНІМНИЙ

ZAVGORODNIASVITLANA 06 КВІТНЯ 2023, 05:52 UTC

Як лісові звірі житло Білочці врятували

Завгородня Світлана,
ЗДО № 11 м. Кролевець

І одного разу, коли гуда оула у справах, вирішив ведмідь зайняти чуже житло. Заліз він на дерево та став моститися в Білячому дуплі: то лапу покладе, то голову просуне. Все ніяк вмотитися не може, все йому місця замало.

Летіла повз Сорока. Побачила, що Ведмідь займає чуже житло, тай почала кричати на весь ліс. Позбіглися всі лісові мешканці, та радяться, як Білочці допомогти, як такого здорованя перемоти? Тут налетів рій диких бджіл і давай жалити Ведмеда, та так боляче... А за ними й дятли не забарилися. І собі давай Ведмеда довбати гострими дзьобами. Боляче клишоногому. Почав він спускатися з дерева, а внизу на нього вже чекають їжачки, згорнувшись клубочками. Злякався Ведмідь такого натиску, заревів від болю та безпорадності. Та як дримане з цього лісу. А лісові звірята його і не зупиняли. Хто ж такого нахабу сусідом терпіти буде.

Як лісові звірі житло Білочці врятували
Документ Word
PADLET DRIVE

ОЛЕНА ЛЯТАМБУР 06 КВІТНЯ 2023, 05:50 UTC

Казка "Доброта та Відвага"

Альона ГАРКУШИНА,
вихователь ЗДО №8 м. Чорноморська

ОЛЕНА ЛЯТАМБУР 06 КВІТНЯ 2023, 05:50 UTC

Казка про kota Гаврилича

Світлана МАЛАХОВА,
директор ЗДО №8 м. Чорноморська

була закінчена, вдвох вони зустрічали діточок біля центральної хвіртки. Двірник вітався з хлопцями за руку, дівчаткам дарував компліменти, а кіт, сидючи на пеньочку, жмурич очі, виліяв хвостиком та муркотів наче говорив: «Привіт, друзі! Дуже радий вас бачити!». Дітки ж у відповідь кричали йому, вітаючи: «Добрый ранок, рудий! Як твої справи? Пограємо сьогодні?».

Порадившись, дітки вирішили назвати kota — Гаврилич, бо був він такий же солідний, кремезний, серйозний і дуже добрий. Кіт по-діловому обходив усі майданчики, оглядав квітники, спостерігав за вихованцями садочка, а тих, хто був без настрою, намагався потішити кумедними стрибками, перебіжками за м'ячиком та інколи дозволяв погладити себе за вушками. Дітки відчували його тепло, відданість, підтримку.

Дні йшли за днями. Олександр Гаврилович доглядав подвір'я, добрим словом тишив малечу, а кіт Гаврилич був всім вірним другом. Але, якось взимку прокинувся Гаврилич вночі від шаленого шуму — щось страшне гуділо та бахкало. Довго чекав рудий на діток біля входу в садочок, та повз нього проходили тільки дорослі: вихователі, няні, кухарі, навіть старий двірник був дуже схвильований і сумний, а дітки так і не прийшли.

«Що сталося? Чого дітки не прийшли до садка? З ким сьогодні я буду гратися?» - не міг збагнути кіт. Не тишило його а ні швірінкання горобців, а ні білий сніг, в якому він так любив перекидатися через голову на вітху малюкам. В його рудій голівці застрягло одне питання: «Куди всі поділися?»

Казка про kota Гаврилича
Документ Word
PADLET DRIVE

ЦРПП ДМР 05 КВІТНЯ 2023, 06:17 UTC

Озеро і чайка

Давно те було, коли ще дорогами їздили чумаки. Жило собі озеречко. Взимку воно спало, а коли приходила весна, прокидалося і вигравало на сонечку своєю чистою,

прозорою водичкою. В тій воді купали верби коси, вмивалася трава у чистих росах і сонечко заглядало. Кожного року у березні –місяці прилітала до озера чаечка чубатенька . Вона дуже любила те озерце, що на Україні. Прилетить, знайде суху травичку і почне мостити гніздечко. Нанесе яечок і виведе маленьких чаеняток. А одного разу чайка вимостила гніздо біля самої дороги. Народилися дітки і полетіла мама ловити комашок. А тією дорогою їхали чумаки, побачили чаеняток і захотіли їх забрати . Не сподобалось це озеру і розлило воно свої води по всій дорозі так, що чумаки не змогли їхати далі. Прилетіла чайка і почала благати: «Ой, ви, чумаченьки, верніть моїх чаеняток, бо вони маленькі!».

–Не віддамо! –сказав чумак , ми заберемо їх з собою. Заплакала чайка.
І тільки один найстаріший і мудрий чумак сказав: «Добре чаечко ти наша, забирай своїх дітей і більше ніколи не мости своє гніздечко при битій дорозі!».

Чайка зраділа, спасибі сказала, а озеро посміхнулося, завело води в свої береги . Чумаки поїхали далі, а чаечка заспівала над озером свою пісеньку «Куві, куві, куві». Дякувала .

Черкай Людмила Василівна,
Сумська обл. м. Шостка ДНЗ №29

ЦПРПП ДМР 05 КВІТНЯ 2023, 06:13 UTC

Із зайчиком співали

Мов у вишиванці сонце встало вранці
Вийшли з хати діти сонечку радіти.
А в травичці зайчик плаче
Не веселий і не скаче
І сказали йому діти: «Давай сонечку радіти!».
Зайчик слізки витирає
І до дітей промовляє: «Чужі люди тут блукали, мою хатку розтоптали».
Діти хатку збудували і з зайчиком заспівали:
«Нехай ніхто не має й гадки руйнувати чийсь хатки
Бо, може там живе мурашка, чи сховалась черепашка
А може їжачок там спить, а може зайчик прибіжить!
Хай в кожну хату загляда калина і пахне рідна Україна.
Авторська віршована казка для молодшої групи.

Черкай Людмила Василівна.
м.Шостка. Сумська обл. ДНЗ № 29

ЦПРПП ДМР 05 КВІТНЯ 2023, 06:00 UTC

Василинка і дароване намисто

Боценко С. І.

«Василинка і дароване намисто»

Бощенко С. І.

Жила-була собі дівчинка, звали її Василинка. Була вона дуже милою, гарною, щирою, але одна була біда – дівчинка була сиротою.

Одного разу Василинка пішла до лісу по ягоди і зустріла старого чоловіка із кошиком в руках.

- Дівчинко, - сказав він, - я дуже голодний. Чи не могла б ти мені допомогти?

Василинка дістала з кишені копійки, які берегла собі на шматочок хліба, та без вагань віддала їх старому чоловіку. Саме в цю мить дівчинка побачила ягідку-сунічку і нахилилась зірвати її і, коли підняла голову, чоловіка поряд вже не було. Біля себе дівчинка побачила кошик, який нещодавно був у руках дідуся. У ньому лежало намисто, яке мерехтіло та виблискувало на сонці. Василинка взяла кошик до рук і почула голос:

- Знайди мене, дівчинко!

Василинка не знала, куди йти, проте їй допомагали дерева, квіти, трава, - вона нахилилась до них і ті вказували, в якому напрямку їй йти. І ось, після довгих блукань лісом, вона нарешті прийшла до старого чоловіка, який сидів на пеньку посеред галявини і чекав її.

Дідусь був дуже радий, що дівчинці вдалося його знайти. Він розповів Василинці історію намиста, яке було зроблене для його доньки-принцеси

казка василинка і дароване намисто

Документ Word

PADLET DRIVE

цпрппдмр 05 квітня 2023, 05:58 UTC

Охоронець квітів

Наталія Дорошенко

Льолік дуже любив грати з квітами. Він любив грати наодинці на сонячній галявині, вкритій різнокольоровими квітами. Його улюбленим заняттям було перестрибувати з квітки на квітку, нюхаючи їх і кожного дня визначати найзапашнішу квітку.

І ось одного сонячного дня, коли галявина була залита сонячними промінчиками і Льолік захоплено займався звичною справою, у куші троянди щось зашуміло. Льолік настовбурчив свої гострі вушка та злякано подивився в той бік. Він вже збирався тікати, але цікавість перемогла і він навшпиньки попрямував до розкішного куща троянд.

Зайчик заглянув під один листочок, під інший і запитав:

- Хто тут є?

Але у відповідь була тиша.

казка Охоронець квітів

Документ Word

PADLET DRIVE

ВІКТОРІЯ МОРЕНЕЦЬ 04 квітня 2023, 21:22 UTC

"Кольорові палички"

Наталія Банна, вихователь ЗДО №18 "Зірниця" м. Суми

Казка для ознайомлення дітей із кольоровими числами, відповідно до методики

"Кольорові палички Кюїзенера"

Казка про кольорові палички (для роботи за методикою Кюїзенера)
за авторством користувача Вікторія Моренець
YOUTUBE

АНОНІМНИЙ 05 квітня 2023, 06:15 UTC

Казка «Зайчикова осінь» підготувала: Скрипаленко Юлія Олександрівна Вихователь ЗДО (Ясла-садок) «Казка»

Вихователь
ЗДО (Ясла-садок) «Казка»

Підкралася тихенько до лісу Осінь. Побачила на узліссі самотню Берізку, дістала фарби й давай їй листочки золотом розмальовувати! Аж тут, і Вітер нагодився. Зірвав листочок, закружляв його лісом, та й поклав пряминькою біля Заячої нірки. Зайчик був ще зовсім маленький і не знав, що на світі буває Осінь. І тому, дуже здивувався, побачивши пожовклий листочок. Він тихесенько обійшов навколо нього, а потім як підстрибне:

– Ой! То це ж, мабуть, Берізка його згубила! А тепер не знає, де її шукати! І листочок пожовтів, бо за Берізкою сумує! Що ж робити?! Знаю! Візьму листочок, та й віднесу його до Берізки.

Так він й зробив, взяв листочок, та й подавсв на край лісу. Вийшов на узлісся, дивиться, а Берізка мов у золоті стоїть і листочки з неї падають і падають.

– Ой, лишенько! – забідкався Зайчик. І надумав він листочки позбирати і назад, на гілочки повісити. Та гілочки в Берізці ростуть так високо, а Зайчик такий маленький, що годі їй і думати про те, щоб до гілочок дотягнувся. Сів він під Берізкою, та й плаче. Зашурхотів у листячку Їжачок.

– Чого плачеш, Зайчику? – питає.

Розказав Зайчик свою історію, а Їжачок як почув, то мало не луснув зі сміху.

– Ну ти й насмішив мене, Зайчик! Хіба ти не знаєш, що до лісу прийшла Осінь?

– Осінь? А що це? – здивувався сиренький.

Маленький Їжачок сказав Осінь: «Мені не треба жодних фарб, щоб розмалювати тебе!»

Казка Скрипаленко Ю.О.

Документ Word

PADLET DRIVE

OLGA SNAIKA 04 квітня 2023, 08:47 UTC

Казка "Колобок"

Голота Оксана Михайлівна,

Воронізький заклад дошкільної освіти (ясла-садок) «Чебурашка»

Шосткинської міської ради Сумської області

Казка «Колобок»

В мальовничому селі
Баба й дід собі жили.
Сіли вони якось їсти,
Та і каже дід тоді :
- Щось смачненьке з їсти хочу,
Бо не хочу вже борщу,
І пампушки вже набридли,
І не хочу часнику.
А печи – но , бабо, нині
Ти мені ось колобка
І пухкого, і смачного,
Щоб рум'яні мав бока.

Ну а бабі що робить?
Треба ж діду догодить.
Тож взяла яєць з десятка,
Тісто почала місити.
Поки вимісила тісто,
Дід приніс сухих дровець.
Розпалила в печі швидко,
Чула баба – мовчала!

Казочка Колобок

Документ Word

PADLET DRIVE

АНОНІМНИЙ 04 КВІТНЯ 2023, 08:46 UTC

Казка про їжачка Феню і зіпсований настрій

Співак Катерина,
вихователь другої категорії Старосільського ЗДО я/с "Казка" Нижньосироватської
сільської ради, Сумського району, Сумської області

Казка про їжачка Феню та зіпсований настрій

За високими горами, за широкими полями, у смарагдовому лісі, на галявині Спілих Суніць, жив зі своєю родиною маленький їжачок Феня. Він був дуже непосидючий, любив гратися зі своїми друзями і загравався так, що забував усе на світі. От сьогодні і трапилася із ним неприємність.

З самого ранку Феня прокинувся у гарному настрої. Швидко почистив зубки, вмився, поснідав, відпросився у мами погратися з лисенятком Лу і кроликом Мо у хованки на дитячому майданчику. Мама їжачиха відпустила непосиду, але з умовою, що той повернеться вчасно до обіду. Феня зрадів і чимдуж помчав на майданчик гратися з друзями.

Наближався обід і звірятка зголодніли. Перший пішов додому кролик Мо. Другий - лисенятко Лу. А наш Феня вперто не хотів йти додому. Він катався на гойдалках, грався у пісочку. От вже й мама їжачиха прийшла звати неслуха.

- Феню, ти ж мені обіцяв, що сам прийдеш вчасно до обіду! Пішли пообідася, я вже зварила таку смакоту, що не сила терпіти. – лагідно вмовляла мама
- Але синок був впертий:
- Не хочу! Не буду! – верещав той.
- Ну, поглянь, твоїх товаришів немає. Ти сам! І спекотно вже на вулиці. Ходім додому. – промовила мама.
- Не хочу! Не буду! – репетував знервований малюк.
- Ну, що ж сиди, а я піду ховатися від спеки у прохолодній нірці.

Документ Microsoft Office Word

Документ Word

PADLET DRIVE

Чудова казочка, має психокорекційний характер – АНОНІМНИЙ

Дуже гарна казка. – АНОНІМНИЙ

Чарівна казка! – ANELIKA05251

Гарна казка – АНОНІМНИЙ

Гарна казка – АНОНІМНИЙ

ЦПРП ДМР 04 КВІТНЯ 2023, 06:48 UTC

Лисенятко Гудзик

Орлянська Юлія Миколаївна
ЗДО "Казка"
М. Тростянець Сумська область

Лисенятко Гудзик

В одному затишному будиночку, на сонячній галявині, жило лисеня Гудзик зі своєю мамою. Зазвичай Гудзик був веселим і грайливим лисеням, але зараз він сидів і сумував. Мама знову його насварила. Коли вранці вона збиралася на роботу, то попросила Гудзика прибрати іграшки в своїй кімнаті, але потім його покликати друзі, і він так загравався, що зовсім забув про прохання мами.

У мами на роботі був важкий день, додому вона повернулася втомленою, і дуже засмутилася коли побачила безлад у кімнаті сина, а коли Гудзик зайшов до будинку з ніг до вушок замурзаний багноку, вона не витримала і насварила його. А ще додала, що він не вийде на вулицю доки не наведе лад у своїй кімнаті.

Лисеня образилося на маму, адже він ненавмисно не послухався маму, а просто загравався, і забув. А замурзаний був, бо знайшов з друзями величезну калюжу, і вони весело стрибали в ній. «Мама мене зовсім не любить, раз насварила ні за що»- подумав Гудзик, тихенька пробрався через будинок на вулицю, і побіг куди очі бачать. Знайшов покинуту нірку і вирішив залишитися в ній жити. Вночі йшов дощ, стало холодно і страшно. Лисеня подумало про маму, як би добре було зараз у її теплих обіймах. Але він все ще ображався на неї.

Вранці лисеня розбудила розмова двох білочок-подружок. Вони сиділи на сусідньому дереві: «Бідна мама лисиця...-говорила одна білка, -вчора її син втік з дому, і вона всю ніч бігала по лісу під дощем, а тепер лежить хвора від хвилювання і смутку».

Почувши ці слова Гудзик подумав: «Якщо мама так хвилюється за мене, напевне, вона все таки мене любить. Вона захворіла, тому що я втік, і тепер їй дуже погано. Я маю повернутися додому, тому що я теж її дуже люблю». І лисеня чимдуж побігло додому.

Щойно мама побачила синопця, їй відразу стало краще. Вона встала з ліжка і лагідно обійняла свого малюка. «Яка я рада що ти повернувся, мій хороший, - сказала мама, - мені було дуже погано без тебе, адже я так сильно тебе люблю».

- «Я теж тебе люблю, маусе», - відповів Гудзик, - вибач що я не прибрав іграшки, і втік з дому».

З того часу лисеня і його мама ніколи не сварилися, і не ображалися один на одного. Гудзик зрозумів, що мама його любить і буде любити завжди, що б не трапилося. А ще лисенятко не тільки завжди прибрав свої іграшки, а і допомагав мамі по господарству.

Лисенятко Гудзик

Документ Word

PADLET DRIVE

АНОНІМНИЙ 04 КВІТНЯ 2023, 06:49 UTC

Подорож дубового жолудя

Тетяна Шевченко,
вихователь ЗДО №26 "Ласкавушка", м. Сули

«Подорож дубового жолудя»

Тетяна Шевченко,
вихователь Сумського
ЗДО №26 «Ласкавушка»

У одному дубовому лісі стояв великий, широкій, розлогий з товстим сторічним стовбуром дуб.

На ньому жили, росли, дозрівали його дітки – дубові жолуді. Вони весело співали і танцювали усе літо, а восени почали падати на землю під дуб.

Один жолудь довго висів. Дивився з висоти як змінюються пори року. Слухав спів пташок. Одного разу птахи стали літати над деревом кружляючись збиратися у зграйки. Жолудь заговорив до них:

- Ластівки, а куди ви збираєтесь? – спитав він.

- Ми летімо до теплих країв. Щоб там перечекати морози – відповіла пташка.

- Візьміть мене з собою, бо якщо я тут впаду то можу загинути і не зійти у затінку кроні батька – сказав заплаканий жолудь.

Ластівці стало його шкода. Вона схопила жолудь у лапки і понесла. Вони пролітали мимо полів, луґів, ярів, ставків, озер, річок.

Вони летіли довго, поки не втомилася. Сіли на стріху хліва яка була вкрита очеретом. Там птахи заночували, а у ранці ластівка не знайшла жолудя. Він впав з стріхи дотолу, і його не помітили птахи. Піднялися і полетіли далі, а він лишився лежати на самоті. Тут був невеличкий двір по якому ходили поважні гуси.

Жолудь попросив їх щоб вони віднесли його на лужок до маленького струмка який він бачив коли підлітали до сараю. Гуси гелготали, щось собі обговорювали, а потім коли сонечко піднялося високо погодилися провести йому екскурсію по їх угіддю.

Одна гусочка взяла дубовий жолудь за шапочку і понесла. Знову жолудь

Казка Подорож дубового жолудя

Документ Word

PADLET DRIVE

АНОНІМНИЙ 04 КВІТНЯ 2023, 06:44 UTC

Чарівний гном

Тетяна Шевченко,
вихователь ЗДО №26 "Ласкавушка" м. Сули

прибравши фарби у коробочку.

Вона лягла спати. Крізь сон почула якесь шарудіння і хрипке бурмотіння. Дівчина прокинулася. Сіла на ліжку. Ввімкнула світло. На столі вона помітила пролигу фарбу чорного кольору. Ця фарба залила всі квіти на картині. Картина була зіпсована. Леся засмутилася.

Підійшла до столу і побачила маленькі сліди які спускалися із столу на підлогу та покрокували до шафи. На одній полиці стояла дерев'яна, вирізьблена, маленька скриня на якій сидів гном, який не подобався дівчинці.

Вона здивувалася таким подіям, і лягла спати.

Ранком Леся розповіла мамі, що трапилося у ночі. Мама посміхнулася та розповіла історію:

«Коли я була маленькою як ти, мені снилися погані сні я боялася спати. Моя бабуся прийшла мені на допомогу і подарувала чарівну скриню та гнома. Якого назвала Ярослав. Він охороняв мене. У ночі мені снилися чудові сні, я не боялася. Ярік завжди був поруч. Він стояв біля мого ліжка, або на столі. Його я дуже любила. Та коли ти народилася я поставила Яріка і скриньку в твоїй кімнаті, щоб він охороняв і тебе доною».

-Мамо, я зрозуміла, сказала Леся. Він образився на мене, тому що я його поклала у корзину для іграшок, а на його місце поставила ляльку Наталку.

- Донечко, розмову продовжила мама, потрібно поставити гнома біля його скриньки. Він буде тоді добріший, та не буде на тебе доною ображатися.

- Лесю, знай, потрібно любити всі свої іграшки, сказала мама. Бо вони бачуть твої вчинки. Також доно потрібно дружити із всіма дітками.

Дівчинка прибрала у кімнаті. Поставила гномика на полицю до скриньки.

Увечері вона лягла спати, а на столі лишили дві цукерки. Ніч минула швидко. Дівчинка спала чудово. У ранці Леся помітила, що однієї цукерки на столі не було.

Гномик який стояв на полиці став посміхатися, помітила дівчинка. В неї з'явився новий друг «Чарівний гном». Дівчинка радіє йому.

А у вас можливо теж є іграшки які є чарівними!

Казка Чарівний гном

Документ Word

PADLET DRIVE

Казка «Лісові друзі»

Михайленко Лариса Михайлівна

вихователь

ЗДО (ясла-садок) №5«Теремок»

м.Шостка, Сумська обл.

В однім великім лісі жили Зайчик та Білочка. Вони товаришували з дитинства. Разом бігали, стрибали, грілися на сонечку.

Настала тепла пора року – літо. Білочка почала готуватися до зими, збирала горіхи, жолуді, грибочки. А Зайчик все пустував. Одного разу Зайчик побачив, як Білочка збирає грибочки:

- Білочка, а чому ти збираєш грибочки?- спитав Зайчик.

– Готуюся до зими, - відповіла Білочка.

– А ти чому все бігаєш, не заготовляєш харчі на зиму? - спитала

Білочка у Зайчика.

– Я ще встигну,- відповів Зайчик. І махнувши лапкою, побіг далі.

Білочка не звертала уваги на непосидючого Зайчика та продовжувала працювати.

З приходом перших осінніх холодів Білочка почала утеплювати своє дуплю. А Зайчик не думав ні про харчі, ні про домівку. Незабаром все

МИХАЙЛЕНКО Л М Казка1

Документ Word

PADLET DRIVE

цпрппдмр 04 КВІТНЯ 2023, 06:49 UTC

Квітковий годинник

Лисянська Лілія ,

вихователь ЗДО (ясла-садок) "Ромашка" м.Лебедин, Сумська обл.

ши до річки. Віслючок назбирав каміння і став кидати їх в глиб ріки, слухаючи, як булькає вода. Але через деякий час йому стало нудно і зовсім не цікаво.

-Ой, краще піду на квіткову галявину що за пагорбом, там,мабуть, вже прилетіли різнокольорові метелики – подумав Віслючок і весело пострибав по доріжці. Дивитись на цих маленьких літаючих див було його найулюбленіше заняття.

Всвівшись між жовтими кульбабами, підняв вгору голову і усміхнувся.

-Як же гарно бути метеликом, адже, щоб літати між квітками зовсім не треба слідкувати за часом, тут і так багато друзів – інших метеликів – думав Віслючок.

-Якби в мене виросли крильця, я теж мав би друзів і був би найгарнішим і знайшов би собі найкращу квітку...

Його думки перервало чиєсь крехтання. То був працьовитий їжак, він ніс щось у своєму кошику і крехтав від зосередження.

Віслючок тяжко зітхнув і витер сльозу, яка котилась по щоці.

-Ти чого? – запитав їжак.

казка Віслючок

Документ Word

PADLET DRIVE

АНОНІМНИЙ 04 КВІТНЯ 2023, 05:25 UTC

Лісові друзі

Михайленко Лариса Михайлівна,
вихователь

ЗДО (ясла-садок) №5«Теремок»

м.Шостка, Сумська обл.

АНОНІМНИЙ 04 КВІТНЯ 2023, 05:26 UTC

Пригода пухнастої Хмаринки

Михайленко Лариса Михайлівна,

вихователь

ЗДО (ясла-садок) №5 «Теремок»

м.Шостка, Сумська обл.

Хмаринчина сім'я була дружня. Тато Хмара завжди був сірим, важким, але добрим і лагідним та любив свою родину і захищав її. Мама Хмарка була тендітною, біленькою, гарненькою. І завжди любила вона гратися зі своїми дітками хмаринками. Іноді маленькі пухнасті хмаринки розбігалися небом, а мама їх збирала до купи.

Але одного разу налетів злий, сильний Вітрище і порозганяв хмаринки. А сам далі полетів бешкетувати. Після того, як все виухло, Хмаринка побачила, що вона одна залишилася на небі: поруч з нею нікого не було. Вона довго блукала небом, шукала своїх рідних. Не знайшовши їх, вона розплакалася. Але повз неї пролітала Пташка яка почула, що плаче Хмаринка.

– Хмаринко, а чому ти плачеш?- запитала Пташка.

– Вітрище мою родину розігнав. І я залишилася самісінька,- відповіла Хмаринка. А далі запитала у Пташки: -Як же мені бути?

– Я тобі допоможу знайти твою родину,- відповіла нова знайома. Пташка запропонувала звернутися за допомогою до Сонечка. Хмаринка зраділа. І полетіли вони до сонечка.

– Сонечко, Сонечко, допоможи Хмаринці знайти її родину,- сказала Пташка.

– Що сталося?- запитало Сонечко.

Хмаринка розповіла Сонечку про своє лихо. Воно уважно вислухало Хмаринку і сказало: « Не хвилюйся, Хмаринко, я тобі допоможу. Я товаришую з добрим та лагідним Вітерцем. Він нам допоможе. Гайда разом до

МИХАЙЛЕНКО Л М Казка

Документ Word

PADLET DRIVE

АНОНІМНИЙ 04 КВІТНЯ 2023, 05:28 UTC

ЗЕФІРКА І ЖОРЖИНКА

Рибалко Ірина Олександрівна,
вчитель-логопед

ЗДО (ясла-садок) №5 «Теремок»

м.Шостка, Сумська обл.

ЛОГОПЕДИЧНА КАЗКА «ЗЕФІРКА І ЖОРЖИНКА» (диференціація звуків з – ж)

Рибалко Ірина Олександрівна
вчитель-логопед
ЗДО (ясла-садок) №5 «Теремок»
м.Шостка, Сумська обл.

У далекому чарівному лісі, на великій галявині, вкритій листям із високої соковитої трави та різноманітних квітів, стояв невеликий будинок, в якому мешкали бджілки. Першу бджілку звали Зефірка, а другу - Жоржинка. Бджілки були працювиті і разом виконували будь-яку роботу. Вранці, прокинувшись, вони вмивалися сріблястою рососою, а потім одягали красиві платтячка, брали з собою свої маленькі відерця та летіли на квіткову галявину збирати нектар.

Бджілки мали однаковий одяг, речі і навіть однакові відерця. І друзям було важко впізнати, хто з них Зефірка, а хто Жоржинка. І тоді бджілки, які прожили багато років разом, зрозуміли, що схожість між собою не дає друзям впізнавати їх. Тож і вирішили оселитися в різних домівках.

Зефірка вибрала собі будинок, на якому була написана літера «З», і пофарбувала його в зелений колір. В цьому будинку все було зелене: меблі, посуд, іграшки. Коли вона літала вона промовляла: з- з- з-з.

Жоржинка вибрала будинок, на якому була написана літера «Ж». І

РИБАЛКО І О ЛОГОПЕДИЧНА КАЗКА

Документ Word
PADLET DRIVE

Казка про незвичайну дружбу та блакитно-жовту зернинку

Ця історія про незвичайну дружбу. Незвичайну, тому що, друзями були Котик, Курочка та Рибка. І жили вони усі разом із дівчинкою Марійкою та її братиком хлопчиком Андрійком.

Жили дружно, разом працювали, веселились та один одному допомагали. І

Казка про незвичайну дружбу та жовту

Документ Word
PADLET DRIVE

САДОЧОК ОЛЕНКА 04 КВІТНЯ 2023, 05:29 UTC

Казка про Ворону та Горобця

Неля Дорошенко,
вихователь Роменського ЗДО №3 "Оленка" Роменської міської ради Сумської області

Неля Дорошенко

Казка про Ворону та Горобця

А одного дня на Ворону напала Кішка руда. Почала її кусати, пір'я зі спиною вивати. Ворона злякалася, впала на сніг та голосно закричала. Горобчик побачив що біду, стрибнув на Кішку руду, став її лапками дряпати та дзьобиком клювати. Злякалася Кішка маленького захисника та втекла геть. А Ворона лежить, на лапки стати не може. Хто ж їй, бідній, допоможе?

Задумалася Ворона над своєю поведінкою, згадала, як вона всіх ображала, їжу забирала.

Казка про Ворону та Горобця

PDF-документ
PADLET DRIVE

DNZ18SUMY 03 КВІТНЯ 2023, 11:35 UTC

Казка про незвичайну дружбу та блакитно-жовту зернинку

Вікторія Моренець, вихователь-методист ЗДО №18 "Зірниця" м.Сули

АНОНІМНИЙ 03 КВІТНЯ 2023, 11:34 UTC

Великодня казка «Як сестрички весну розбудили»

Ткачук Наталія Володимирівна,
вихователь Липоводлинського ЗДО "Веселка"

- Подивись, Богданко, яка гарна Писаночка! – вигукнула Соломійка.

І тут, раптом, високо – високо у блакитному весняному небі сестрички почули – «курли – курли – курли...!».

- Та це ж журавлі повернулися до нас із теплих країв. У одного в дзьобу - вербова гілочка. Який гарний привіт для нас! - радісно вигукнула Богданка.

Під молодого вербичкою дівчатка примітили Писаночку, а на ній – гілочка вербових котиків – тендітних, м'якеньких, пухнастих...

Казочка Ткачук Н.В.

Документ Word
PADLET DRIVE

АНОНІМНИЙ 03 КВІТНЯ 2023, 11:34 UTC

"Казка про горобчика"

Палаженко Ю.О.,
вихователь Липоводлинського ЗДО "Веселка"

Жив собі маленький, сіренький горобчик – цвінь – цвірінь, цвінь – цвірінь. Він мав багато друзів серед пташок, товаришував зі скректливою Сорокою, з Дятлом – старанним трудівничком, з галасливою Синичкою, співочим Соловейком, зі Шпачками та Стрижками, Сойками та Зябликами...

Набридла Горобчику люта зима: зігрітися ніде, їсти нема чого. Сидить собі бідолашний на холодній гілці, тихенько й сумно цвірінчить. А маленькі його мрії линули до теплої Весноньки, яка приносить з собою тепло, добро та затишок. Вирішив Горобчик розшукати теплу красуню і звернувся до Сонечка за допомогою. Підлетів високо у хмари, стукнув дзьобиком у сонечкове віконце, а Сонечко не чує – міцно спить. Став Горобчик кликати на допомогу своїх пернатих друзів, усі голосно почали кликати: «Сонечко, сонечко, прийди до нас, теплом утіш, світи, світи ясніш!»

Казка про горобчика

Документ Word

PADLET DRIVE

АНОНІМНИЙ 03 КВІТНЯ 2023, 11:35 UTC

Казка «Ціна дружби»

Рисенко Тетяна Миколаївна,
вихователь Липоводолінського ЗДО "Веселка"

Казка «Ціна дружби»

Колись, дуже давно, у великому королівстві Лілітія жила була принцеса надзвичайної краси. Звали її Ліліанна. Вона була єдиною донькою короля Артура і росла без матері, адже вона її навіть не пам'ятала. Але дівчинка була доброю, милою, ввічливою, чуйною, завжди усім допомагала.

Усе дитинство Ліліанна дружила із феєю Ассоль, яка керувала рослинами. Вони були найкращими подружками. Фея проживала на галявині велетнів-лілій, у величезному саду королівства. Принцеса часто втікала з дому, щоб побачитися із Ассоль. Дівчатка допомагали одна одній, говорили про все на світі, ділилися секретами, бажаннями, мріями...

Коли принцесі виповнилося 17 років, вона стала настільки гарною, що про її красу знали навіть далеко за межами королівства. Женихи з усіх країв, з усіх усюд приїжджали до неї, щоб просити руку. Але вона відмовлялася, бо хотіла знайти того самого принца, про якого мріє її серце.

Ліліанна кожного дня вчилася різним наукам. І це їй набридло, адже хотіла пригод у своєму житті. Через це дівчинка інколи сварилася із батьком, який хотів зробити із неї гідну королеву.

Одного дня до Ліліанни завітала Ассоль:

- Привіт, Лілі (так вона називала подругу), що робиш?
- Привіт, Ассоль, - відповіла принцеса.
- Читаю книгу про етикет для принцес. Якби ти знала як це нудно!

Рисенко Т. Казка Ціна дружби

Документ Word

PADLET DRIVE

АНОНІМНИЙ 03 КВІТНЯ 2023, 11:35 UTC

Казка "Лілея-лебідка і велетенський Дракон"

Удовиченко Тетяна Василівна,
вихователь - методист Липоводолінського ЗДО "Веселка"

Казка

"Лілея-лебідка і велетенський Дракон"

Давним - давно в одному маленькому селі була сім'я, - чоловік та жінка жили простим, розміреним життям, мали невеличке господарство, саджали город, доглядали садок.

Одного дня у них народилося малесеньке дитятко, ніби справжнє янголятко, - це прекрасна дівчинка, яку назвали Лілея. Кожного дня малятко тішило своїх батьків, час ішов, дівчатко підросло. Лілея дуже любила природу, часто гуляла у садку, милувалася запашними квітами, на лужку збирала ромашки, волошки, розкішні червоні маки.

Казка Удовиченко Т.В.

Документ Word

PADLET DRIVE

АНОНІМНИЙ 03 КВІТНЯ 2023, 08:18 UTC

Казка "Як лисичка святкувала Великдень" Буринський ЗДО (ясла -садок)√2 "Джерельце" вихователь Хижня І. В.

https://youtu.be/3xkcEoqJle_o

Казка "Як лисичка святкувала Великдень"

за авторством користувача Ирина Хижня

YOUTUBE

ЦРПП ДМР 03 КВІТНЯ 2023, 05:37 UTC

Пригода маленького Деньчика

Лілія Лисянська

Пригода маленького Денчика

В одному чарівному лісі народився маленький зелений динозаври Денчик. Все своє невелике життя воно сиділо у своєму гнізді, яке знаходилося в темному куточку, заплетеному зеленим хмелем та ховалося від всього світу. Воно всього боялося, бо ніхто не міг йому розповісти, який прекрасний світ навколо. Його лякало лопотіння крил птахів, тріск гілочок та, навіть, шурхіт листя.

Динозаврик бачив своє відображення у калюжі і завжди боявся того зеленого незнайомця, що дивився на нього величезними сірими очима.

І лише вночі, коли сонечко сідало за пагорб, Денчик виходив зі свого сховку і розминав свої лапки та спостерігав за життям навколо, порівнював себе з іншими мешканцями і розумів, що він зовсім не такий як всі. Вважав себе надто великим, надто зеленим і зовсім не гарним.

Одного літнього спекотного дня Денчик, як завжди, дримав у своєму кубельці та раптом почув крики про допомогу. Він намагався не звертати на них увагу, навіть затуляв свої зелені вушка. Але крики ставали все більш наполегливішими.

Денчику було дуже цікаво дізнатися, що відбувається, але ж страх чогось невідомого переважав.

Все ж цікавість перемогла! Денчик, вилізши з гніздечка, маленькими

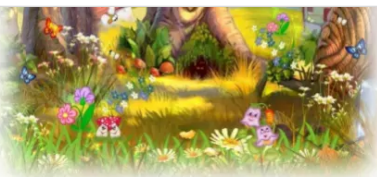

казка (1)
Документ Word
PADLET DRIVE

ЦПРПП ДМР 03 КВІТНЯ 2023, 11:36 UTC

Казочка про чарівний ліс

Анна Тарасенко,
керівник музичний ЗДО (ясла-садок) «Ромашка»
Лебединської міської ради Сумської області

Навесні у квіточках жили малесенькі ангелочки, які були схожі на ельфів. Зранку вони пробуджували все у лісі своїм чарівним співом, а їхні крильця вигравали чудернацьку мелодію, яка дарувала мешканцям лісу спокій та гармонію. Під старезним дубом, що розпластав свої величезні корені, у малесенькій хатинці жив дуже добрий дідусь Лісовичок.

Казка про чарівний ліс Тарасенко Анна
Документ Word
PADLET DRIVE

ЦПРПП ДМР 03 КВІТНЯ 2023, 11:36 UTC

Чарівні фарби та дошкільнята

Світлана Топчій
Великобубнівський ЗДО (Центр розвитку дитини) «Берізка» Роменської
міської ради

Світлана Топчій

Великобубнівський ЗДО (Центр розвитку дитини) «Берізка» Роменської
міської ради

Чарівні фарби та дошкільнята

Десь дуже-дуже далеко поміж морями та високими горами, безкраїми степами знаходилася маленька, але надзвичайно мальовнича країна. І жили у тому краю дітки-дошколярки з невеличкого села Великі Бубни. Ці дітлахи любили свою Батьківщину і завжди хвилювалися, коли бачили сміття на вулиці, зламане деревце, покинуте кошенятко-словом те, що робило їх край незатишним. Разом з дорослими намагалися наводити лад, робити своє село найгарнішим у світі.

Але одного разу трапилася жахлива біда, на їх країну напав злющий чарівник та вкрав всі яскраві кольори. Навколо все стало чорним, люди ходили сумні, перестав лунати дзвінкий дитячий сміх. Ця маленька та гарна країна почала вмирати. Мужні та безстрашні супервоїни всіма силами намагалися відвоювати свій рідний край. Дітлахи теж не хотіли лишатися в стороні і використовували всі спроби для врятування своєї Батьківщини: малювали малюнки, випікали з батьками смаколики для воїнів, писали листи до всіх чарівників. А ті, порадившись, вирішили допомогти дошколярикам та надіслали великий набір яскравих чарівних фарб. Радість перемогла!

Світлана Топчій
Документ Word
PADLET DRIVE

ЦПРПП ДМР 03 КВІТНЯ 2023, 11:35 UTC

Неслухняна бджілка

Костюк Олена Дмитрівна,
вихователь ЗДО

Неслухняна бджілка

Останній місяць зими – лютий. Лютує, вередує, морозить усе навкруги. Два маленькі вулики стоять у засніженому садку. Але в хатинці не сплять, мама бджілка готує своїх дітей до весняної роботи: пояснює їм, як збирати пилок і відносити його у вулик та знаходити дорогу додому. Тільки одна маленька бджілка, яку звали Лілея була неухважна і не слухала маминих порад, а лише позіхала.

Розтав сніжок, потепліло, позеленіла травичка, розквітли сади – на дворі весна.

Визирнула бджола-мама з вулика на двір, побачила, що все квітне, яка прекрасна пора року – весна. І сказала: «Все дітки, пора до роботи!». Усі бджолки вилетіли у садок і кричали: «Яка радість, весна прийшла!».

Вони летіли неначе літачки, один за одним. Сім'яка бджіл була дружньою, бо їх мама повчала триматися разом щоб не заблукати.

Одна Лілея була неухважною, побачивши галявину, де багато квіточок, вона одразу полетіла туди. Маленька бджілка так зраділа різнокольоровим квітам, що стрибаючи з квіточки на квіточку, купаючись в нектарі забула про свою роботу і сім'ю. Поки Лілея бавилася, її дружина сім'я – працювала.

Повернувшись додому вони побачили, що Лілеї немає і матуся відправила своїх діток на пошуки. Маленькі бджілки шукали довго та не знайшли її. Повернувшись до свого вулика, вони повідомили мамі, що Лілея зникла. Її сім'я була засмучена, матуся переживала, що сталося з її донькою.

Лілея так захопилася розвагами, що оглянувшись не побачила сестричок. Бджілка злякалася, бо не пам'ятала дорогу додому. Вона літала-літала біля квіточок, кликала своїх сестричок. Але всі пошуки були марними. Сидівши на рожевій квіточці вона гірко плакала і промовляла: «Яка я

Неслухняна бджілка Костюк О.Д.
Документ Word
PADLET DRIVE

ЦПРПП ДМР 03 КВІТНЯ 2023, 05:29 UTC

Світле свято Великдень

Олександра Прутська,
асистент вихователя ЗДО №9 "Пролісок" м.Нетішин

«Світле свято Великдень»

1 частина

Одного сірого, похмурого дня, лив сильний дощ, малесенькі дітки сиділи біля вікна та сумували, про те що, довкола них не відбувається нічого цікавого та веселого. І тут, малюки пригадали, що нещодавно від дорослих вони почули про те, що зовсім скоро буде свято. Але яке саме свято, так і не змогли пригадати. Саме тому, вони вирішили про це запитати у своєї матері, побігли до неї та й гукають:

- Мамо! Мамо! Скажи нам, на яке свято ми чекаємо?
- Скоро, прийде до нас свято яке має назву Великдень, відповіла мама.
- А що це за свято? зацікавлено запитують дітки.

Світле свято Великдень

Документ Word

PADLET DRIVE

ЦПРП ДМР 03 КВІТНЯ 2023, 05:29 UTC

Жабське болото

Олександра Прутська,

асистент вихователя ЗДО №9 "Пролісок" м.Нетішин

Минали роки, жила сім'я Жабських у своєму ритмі, мали жабки свої якісь жаб'ячі справи. А ще вони дотримувались одного важливого для них правила, кожного дня вони прогулюються своїм Жабським болотом. І ось, одного такого дня, як і завжди, здавалося б що він зовсім не відрізняється від усіх попередніх днів, але ж ні, цього разу сталося щось зовсім неймовірне.

Маленька ікринка, ледь помітна лежить на листі латаття:

-Ква-ква-ква! Яке чудо! Зраділи жабки. Підхопив Жан листочок з ікринкою, і разом зі своєю дружиною Жанною попрямували до свого дому.

Минав час, і з ікринки вилупився пуголовок, згодом виросло чудове та гарне жабенятко, на ім'я Чомусик. Прозвали його так, тому що, він був дуже допитливою дитиною, завжди запитував: чому? а це чому? Хлопчика завжди цікавило усе довкола, він полюбляв гуляти на своєму жаб'ячому болоті, на

1680258096634_Жабське болото

Документ Word

PADLET DRIVE

АНОНІМНИЙ 03 КВІТНЯ 2023, 11:37 UTC

Добро починається з тебе

Юлія Шепелюк,

Кролевецький ліей №6

Кролевецький ліей № 6

Юлія Олексіївна Шепелюк

Добро починається з тебе

Казка Добро починається з тебе

Документ Word

PADLET DRIVE

НАТАЛІ # 03 КВІТНЯ 2023, 11:39 UTC

Веселкове диво

Римар Наталя, вихователь ЗДО "Ромашка", м.Лебедин, Сумська обл.

Було це дуже давно на землях незвіданих, де жили чарівні істоти - кнопки. На той час світ ділився на два королівства: Королівство Тіней та Королівство Яскравих фарб. Та так було не завжди, колись це було одне велике королівство та внаслідок сварки двох братів – принців, воно розділилося на дві частини. Минали роки...

Для Королівства Яскравих фарб були відчинені двері у весь Весвіт, він був насичений яскравими фарбами. Тут вирувало щасливе життя. Королем цього царства був Веселковий кнопик - Бажен.

Зранку жителів цього королівства будили яскраві теплі промінчики сонечка, неподалік шумів могутній океан з прозорою, як скло, водичкою, а їх чудернацькі вушка радував спів дзвінкоголосих пташок. За вікном завжди було тихо з розумним бормотінням. На був літній рай на землі.

Казка_Веселкове диво_

Документ Word

PADLET DRIVE

Чудово! Малята будуть у захваті від слухання цієї казочки. — НАТАША ЧУНЕНКО

НАТАЛІЯ ДЕМИДЕНКО 03 КВІТНЯ 2023, 11:36 UTC

Пес Патрон

Демиденко Наталія Борисівна, учитель-логопед ДНЗ №3 "Теремок" Конотопської міської ради Сумської області

голосним гавкотом намагався відшукати господаря. Але все було марно – ніхто не відгукнувся. Песик подумав: «Я дуже хочу літати і бачити все у світі, адже птахи бачать стільки всього цікавого і незвичайного навкруги. А я нічого не бачу!» І вирішив випробувати цей апарат самотужки. Підняв його «Дрончик» високо до самих хмаринок.

Песик сподівався побачити зелені квітучі луки, глибокі донбаські шахти, херсонські соковиті кавунчики, червону мелітопольську черешеньку, одеських чорноморських дельфінів, різнокольорові вінницькі фонтани, польські ліси, високі карпатські гори, широкі полонини, могуче Дніпро, квітучі київські каштани – все те, чим славиться українська земля. Але насправді все виглядало інакше: пусті зруйновані міста, груді каміння, спалені ліси, величезні вирви – все темне та сумне. Все побачене дуже засмутило песика. Він не розумів, що сталося і попрохав свою пташку

КАЗКА
Документ Word
PADLET DRIVE

Цікава і актуальна для нашого часу казка. Не хотіли б випустити продовження? – АНОНІМНИЙ

ОКСАНА ПАРНА 03 КВІТНЯ 2023, 11:56 UTC

Казка "У пошуках чарівної країни"

Парна Оксана Миколаївна, вихователь Крелевецького закладу дошкільної освіти (ясла – садок) № 7 Крелевецької міської ради

Була колись давно на світі країна Седія, і жили в ній люди - всі сердиті, суворі, надуті і злі. А правила цією країною королева Невдана III. І кожен день їх життя проходив сумно, з купою сварок, бійок і зла.

У сім'ї Невдани III народився син, якого вона так довго чекала, і назвали його – Сумко. Невдана була вкрай розлючена його появі, бо радості чи інших почуттів у них не було. Розлюченість усім їм подобалася. Сумко виростав дуже швидко, але Невдана помічала, що він зовсім не схожий на інших дітей. Він міг годинами дивитись на небо, у в нього на обличчі з'являвся якийсь незрозумілий Невдані вираз – це була посмішка. Як же це не подобалось матері, це просто лякало її. А одного дня, коли Сумко бігав по вулиці і мріяв калюжі, він спиткнувся, і так сильно шльопнув у найбільшу з калюж, що краплі брудної води розлетілись на всі сторони. Як же це розсмішило хлопчика, аж до сліз, до сліз з сміху. Він реготав, тримаючись за живіт, а мати, яка спостерігала за хлопцем, почала ридати, адже це підтвердило те, що хлопчик інакший.

Всі в домі намагалися виховувати в Сумкові лише поганого хлопчика, який на всіх кричить, зривається, плаче. Але хлопчина був зовсім не таким.

Якось навесні, коли все зацвіло, мати вирішила поговорити з сином. Вона сердито сказала:

- Ти, хоч і мій син, але маєш бути таким як всі, без оцих твоїх вибриків зі сміхом і жартами! Я не потерплю такої поведінки в своїй країні.
- Знаєш мамо, я впевнений, що в нашій країні, можна жити коли і смієшся і плачеш, і сумуєш і радієш. Так буде краще і легше.
- Ні, дороженький!!! Обрати треба щось одне!

Матір так обурювала поведінка сина, що вона ледь стримувалась щоб не схопити його і не закинути до в'язниці. І син сказав:

- Я доведу тобі, що жити з одним лише сумом, злом, плачем і

казка
Документ Word
PADLET DRIVE

АНОНІМНИЙ 03 КВІТНЯ 2023, 11:57 UTC

Казка "Гостинність двох братів"

Буйвал Олена Вячеславівна, вихователь Крелевецький заклад дошкільної освіти (ясла – садок) 7 Крелевецької міської ради

Гостинність двох братів

Жили - були на світі два брати Прибезайлик і Смітсвайло. Прибезайлик завжди наводив чистоту, складавав всі речі на свої місця. Девіз з яким він ішов по життю звучав так : " Порядок в домі - порядок в моїй голові". А Смітсвайло був повністю протилежною свого брата. Скільки не намагався Прибезайлик привчити його до порядку - все було марно.

Одного разу до братів прийшли в гості друзі.

Казка _ Гостинність двох братів_
Документ Word
PADLET DRIVE

АНОНІМНИЙ 03 КВІТНЯ 2023, 11:55 UTC

Вікторія Мірошниченко вихователь ЗДО №18 "Зірниця", Єва Мірошниченко учениця 3-Б класу КУССШ І-ІІІ ст. № 17 м. Суми

Дарунки від сонечка

Давним - давно на світі було сонечко, воно було маленьке і яскраве, але не вміло дарувати тепло. Сонечку весь час було сумно і хотілося плакати, як плакали його друзі хмаринки.

Але якось одного дня сонечко побачило маленьку, веселу дівчинку, з букетом кульбабок в руках. Дівчинка милувалася кульбабками, та порівнювала їх з сонечком.

- Ви дуже гарні та ніжні! – говорила дівчинка квітам.

Її слова почуло сонечко і вирішило доторкнутися до квітів одним своїм маленьким промінцем. І відразу від дотику сонячного промінчика, кульбабка стала більшою і подарувала приємний аромат. Сонечку це дуже сподобалося, і воно стало торкатися своїми промінчиками до всього, що бачило. Все розквітало, зеленіло та тягнулося вгору до нього, адже відчувало його тепло. З тих пір сонечко ніколи не сумувало, бо зрозуміло, що може дарувати тепло, життя та приносити радість всім довкола.

OLGA CHAIKA 03 КВІТНЯ 2023, 11:57 UTC

Казочка "Три гноми"

Тарасенко Людмила Михайлівна, Воронізький заклад дошкільної освіти (ясла-садок) «Чебурашка» Шосткинської міської ради Сумської області

Казочка « Три гноми»

В одному чарівному лісі на лісовій галявині жили троє гномів. А звати їх було АУ, ОХ та АХ.

Жили вони в гарному лісовому будиночку, поряд з яким був охайний та гарний квітничок. Наші гномики дуже полюбили милуватись квітами і вранці, і ввечері. Гномики були дуже схожими між собою: усі невеликого зросту, з довгими бородами, з гарними капелюхами на головах. Усі оточі розрізняли наших гномів за кольором цих капелюхів.

Казочка про трьох гномів

Документ Word

PADLET DRIVE

Казка «Краплинка»

Жила собі Хмаринка. Одного разу вирішила вона помандрувати над осіннім лісом. Їй дуже хотілося подивитися з висоти як Осінь розфарбовувала дерева, кущі. Хмаринка пливла над лісом та її побачила маленькі опеньки, які чекали дощу.

- Чому ви такі сумні? – запитала Хмаринка.
- Нам не вистачає вологи і ми не можемо підрости.
- Давайте я вам допоможу – запропонувала Хмаринка.
- Чим ти нам допоможеш?

Але Хмаринка не встигла відповісти, налетів осінній вітер та й погнав Хмаринку далі, лише одна Краплинка не втрималась і впала на грибочки.

- Ой-ой-ой – закричала Краплинка – куди я впала, де поділась моя мама?

Грибочки зраділи Краплинці і відповіли:

- Не сумуй, ти тут не одна.

Водичка з Краплинки була прохолодна і смачна.

- За те, що ти нас напоїла водичкою, ми тобі допоможемо знайти твою маму.
- Але як ви мені допоможете, коли ви стоїте на одному місці?
- У нас є друзі – листочки, які тобі допоможуть.

Краплинка легко стибнула на кленовий листочок, а в

Казки

Документ Word

PADLET DRIVE

АНОНІМНИЙ 03 КВІТНЯ 2023, 11:55 UTC

Раїса Кекіна "Хвалькуваті овочі"

вихователь ЗДО (ясла-садок) №1 "Малютко" Краснопільської селищної ради Сумська область

Казка «Хвалькуваті овочі»

У Марійки на городі посварилися овочі: хто важливіший і головніший. Морква та буряки, картопля та цибуля, горох та квасоля і капуста з часником – такий галас вчинили, що із вуликів Ведмеда бджілки повилітали. Капуста заприхтіла, закрехтала:

- Що ви репетуєте?
- Ясно, що важливішого за мене овоча на всьому городі немає.
- Я на грядках у Марійки найповажніша, найбагатша – бачите скільки на мені одягу, а Марійка мене найдужче любить, бо найчастіше мене поливає водою.

Морква від цих слів аж чуба до гори підняла, аж із землі до половини вилізла.

- Ох-ох-ох, що я чую! Подивись, яка я красуня, струнка, вітамінна, а ти – товста, незграбна, пів грядки зайняла, ще й вихвалюєшся!

- Куди тобі до мене!

- Що я чую? – обізвалась Цибулінка – кого-кого, а в мене хазяйка найдужче любить. Навіть коли мене роздягає, слізки гірко проливає, так їй мене шкода.

- Тихіше-тихіше – розшебетались тут.

- Хто головний на грядці, так це я – Картопля. Біля мене Марійка найбільше порадьє: то в землю садить, то прополює, то підгортає та ще й клятих колардських жуків збирає.

- Ой, мовчи, у землі сховалася – бо немає ні фігури, ані

хвалькуваті овочі

Документ Word

PADLET DRIVE

АНОНІМНИЙ 03 КВІТНЯ 2023, 12:23 UTC

Казка про український віночок

педагоги ЗДО (ясла-садок) №29 "Росинка" м. Суми, Сумської області

Казка про український віночок

Під лагідними промінчиками сонечка ніжилися на зеленій галявині квіти. Їм було добре рости разом. Цілісний день вони гомоніли, бавилися та жартували. Але одного разу вони засперечалися і почула їх бджілка. А квіти сперечалися про те, хто з них буде головною окрасою дівочого українського віночка. Яскравий мак переконував усіх, що він найгарніший і найкрасивіший.

- Ні, я найкраща! – відповідала тендітна ромашка. – Мої пелюстки ніжні та білі.

- Куди вам до мене! – шелестіла мальва. – Я струнка, висока, маю широке, гарне листя і багато квіток.

І звернулися вони до бджілки:

- Розсуди нас, лоба бджілко. Хто з нас головніший в українському

Казка про український віночок

Документ Word

PADLET DRIVE

АНОНІМНИЙ 03 КВІТНЯ 2023, 12:24 UTC

Краплинка

Раїса Кекіна, вихователь ЗДО (ясла-садок) №1 "Малютко" Краснопільської селищної ради Сумська область

АНОНІМНИЙ 03 КВІТНЯ 2023, 12:24 UTC

"Про що розмовляють дерева?"

Любов Петрова, вихователь ЗДО (ясла-садок) №1 "Малютко" Краснопільської селищної ради Сумська область

Казка «Про що розмовляють дерева?»

На подвір'ї бабусі Оксани стоїть колодязь, з такою холодною та смачною водою. Заднім росте висока та струнка горобина та молодий, пишню-зелений кущ калини.

Даринка зі своєю подружкою Софійкою найбільше полюбляють гратися біля них. Там і затишно, і прохолодно в спеку, а ще так чудово шелестять листочки. Одного разу, граючись іграшками, дівчатка відчули, як пролетів теплий вітерець торкнувшись листочків дерев та дівчаток. І в цю хвилину Даринка з Софійкою почули розмову дерева з кущем:

- Незабаром й Осінь до нас завітає, - сказала Горобинка, - Даринка з Софійкою підуть до школи, сумно нам з тобою, Калинонько, буде.
- Так, так – прошепотіла Калинонька.
- А хто така Осінь? – запитала Калинка.
- Та ти що забула? Вона ж красуня, чарівниця, ходить повсюди з своїм пензлем у руці та й розфарбовує своїми фарбами листочки на деревах, кущах, змінює кольори на теплі та яскраво-жовті. А ще, як завітає на городи, то наберуться соком овочі, а на деревах зарум'яніють яблука, груші та й стануть наливними, соковитими плодами, а які кетяги винограду, аж світяться від стиглості.

- Цікаво... - замислилась Калинка, ворухачи своїми листочками – а як змінить нас Осінь? Чи до нас вона завітає,

Казка Петрова Л.О.

Документ Word

PADLET DRIVE

АНОНІМНИЙ 10 КВІТНЯ 2023, 10:42 UTC

"Осінь казка"

Любов Петрова,
вихователь ЗДО (ясла-садок) №1 "Малютко" Краснопільської селищної ради
Сумська область

Клена в золото прибрала.
Підійшла вже до калини,
Милувалась десь з годину.
-Чи залишити такою,
Зеленастою, рясною?
Так замріяно стояла,
Що калина прошептала:
- Намалюй мої кетяги
Червонясті, величаві,
Буду вдячна тобі Осінь –
За мою таку красу.
Люди ягідки зберуть,
Та й застуду проженуть.
Осінь фарбу віднайшла,
Та й калину одягла.
Засміялась стиха Осінь,
Та й полинула в гаї –
Де дерева та кущі.
Чарівна, золотокоса,
Ти приходиш стиха Осінь,
Помилуйте люди прошу,
Ось такою я буваю,
Коли фарби теплі маю!

осінь казка

Презентація Powerpoint

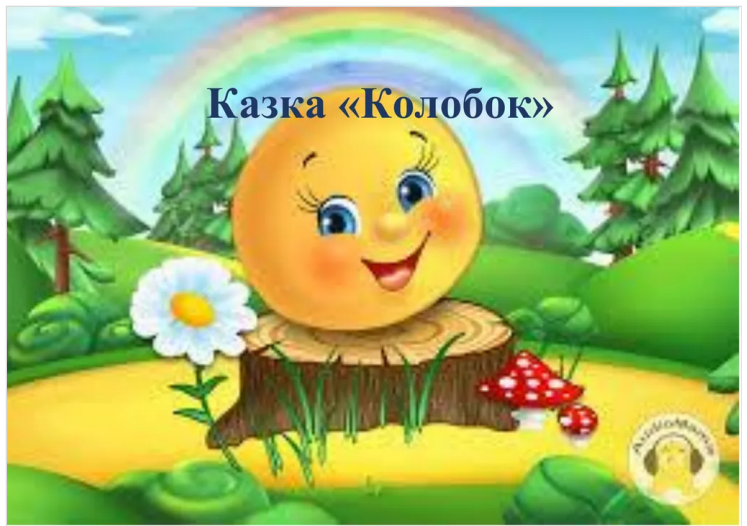
PADLET DRIVE

АНОНІМНИЙ 03 КВІТНЯ 2023, 11:58 UTC

Збірка віршованих авторських казок "З вірою в Перемогу!"

Кримець Любов Павлієна
ЗДО (ясла-садок) № 6 "Зірочка" місто Ромни Сумська область

Казка «Колобок»

Казки Кримець Л.П.

PDF-документ

PADLET DRIVE

ЦПРПП ДМР 31 БЕРЕЗНЯ 2023, 06:01 UTC

Добра справа Рікі

Чуненко Наталія,
вихователь ЗДО "Ромашка"
м. Лебедин
Сумська область

Ранок сьогоднішнього дня був прохолодним. Вітрисько- забіяка зривав з дерев останні листочки, які кружляючи у вальсі падали на землю. Прийшла пізня осінь. Все навкруги стало тьмяним, тихим та похмурим.

На подвір'ї бабусі Ганни вже не чути веселого співу півника, цокотіння курочок та гелготіння гусей.

За всім цим не один день на вишні спостерігав маленький горобчик Рікі.

- Мамо, що трапилось? Чому всі такі сумні?,- запитував Рікі.
- Бо прийшла холодна осінь,- повчала маленького матуся.

Ранньою весною Рікі з'явився на світ, тому й не розумів чому все так відбувається. Коли він злітав до зграї курей, щоб схопити маленьких зернятко у дзьобик, бабуся завжди його проганяла.

- Ну, чому, чому так? Невже ж я не хочу їсти?,- бідкався Рікі.
- Бо ми - птахи, ми повинні самі собі шукати їжу,- говорила матуся. Але Рікі не хотів її розуміти. Йому хотілося б, щоб і за ним піклувалися так, як за свійськими птахами.

Сьогодні проводжали останній ключ птахів. Всі піднімали голівки до неба, слухаючи їхнє останнє курликання та сподівалися на швидке повернення додому.

- Мамо, мамо, а чому ми не з ними? Я хочу до них,- цвірінчав Рікі.

Казка

Документ Word

PADLET DRIVE

Яка гарна казочка! 🍄 Варто робити добрі справи і змалку діток тому навчати на основі таких казочок! — АНОНІМНИЙ

Людмила Будко 30 БЕРЕЗНЯ 2023, 22:17 UTC

Мудра мураха (казка-притча для дітей і не тільки).

Жила-була дівчина на ім'я Стефанія, яка любила подорожувати. Куди б вона не поїхала, скрізь знаходила нових друзів і досліджувала не знані досі цікаві місця. Їй подобалося відкривати щось оригінальне й жити повним життям.

Єдине місце, де Стеша не відчувала тієї самої магії, був її дім. У своєму маленькому селі вона почувалася самотньою, а її життя не мало пригод і сенсу. А ще дівчину вдома дратувало все: і повчання, і мовчання.

Одного разу Стефанія побачила листівку про літню закордонну програму, яка обіцяла дати їй можливість досліджувати світ і навчитися інших культур. Незважаючи на свої страхи, Стефанія подала заявку та була прийнята до програми.

Літо подарувало Стеші все, про що мріяла дівчина, і навіть більше. Вона відвідала п'ять різних країн, ознайомила з незліченною кількістю різних культур. Подорож залишила в душі Стефанії багато дивовижних спогадів про спілкування із друзями, яких вона знайшла під час мандрівки.

Коли прийшов час повертатися, Стеша сумувала. Додому їхати зовсім не хотілося. Новенький автобус мчав дівчину асфальтованою дорогою. Ось і звична стежка, що вела до рідного порогу. Стеша не поспішала, ішла поважною ходою, відчуваючи зверхність, адже розуміла: ніхто із її односельців і мріяти не міг побувати там, де була вона. Стеша уявляла здивовані очі, заздрісні обличчя людей, та раптом, кинувши погляд із пагорба на долину, де недавно красувалося її село, дівчина побачила пустку. Ані дерев, які літньої спекотної днини могли захистити від палючого сонця, ані сучасних цегляних будинків, доглянутих руками дбайливих господарів, ані веселих песиків, що зазвичай бігали вулицями та дзвінко гавкали, ані улесливих котиків, які вимагали до себе уваги. Стефанія зупинилася. Як же їй не вистачало всього, до чого вона так звикла, але ніколи не цінувала?! Відразу чомусь зникла радість від закордонної мандрівки.

У розпачі дивилася на пустку дівчина. «Боже! - звела очі вгору Стеша. - Допоможи повернути все, що було!» Та небо мовчало. Аж раптом дівчина, опустивши від зневіри погляд униз, угледіла на землі мурашу, яка старанно тягла на собі завелику для неї соломинку. Стефанія, яка донедавна запросто могла, не задумуючись ні на мить, піднести ногу над цим крихітним створінням і розтопати його, не приховувала своєї радості від зустрічі з комахою. Нахилилася над нею, обережно взяла на руки мурашку, яка помітно почала нервувати.

- Не бійся мене, - мовила дівчина, - я не заподію тобі шкоди.

- Ой, не віряться мені. Ви, люди, нас не помічаєте, знищуєте завжди, - відповіла крихітка. Від несподіванки Стеша не знала, що й думати, адже такий діалог був у неї вперше.

- До оцієї моєї подорожі за кордон я так і зробила б, - зізналася дівчина. - Та зараз ти для мене - єдина гадка про безтурботне життя в колі знайомих, друзів, родичів, яких я ніколи не цінувала.

Уважно подивилася мураха в очі людині й побачила в них щирість та каяття.

- Бачу: дійсно жалкуєш про те, що сталося. Тільки не розумію, чому саме. Адже в тебе в багатьох країнах друзів багато. То чому думаєш про тих, які тобі часто набридали своїми балачками порожніми, повчаннями?

- Тільки тепер я зрозуміла, - мовила дівчина, - що подорожувати добре тільки тоді, коли є куди повертатися й коли є ті, кому ти насправді потрібен. У гостях добре, а вдома - краще! Стеша не помітила хитрого погляду крихітних очей комахи, яка промовила, примруживши свої оченята:

- І я люблю повертатися додому. Мене там чекають, а я тут заговорила з тобою, час згаля. Допоможи мені, донеси до моєї домівки.

- Добре, - сказала Стефанія, здивувавшись своїй такій відповіді. - Говори, куди тебе нести. Мураха керувала, а Стеша ішла й ішла, виконувала вказівки комахи, повертаючи то вліво, то вправо, аж поки не опинилася на тому ж пагорбі, де вони з нею зустрілися. Збагнула дівчина, що вони довгий час кружляли майже на одному місці. Здивовано глянула на долоню, у якій була комаха, та долоня була порожньою. Злякалася, вирішивши, що через необережність загубила свою маленьку супутницю. Давай розглядати все навколо, шукаючи мурашу, аж раптом побачила, що її село на своєму місці, наче й не зникало нікуди. А назустріч бігла її рідна ненька. Заплакала Стеша. Сльози смутку від того, що вона ледь не втратила наймиліше серце, обіпали її обличчя, але вже струмками лилися слези радості від передчуття зустрічі з рідними та близькими людьми.

Тільки тепер зрозуміла Стефанія: треба берегти та цінувати те, що маєш, адже ніхто не замінить рідних людей. І рідний край - один, найкращий і наймиліший. І не бачила дівчина, що із землі за нею пильно спостерігають хитрі оченята комахи...

Чи бувальщина це, чи казка, судить самі, та все ж перш, ніж вихвалити щось чуже, згадайте Стешу та мудру мурашу.

Будко Людмила Василівна, учителька української мови та літератури Лутищенської філії Хухрянської ЗОШ I-III ступенів (оторній заклад освіти) Чернеччинської сільської ради Охтирського району Сумської області.

АНОНІМНИЙ 03 КВІТНЯ 2023, 12:26 UTC

"Пригоди Поллі в чарівному світі"

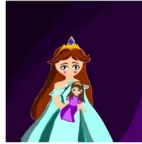
Поліна Прасол Конопотський ДНЗ √3 "Теремок" (донька вчителя-логопеда Ілони Прасол)

"Пригоди Поллі в чарівному світі"

Поліна Прасол 12 років

Ця історія почалася багато років тому, на перший погляд вона звичайна, але...

В світі магії під назвою "Мірокс" жили звичайні люди та магичні істоти такі як: феї, ельфи, янголи, русалки, принцеси-чародійки, єдинороги, пегаси та багато інших незвичайних створінь. Багато сторіч тому вони уклали мирну угоду з темними магами, відьмами, чаклунами, вампірами, гарпіями, демонами, перевертнями та привидами, але одного дня все змінилось.

У цей бейтежний для обох сторін час у Міроксі жили дві сестри, старшу звали Тейлор, а молодшу Поллі. Тейлор володіла надзвичайним артефактом, який залишився дівчаткам у спадок від батьків, у ньому зберігалася вся магія чарівного світу. Саме на цей скіпетр почав полювання король монстрів Санкай. Одного разу він разом зі своїм військом напав на місто в якому жили Тейлор та Поллі. Битва була запеклою, всі жителі мужньо захищалися, але сили противника переважали. Тейлор вирішила діяти. Вона взяла скіпетр та використала всю магію для того щоб здолати вороже військо. Після перемоги над монстрами, задля безпеки, Тейлор відділила людей від магичного світу назавжди та заховала магичний

Поллі в чарівному світі

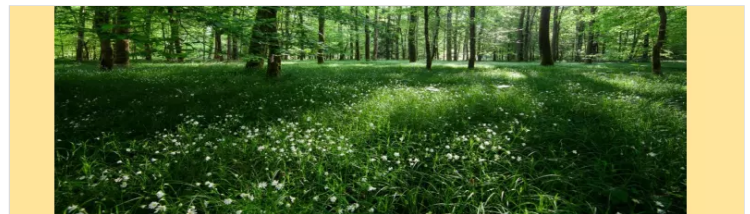
Документ Word

PADLET DRIVE

АНОНІМНИЙ 03 КВІТНЯ 2023, 12:26 UTC

Казка "Як Молодий ліс подолав Чорну Хмару та Сильне Вітрисько"

Калінішина Ірина Вікторівна, вихователь, ЗДО №17 "Струмочок" Чорноморської міської ради Одеського району Одеської області

Безтурботливі пташки літали невеликими зграйками та всюди було чути їх привітний спів.

- Цвірінь! Цвірінь! – кричали голосно Горобчики.

КАЗКА

Документ Word

PADLET DRIVE

АНОНІМНИЙ 03 КВІТНЯ 2023, 12:27 UTC

Сучасний гість

Давним-давно в одному велетенському селі чи місті, вже цього ніхто не пам'ятає, щасливо жило-поживало людство. Жили люди в злагоді та любові, щодня творили добро, вміли спілкуватися, співати пісень, веселитися. Традиціями славилось людство, любило гучно святкувати свята, зустрічати гостей, дружно славили весну, зустрічали жнива, збирали врожаї та радо приймали зиму. От такий собі народ жив...

Але одного разу до людей прийшов, а може хтось його прислав, чи придумав, гість неочікуваний. А звали цього гостя - Інтернетікус. Це був маленький хлопчик, невисокий на зріст і, ніби, ніякої загрози він не міг принести людству. Всі зустріли, прийняли до своїх домівок гостя. Спочатку Інтернетікус гостював не у всіх, то там, то сям. Але з часом сила цього хлопця охопила весь світ, всі домівки, з кожного кута лунало його ім'я. Хлопчисько ріс по хвилинах, його швидкість, ріст, сила, потужність були все більшою й більшою. І вже Інтернетікус не питав дозволу, він проникав, йшов де хотів. З маленького хлопчика - ввірєс велетен. Він руйнував життя людей: вони перестали дружити, розмовляти, зустрічатися, посміхатися, співати і веселитися, люди перестали їздити в гості, навідувати хворих, адже, все це можна було зробити через Інтернетікуса. Бувало, коли хлопчиську набридало, він щезав на якийсь час, тоді довкола творився хаос, безлад, паніка огортал всіх. Тоді він, мов розважившись, повертався знову і все крутилося довкола нього.

Так продовжувалось багато часу, аж поки Інтернетікусу не наснився вищий

сон.Буцімто,людство вимре і не буде йому продовження,якщо хлопцеві не поверне все назад,або ж вигадає щось інше.Наляканий хлопець звернувся до мудрого Старця,розповів сон та попросив поради.Старець,почувавши сиву бороду,сказав,що так як раніше не буде вже ніколи,але почав навчати хлопця,як бути корисним людству.Повчившись деякий час у Старця,Інтернетікус повернувся до людей,але вже зовсім інший.Він почав приносити користь,дбати про їхній добробут,робити зручним їх побут.Хлопець підлаштувався під потреби людей і це почало приносити свої плоди.Людство винаходило нові ліки,будувало красиві будинки,конструювало сучасні авто,почали по-новому дружити,ділитися навичками й вміннями і зажило новим сучасним життям. Інтернетікус не заважав людям,а став незамінним помічником у їхньому житті,приносив комфорт,без якого сучасна людина не уявляє свого існування, адже Інтернетікус перебував у кожній домівці на всіх кінцях світу!

Колюбанич Олеса
вихователь ЗДО'Сонечко'
село Рихтичі,
Дрогобицького ОТГ

SAMOJLENKOLUBOV999 03 КВІТНЯ 2023, 12:29 UTC

Пізнавально-природнича казка "Колобок та Весна"

Невеличкими кроками ступає на нашу рідну землю Весна. Усе навкруги починає оживати: течуть бурхливі річки, тане сніг, повертаються птахи до своєї Батьківщини, розцвітає першоцвіт.

В одному мальовничому селі, у невеличкій хатині жили собі дідусь, бабуся та кіт Мурчик. Задумала бабуся спекти із борошна гаївок, бо час весну вже закликати. Замішала тісто в діжці, накрила його рушником, щоб підійшло і наліпила гаївок та тіста ще трішки залишилося. Тоді дідусь запропонував зробити Колобка. Бабуся розтопила піч та й стала випікати Колобка та гаївок. Ох і рум'яні вийшли! Кажуть, що Весну на крилах пташки приносять. Коли природа вдягалася в буйну зелень, люди починали готуватися до веснянок та гаївок. Припадало це переважно на квітень або травень. Тому в Україні здавна повелося випікати цієї пори з тіста жайворонків. Бабуся роздала гаївок хлопчикам та дівчаткам, а ті Весну стали закликати:

Весна, весна, весняночко,

Прийди до нас паняночко.

Розбий мости криговії...

І тоді в свої володіння вступає Весна. Не сидиться і Колобку на підвіконні, вже так гарно сонечко бочок пригріває. І вирішив він пуститися у мандри та дізнатися, хто така Весна. Викотився він на стежину та й помандрувати за село. Аж тут на одній із галявин він побачив розмаїття квітів. Аж раптом одна квітка першоцвіту заворушилася, і з неї вилетіла маленька Фея.

- Доброго дня, тобі, ти така чарівна, хто ти незнайомко?- заговорив до неї Колобок.

- Я Фея квітів та трав, прокидаюся разом з Весною, квітами та травами. А ти, мабуть, Колобок, бо на нього схожий?- відповіла Фея.

- Так, я хочу дізнатися, хто така Весна? Ти мені допоможеш?- відгукнувся Колобок.

- Звісно, ходімо в мандри разом зі мною.- Із задоволенням відповіла Фея квітів та трав. -

Ось, дивись, це перші квіти, які з'являються навесні - це першоцвіти.Пролісок, примула,мати- й- мачуха, крокуси.

- Так от, що таке Весна... Це перші квіти? - радісно запитав Колобок.

- Не тільки квіти, мандруймо далі, -запропонувала Фея.

Аж ось назустріч Колобку летять птахи. Колобок питає :“Хто це такі, та чому вони так дивно летять?” Фея відповіла, що це перелітні птахи, які повертаються на рідну землю, до своєї домівки, а летять вони ключем. Одними із перших прилітають шпаки, лебеді, лелеки, а потім ластівки, зозулі та починають радувати своїм співом.

- Як цікаво, то це і є вже Весна?- задумався Колобок.

Та ще ні, ходімо далі, буде ще цікавіше! -запропонувала Весна.

Пройшовши квітучою прогалиною, друзі потрапили до лісової галявини. А там вирує життя: ведмідь з ведмежам вийшов зі свого барліга,іжачок виліз з- під пеньочку,повибігали зайці з нірки.

- Як тут жваво та галасливо, це хто такі?- запитав Колобок.

- Це лісові мешканці- звірі. Вони теж відчули прихід Весни, бо також люблять сонячну та теплу погоду. А ще навесні у звірів з'являється дитинчата, - продовжила Фея. - У зайчтки-зайченята, у білки - білченята, у дикого кабана- поросята, у лисиці - лисенята.

- То це і є вже Весна?- спитав Колобок.

- Це також Весна, але ходімо далі, познайомлю тебе ще з деким! - Із задоволенням вигукнула Фея квітів та трав.

Колобок і Фея все далі мандрували весняною стежиною. Аж раптом він помітив, що на квітці сидить якийсь маленький, чудернацьке створіння та має крильця, такі схожі із

крильцями Феї.

- Ого хто це, це твоя сестричка?- здивовано гукнув Колобок.

- Та ні! Так, вона схожа на мене. Має крила, тому літає та полюбає сидіти на квітках, як і я, та це бджола- комаха, яка теж прокидається навесні. Крім неї є ще багато комах: метелик, сонечко, хрущ, комар, бабка. Усі вони мої товариші.

- Зрозуміло! І все це є Весна? - зрадів Колобок.

- Майже, але вже повертаймося додому, тебе вже, мабуть, шукають рідні - обізвалась Фея. І вмить Колобок опинився біля своєї домівки.

- А це хто такі, і що вони роблять біля нашого дому?- здивувався Колобок.

- Аице, діти, онуки дідуса та бабусі. Малеча приїхала погостювати в село та допомогти впоратися на городі - ось вони скопують клумбу та саджають квіти, адже навесні земля прогрівається і люди починають працювати на полі, у саду, на городі: копати, саджати різні рослини, щоб потім отримати гарний урожай. Усе, що ми сьогодні з тобою,Колобку, побачили, - це і є Весна. А зараз нам час з тобою прощатися.Мене вже зачекалися квіти, - сказала Фея квітів та трав, - рада була нашій зустрічі!

- Так от що таке Весна! Дякую тобі, Феє, я стільки нового дізнався! Весна справді чудова пора року, вона є пробудженням всієї природи.

Друзі розійшлися по своїм домівкам, а Колобок ще довго розповідав про свою захопливу подорож дідусеві та бабусі.

Самойленко Любов Михайлівна ЗДО №11 "Казка" м.Шостка, Сумської обл.

АНОНІМНИЙ 30 БЕРЕЗНЯ 2023, 14:46 UTC

Авторська казка "Веселка від білочки"

ВЕСЕЛКА ВІД БІЛОЧКИ

Одного сонячного ранку маленька білочка прокинулася від шуму. Виглянувши із свого будиночка, вона побачила як звірята їдуть до лісової школи. Білочка також хотіла разом з усіма звірятами їти навчатися, але була ще зовсім маленька.

Ось, одного разу, прогулюючись лісом, білочка побачила як на галявині зайчик Сірко та їжачок Тимко сперечалися. Сірко і Тимко були найкращими друзями , але часто сперечалися. Білочці Соні стало дуже цікаво, що ж там у них сталося. Тихенько підкрадаючись по гілці на дереві, Соня хотіла підслухати, чому сперечаються друзі. Аж раптом білочка тріснула, і білочка упала прямо перед звірятами. Зайчик і їжачок зненацька підстрибнули, бо вони не очікували такого. Зайчик запитав :

- Ти хто? Чому підслуховуєш?

А білочка тремтливим голосом відповіла :

- Я білочка Соня. Вибачте мені, я не хотіла вас налякати. Просто мені стало дуже цікаво, що у вас сталося. Чому ви сперечаєтесь?

Їжачок Тимко відповів:

- Яка тобі різниця? Ти ще мала. Все рівно нічого не знаєш.

Білочка Соня, опустивши голову, вже хотіла їти, їй було дуже соромно. Соня так засмутилася, що майже розплакалась. Аж раптом зайчик Сірко гукнув до неї :

- Стій! Почекай! Можливо саме ти зможеш нам допомогти.

-Чим? - зраділа білочка.

- Я хоч і маленька, але уже знаю букви та навіть вмю рахувати до 10.

- Це все чудово. - сказав зайчик. - Але ми ніяк не можемо запам'ятати кольори веселки. Я говорю, що їх шість, а Тимко говорить, що вісім.

- Ні! - голосно сказала білочка. - Їх сім. Це ж так просто запам'ятати. Я можу вам допомогти. Мене мама навчила.

Друзі поглянули один на одного, потім на білочку. А білочка Соня дивилась на них великими очима, їй було дуже страшно. Соня не знала, що скажуть друзі, але з нетерпінням чекала на відповідь. Аж раптом Тимко сказав :

- Добре, Соню, навчи нас, як запам'ятати усі кольори веселки.

Білочка зраділа, що друзі погодилися. Адже вона маленька, а вже зможе допомогти та ще й у навчанні.

- Ідть за мною, - сказала вона. - Я знаю одну чарівну галявину, на якій ростуть усі кольори веселки. Мені мама показала, а я покажу вам.

- Як це? - здивувався Сірко.

- Да такого бути не може, - сказав Тимко.

- Може! Звичайно може! - голосно відповіла Соня.

- Ось ходімо зі мною.

Друзі пішли слідом за білочкою. Вони зовсім не розуміли, як це може на галявині рости веселка. Та коли прийшли , то не могли повірити своїм очам. Перед ними росли квіти різного кольору, галявинка справді була як веселка.

- Ось погляньте, - сказала Соня.

- Бачите ? Це і є веселка. Ці квіти різного кольору :

мак - червоний,

чорнобривці - жовтогарячі,

кульбабка - жовта,

орхідея - зелена,

волошка - блакитна,

барвінок - синій,

крокус - фіолетовий.

- Це і є моя чарівна галявинка з усіма кольорами веселки. А ви можете назбирати ці квіти і подарувати мамі, так і запам'ятаєте усі кольори веселки. А якщо забудете, то знову приходьте на галявинку і згадаєте.

Друзі стояли перед білочкою: дивилися то на квіти ,то на неї. Вони досі не могли зрозуміти, як можуть на галявині в лісі рости всі ці квіти. Тоді Сірко вимовив :

-Так, справді , білочко, це чарівна галявина, адже ці квіти квітнуть у різні пори року, а тут все та й відразу.

-Дякуємо тобі, Соня, - промовив Тимко.- Тепер ми і справді запам'ятаємо кольори веселки. Білочка була дуже щаслива, що допомогла. І з тих пір Сірко, Тимко і Соня стали найкращими друзями та завжди допомагали один одному.

Скобенко Валентина

Вихователь Успенського закладу

дошкільної освіти (дитячий садок) «Сонечко»

ЦПРПП ДМР 30 БЕРЕЗНЯ 2023, 10:03 UTC

Життя метелика

Зарва Світлана,
вчитель-логопед Сумського ЗДО (ясла-садок) №10 "Малючок"

Авторська казка "Життя метелика"
за авторством користувача Ivanna Ivanishcheva

YOUTUBE

АНОНІМНИЙ 31 БЕРЕЗНЯ 2023, 13:16 UTC

Казка "Пригоди Ведмедика Ведмедика" <https://youtu.be/ENmcgSDyewo>

Хижня Ірина Вікторівна Буринський ЗДО (ясла -садок) №2 "Джерельце"

30 березня 2023 р.

за авторством користувача Ирина Хижня

YOUTUBE

Чудова казочка! — АНОНІМНИЙ

ЦПРПП ДМР 30 БЕРЕЗНЯ 2023, 07:23 UTC

КАЗКА "Бабусина мрія"

Одного разу в далекій країні, де завжди була зима, жила старенька бабуся на самій околиці села. Життя було важким, але бабуся завжди вірила, що весна повернеться до їхнього краю і принесе з собою радість і нове життя.

Одного ранку, коли бабуся вийшла зі свого будинку, вона помітила дивний знак на небі. Над селом з'явилася яскрава зірка, яка здавалася дуже близько. Бабуся збиралася піти до міста, щоб дізнатися, що означає цей знак, але тут же зустріла свою подругу, яка повідомила, що весна нарешті повернулася до їхнього краю.

Бабуся була щаслива і подякувала зірці, яка з'явилася на небі. З того дня почалася весна, сніг розтанув, а дерева почали розквітати. Зелені трави й квіти з'явилися скрізь, і діти почали гратися на вулиці.

Життя стало кращим і бабуся стала ще щасливішою. Вона завжди пам'ятала про зірку.

Мар'яна Кім,

вихователь ЗДО №20 "Верховинка"

ЦПРПП ДМР 30 БЕРЕЗНЯ 2023, 07:26 UTC

КАЗКА «Пес Патрон»

Жив був песик – Патрон, він любить гуляти, гратися і смачно по поїсти. Песик жив веселим безтурботним життям, та в королівстві, у якому він жив трапилась біда, злі дракони почали нападати на королівство, вони хотіли знищити все і заволодіти землею. Дракони літали і дихали вогнем, закопували свої яйця в землю і ці яйця вибухали, коли на них хтось наступав.

На захист королівства стали відважні козаки, вони боролися з загарбниками. Патрон також хотів допомагати боронити свій край, але він не знав чим може допомагати і через це дуже сумував. Одного разу патрон гуляв, у нього був дуже добрий нюх, і за допомогою нього він зміг знайти «яйця-вибухайця». Песика взяли у військо і він зміг врятувати багато життів.

Але щоб перемогти потрібно знайти в горах Карпатах чарівний список, який давним давно було сховано в печері. Патрон відправився у небезпечну подорож. У горах йому траплялися лісовики і мавки, вони допомагали знайти дорогу до печери. Коли він її знайшов, помітив що входу немає. «Як же потрапити в середину?» – довго думав, блукав навколо, аж згодом помітив напис : «Заспівайте пісню милу про червону калину». Патрон одразу зрозумів про яку пісню йде мова і заспівав: «Ой у лузі червона калина...» і стіни печери розійшлися, печера відчинилась. Він з радістю взяв чарівний список і запустив на багато-багато кілометрів у володаря драконів. Тоді усі чари були розвіяні, дракони переможені, а зачароване королівство ворога прокинулось. Козаки перемогли і всі жили довго і щасливо на своїй рідній землі.

Мирослава Марушак,

вихователь ЗДО №20 "Верховинка"

ЦПРПП ДМР 30 БЕРЕЗНЯ 2023, 07:26 UTC

КАЗКА «Весняна родина»

У прекрасної царівни Весни було три брати: Березень, Квітень, Травень. Березень був якийсь дивний. То веселий і теплий, із сонечком дружить, відлігу до себе в гості запрошує, то буває, насупиться із завірюхою заприятелює.

Брат Квітень перші квіти людям дарує: синьоокі проліски, золоті кульбабки. Абрикоси стоять заквітчані, мов рожеві хмаринки. Дружать Квітень із сонечком, легеньким вітерцем, теплим дощиком і з веселими ставками.

А ось і третій брат Травень – зеленню буяє, оксамитові килими розстеляє шовкові, смарагдові трави розчісує. Все навколо напоєно пахощами квітів і трав. Це справа рук весняної родини.

Алевтина Візауліна,
вихователь ЗДО №20 "Верховинка"

ЦПРПП ДМР 30 БЕРЕЗНЯ 2023, 07:26 UTC

Як Оксанка у бджілки гостювала

Жили на світі братик і сестричка. Сестричку звали Оксанка, а братика Миколка. От якось Оксанка каже: – Миколо, а давай у хованки гратися.

- Добре – каже Миколка – давай.

І почали вони гратися. Тільки, як братик заховається то Оксанка бігає, шукає а знайти не може.

Стало їй прикро від цього сіла вона й гірко заплакала. Плаче вона, аж чує хтось обзивається до неї:

- Чого ти дівчинко, плачеш?
- Як же мені не плакати – відповіла крізь сльози Оксанка. – Що я заховаюся, то Микола зразу мене знайде, а як я шукаю та знайти не можу
- Добре – каже той самий голос. – Я допоможу тобі так заховатися, що Микола тебе зроду не знайде! Ось залізай сюди!

Дивиться Оксанка і бачить синю – пресиню квітку.

Глянула на неї Оксанка і каже:

- Як я в тебе влізу в тебе коли ти зовсім маленька.
- Дарма- каже квітка. Ти тільки витягни вперед ручки. Протягла Оксанка руки до квітки. І квітка почала більшати. Сіла Оксанка на дні квітки і сидить. А там гарно, затишно. Сидить Оксанка з Миколи хихоче. Аж чує до квітки щось летить. Так гуде? Як літак ще й волохате і страшне.
- Злякалася Оксанка, як замахав руками, як закричить:
- Ой боюся, боюся!

Зупинилося воно побачило дівчинку в квітці і каже

- Чого кричиши? Ти мене не бійся я бджілка глянула Оксана і справді бджілка. Оксанка питає:
- А ти мене не вкусиш?
- Ні, що ти! Тільки сиди смирененько.

Пролізла бджілка на саме дно квітки. Впускає свій носик в денце і починає смоктати. Носик той прозорий і бачить, як по ньому підіймається солодкий, як мед, нектар. Заховалася Оксана, часто почала облизувати губи, та як запхикає!

- Чого ти? – Питає бджілка. Мені теж нектару хочеться – відповідає Оксанка.
- То летімо до мене додому, – каже бджілка, – там ласощів різних – скільки душа забажає.

Усміхнулася Оксана. Сіла вона на бджілку, ухопилась руками за шийку і вони полетіли. Як тільки долетіли до бджілиного будиночка, так і запахло медом. Зайшли вони в хатку. А

там все з меду стільці, хліб, навіть телевізор

- Ти може меду хочеш? – питає бджілка.
- Дуже хочу! Принесла бджілка їй миску хліба і миску меду та все таке медяне, що Оксанка не побачила як відкусила частинку ложки. Посиділа ще трошки з бджілкою і враз згадала про Миколку. Шкода стало Оксанці брата, виглянула у віконце із усієї сили гукає:
- Миколо, Миколо! Я тут! – і враз прокинулася.

Бо це все і про квітку, і про бджілку, і про мед приснилося!

Марта Матоліч,
вихователь ЗДО №20 "Верховинка"

ЦПРПП ДМР 30 БЕРЕЗНЯ 2023, 07:26 UTC

Родина котів

Юлія Михайличенко, вихователь Сумського ДНЗ
(ясла-садок) № 6 «Метелик»

Родина котів

Крихітній кудрявій Катрусі старша сестричка на день народження подарувала велику коробку з сюрпризом. Коли вона її відкрила, то побачила величезні різнокольорові брускочки повітряного пластиліну. Катруся дуже зраділа своєму подарункові, що аж відразу стала ліпити собі велику родину котів.

Розпочала дівчинка з мами кішки, але чи то пластилін був не слухняним, чи то мама кішка вперлася, все не піддавалося діянню... Маминка

Родина котів

Документ Word

PADLET DRIVE

ЦПРПП ДМР 30 БЕРЕЗНЯ 2023, 07:13 UTC

Авторські казки

Ольга Оксьом

- Ти боїшся? Боягуз!
Чи зловить мене не дуж?
Вийшло з хати слоненя –
Сонця промінь доганя.
Зник раптово промінець:
- Отже, нашій грі кінець?
Ой, як темно-темно стало.
Я, здається, заблукало!
Ну, а що це під ногами?
Це ж вода! Рятуйте, мамо!

Та не чують мама й тато
Крик синочка-слоненяти.
Доведеться вже самому
Рятуватися малому:
- Як? Тут човника нема.
Он колода чимала.
Ну, а по...

ОЛЬГА ОКСЬОМ, авторські казки
Документ Word
PADLET DRIVE

ЦПРПП ДМР 30 БЕРЕЗНЯ 2023, 07:11 UTC

«Як звірята готувалися Новий рік зустрічати»

Суворова Світлана Анатоліївна, вихователь Путивльського ЗДО (ясла-садок) № 1

Новий рік іде кроками, через гори та моря.

Скоро прийде і до лісу, про це мріє зайченя.

Зась: А ось і я, мене впізнали?

Мій рік іде. Про це ви знали?

Звісно знали – Зайця рік, тож готуватися вже слід.

А що ж до свята слід зробити?

По перш – ялинку нарядити, вечерю слід приготувати.

Бо рік вночі будем стрічати.

І звісно всім причепуритись, на свято красенем з'явитись.

Сорока: Скре-ке-ке! Скре-ке-ке! Чула – Новий рік іде!

Ялинку будем прикрашати – скре-ке-ке, скре-ке-ке,

Смачну вечерю готувати - скре-ке-ке, скре-ке-ке,

Всі будемо ми наряджатись - скре-ке-ке, скре-ке-ке,

Пора до свята готуватись - скре-ке-ке, скре-ке-ке.

Привіт, зайчатко, я – прийшла,

Ось подивись, що принесла.

Я принесла аж два гриба, їх восени я ще знайшла.

Це – добрі, вам скажу гриби, я їх сушила у дуплі.

На смак смачні, красиві всі, я їх повішу угорі.

казка 2
Документ Word
PADLET DRIVE

ЦПРПП ДМР 30 БЕРЕЗНЯ 2023, 07:10 UTC

Як звірі свято Миколая чекали

Суворова Світлана Анатоліївна, вихователь Путивльського ЗДО (ясла-садок) № 1

Казка «Як звірі свято Миколая чекали»

Ведуча: У лісі на галявині звірі всі сидять.

Про щось всі сперечаються, так сильно гомонять.

Даруночків чекають вони від Миколая.

А хто слухняний, а хто – ні, сидять вони гадають.

Сорока: Скре-ке-ке, скре-ке-ке! Новина для вас всіх е!

На галявині у лісі звірі всі збираються.

Миколая всі чекають, тож так вихваляються.

Хто слухняний, а хто – ні, не відомо ще мені.

Полечу розвідаю, маю я все знати.

Даруночок чи різочку – кому і що чекати.

Скре-ке-ке, скре-ке-ке!

Зайчик: Я – маленький зайчик. Звуть мене Вуханчик!

Бігаю, стрибаю, вірних друзів маю.

Маму й тата слухаюся, їх я поважаю.

Тож слухняним зайчиком у батьків зростаю.

Мама наказала: «Будь уважним, синку,

не відволікайся а ні на хвилинку».

Вушка настоїрчу й слухаю завжди,

Шоб зі мною не трапилось ніякої біди.

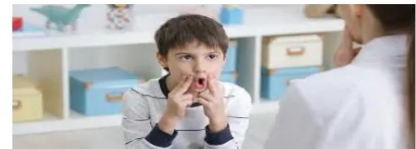
Казка (1)
Документ Word
PADLET DRIVE

ЦПРПП ДМР 30 БЕРЕЗНЯ 2023, 07:09 UTC

Пригода з Петриком

Жукова Олена Анатоліївна, вчитель-логопед Буринського ЗДО(ясла-садок)№2
"Джерельце"

ПРИГОДА З ПЕТРИКОМ

Теплого весняного дня з'явився на світ хлопчик Петрик. У нього були великі сині очі та добре серце. Батьки дуже любили свого синочка, тому він зростав щасливою та життєрадісною дитиною.

Одного вересневого ранку мама взяла сина за руку і привела в дитячий садочок. Яскраві розмальовані стіни, багато нових іграшок та привітна вихователька дуже сподобалися малюкові. Але проходив час і очі Петрика ставали все сумніші, а усмішка вже не так часто сяяла на його милому личку.

Що ж сталося? – турбувалися батьки і шукали відповідь на це питання. Все тривало до тих пір, доки вихователька Наталя Василівна не пояснила, що Петрику дуже важко спілкуватися з дітками, бо він не вимовляє багато звуків. Тому однолітки часто не можуть його зрозуміти і відмовляються через це гратися з хлопчиком. А інколи, навіть, насміхаються. Батьки подякували виховательці та повезли сина на огляд до лікарні. У закладі повідомили, що він абсолютно здоровий. Але порекомендували звернутися до вчителя-логопеда, який навчав діток правильно розмовляти. Петрик дуже боявся цього. Але тато взяв його за руку і запевнив, що все буде добре. Коли хлопчик познайомився з логопедом, то всі тривоги одразу зникли. Кабінет був наповнений сонячним світлом. лунала спокійна музика. а на полицках

ПРИГОДА З ПЕТРИКОМ
Документ Word
PADLET DRIVE

ЦПРПП ДМР 30 БЕРЕЗНЯ 2023, 07:07 UTC

ЦПРПП ДМР 30 БЕРЕЗНЯ 2023, 07:07 UTC

Колобкові мандри (екологічна казка)

Галина Кузнецова, вихователь ЗДО №19 м. Суми

Галина Кузнецова

Колобокві мандри (екологічна казка)

Автор: Запрошуєм вас у мандри казкові,
Чекають на нас там незвичні пригоди.
Життєві поради дамо Колобокві
І друзями станем ми рідній природі.

Автор: У селі, що на Сумщині,
В білій, мазаній хатині

Авторська віршована казка Колобокві мандри Галини Кузнецової, вихователя ЗДО № 19 м.Суми

Документ Word

PADLET DRIVE

ЦПРПП ДМР 30 БЕРЕЗНЯ 2023, 07:07 UTC

Бджілка Майя(екологічна казка)

Галина Кузнецова, вихователь ЗДО №19 м. Суми

Галина Кузнецова

Бджілка Майя (екологічна казка)

Бджілка Майя на світанку
Працювала спозаранку:
Нектар на квіточках збирала
І кожну квітку запиляла.

Всі квіти, що росли на лузі
Були для неї гарні друзі.
Вона їх зранку облітала,
Тепла і дощику бажала.

Авторська віршована екологічна казка Бджілка Майя Галини Кузнецової, вихователя ЗДО №19 м. Суми

Документ Word

PADLET DRIVE

ЦПРПП ДМР 30 БЕРЕЗНЯ 2023, 07:05 UTC

Осінь

Оксана Заярна вихователь закладу дошкільної освіти
№ 10 «Незабудка» м. Шостка Сумської області

Оксана Заярна вихователь закладу дошкільної освіти № 10
«Незабудка» м.Шостка Сумської області

«Осінь»

Йду до знайомого лісу й вражено зупиняюсь.

-Осінь! – неначе в казці. І немає слів щоб виразити своє захоплення.
А ліс і собі не шелестить. Дерев, стомившись протягом весни і літа
наввипередки тягнутися до сонця, раптом зупинилися, опустили гілля,
оглядають одне одного, дивуються з власної краси.

Осінь

Документ Word

PADLET DRIVE

ЦПРПП ДМР 30 БЕРЕЗНЯ 2023, 07:04 UTC

Ялинонька

Оксана Заярна вихователь закладу дошкільної освіти
№ 10 «Незабудка» м. Шостка Сумської області

Оксана Заярна вихователь закладу дошкільної освіти
№ 10 «Незабудка» м. Шостка Сумської області

«Ялинонька».

Деревця сплять. На землю тихо ступає Зима. Її усі чекають з нетерпінням. Тварини запасуються їжею, готуються до сплячки, а деякі – змінюють колір своєї шубки.

Птахи, які переважно живляться комахами, відлітають у вирій. А ті, які залишаються зимувати, облаштовуються ближче до людей. Комахи ховаються в затишні та тепленькі шпаринки, для того, щоб перечекати зиму.

Більш за все зиму чекають діти, тому що вона приходить не одна, а з Новорічними святами та казками. Саме зимою і трапилась ця пригода.

На галявині жила собі маленька Ялинонька. Того року вона вперше в своєму житті побачила прихід чарівної Зими. Зима ж проходячи повз ялинку посміхнулась і промовила: «Ось нарешті я і знайшла потрібне деревце». З цього моменту життя Ялиноньки змінилось. Птахи пролітаючи повз віталися з Ялинкою, звірі бажали гарного настрою та дня. Від такої уваги. з дня в день.

Казка Заярна О.

Документ Word

PADLET DRIVE

ЦПРПП ДМР 30 БЕРЕЗНЯ 2023, 07:03 UTC

Казка «Як Добрики свій ліс рятували»

Мірошниченко О., вихователь ДНЗ №40 "Дельфін"

виконував свою роботу. Хтось будував собі помешкання та доглядав за тваринами, хтось виховував та навчав найменших мешканців лісу.

Маленькі Добрики гралися, бігали, стрибали на сонячних лісових галявинах, відвідували заняття Мудрої тітоньки Сови. А інші мешканці вирощували та збирали врожай, доглядали, спостерігали та охороняли свою зелену прекрасну країну.

Аж ось одного зимового ранку всі мешканці прокинулись від незвичних звуків. Небо навколо потемніло і з'явилося зариво. З усіх сторін лісу все палало. Ніхто не знав, що відбувається, хто зміг порушити спокій доброї країни.

Спочатку всі злякалися, почали ховатися під землею в нірках. Але головний Добрик всіх згуртував, об'єднав і сказав, що ми загасимо вогонь та повернемо мир та щастя до Зеленої країни.

Про це почули мешканці інших лісів. Вони об'єдналися та вирішили допомогти Добрикам у їх біді. Хто допомагав харчами, хто надавав допомогу у гасінні пожежі, але полум'я поширювалось по всьому лісу.

Аж ось у небі з'явилася хмаринка Миру, вона покликala своїх давніх подрузок і об'єдналася з ними, після чого на землю обрушилась велика злива Дружби.

Злий вогонь не зміг протистояти такій силі, відступив та погас. А на місці його згарини почали розквітати квіти, зазеленіли дерева, травичка, заспівали пташки. І всі мешканці Зеленого лісу почали відновлювати свої

казка Мірошніченко О.П.

Документ Word

PADLET DRIVE

КАЗКА «НЕ ДРУЖИ З ВОГНЕМ»

Тетяна Заїкіна

У невеликому лісі, у гарненькому будиночку жили чудові мишенятка Сірничок і Вогник.

Вони завжди були веселі, їм багато чого хотілося дізнатися, все було цікаве. Одного дня Сірничок і Вогник вийшли погуляти до лісу. Вони бігали, стрибали, веселились як могли. По дорозі зустріли їжачка, у якого на голочках були сірники. Мишкам стало цікаво, адже їм батьки забороняли гратися сірниками.

КАЗКА

Документ Word

PADLET DRIVE

ВИТА ГРАЧОВА 30 БЕРЕЗНЯ 2023, 07:26 UTC

Казка

Грачова Вікторія Миколаївна, практичний психолог, Угрійдський ЗДО (ясла-садок), Краснопільської селищної ради

Лисичка – сестричка

Казка Лисичка-сестричка

PDF-документ

PADLET DRIVE

ЮЛІЯ ТАТЬЯНЧЕНКО 30 БЕРЕЗНЯ 2023, 07:25 UTC

Казка "Пригоди Марійки та Петрика"

Тетяченко Юлія Олексіївна, музичний керівник Угрійдський ЗДО (ясла-садок), Краснопільської селищної ради

Казка

PDF-документ

PADLET DRIVE

ЦПРП ДМР 30 БЕРЕЗНЯ 2023, 07:01 UTC

КАЗКА «НЕ ДРУЖИ З ВОГНЕМ»

Тетяна Заїкіна ЗДО (ясла-садок) "Калинка" Охтирської міської ради Сумської області

АНОНІМНИЙ 07 КВІТНЯ 2023, 08:18 UTC

Казка «Як Тарас подолав свій страх»

Дошкільний навчальний заклад (ясла-садок) №4 «Сонечко»

Олена Скрябіна, музичний керівник

«Як Тарас подолав свій страх»

Дошкільний навчальний заклад
(ясла-садок) №4 «Сонечко»
Олена Скрябіна, музичний керівник

В одному мальовничому місті жив маленький хлопчик Тарасик. Він жив з татом, матусею і пухнастим і м'яеньким улюбленцем – котом Барсиком. Кошеня було ще маленьке і завжди ходило за Тарасиком хвостиком, спостерігаючи за тим, що той робить.

Тарасик дуже любив своїх батьків, вони весь час проводили разом, от тільки, коли наступали сутінки він сам на сам залишався в ліжечку у своїй кімнаті і це його дуже бентежило та страшило. Вночі він залазив під ковдру, бо часто йому чулося, що десь гуркотіло і скрипіло. Він вважав, що це хтось страшний - страшнічий. Він заплющував очі і казав : «Страх мій швидко відступай і мене не зачіпай».

Тарас частенько засинав зі світлом. Так сталося і цього вечора. Коли

Казка Скрябіна
Документ Word
PADLET DRIVE

Казочка «Соняшник»

Конотопський дошкільний навчальний
заклад (ясла-садок) №4 «Сонечко»
Середня група «Соняшник»
Циганенко Олександр

В далекому полі ріс собі маленький соняшник. Він був настільки маленький, що йому здавалось, що він ніколи не виросте.

Завдяки яскравому теплому сонечку, соняшник підростає з кожним днем. Він ставав все вище та вище, набирився сил та яскравості від лагідного сонячного проміння.

Одного разу сонечко сховалося за темні похмури хмаринки, і всі рослини, які росли навколо соняху, опустили свої листочки. Соняшнику стало шкода цих рослин і він вирішив поділитися з іншими тим теплом, яке він

Казка Соняшник
Документ Word
PADLET DRIVE

АНОНІМНИЙ 29 БЕРЕЗНЯ 2023, 09:40 UTC

"Чому у веселки багато кольорів?" вихователь Конотопського ДНЗ №3 "Теремок"

...та така різнобарвна, багатокольорова, подивився згори на явний світлий колір, підніми їх в небо. Хай і в нас хоч іноді буде яскравіше.

Кинула Земля в небо червону фарбу. Ніби яскраво, але якось незвично і навіть трохи лячно.

- Ні, це не те! – подумала Земля.

Спробувала помаранчеву. Вийшло дуууууже гаряче!

Підняла Земля жовту фарбу. Але ж жовте Сонечко! Навіщо ще один такий колір у небі?!

- Мабуть подарую зелений! – розмірковувала Земля. Глянула і знову розчарувалась – занадто багато зеленого і вгорі, і внизу.

А може поділитися блакитним? ... Але ж на голий, самого неба і його

Чому у веселки багато кольорів(А.Мукоріз)
Документ Word
PADLET DRIVE

АНОНІМНИЙ 07 КВІТНЯ 2023, 08:46 UTC

Казка "Соняшник"

Циганенко Олександр, 5 років
Лавренко Олеся, мама

Конотопський дошкільний навчальний заклад (ясла-садок) №4 "Сонечко" Конотопської міської ради Сумської області

САДОЧОК №2 ЯСОЧКА 07 КВІТНЯ 2023, 08:46 UTC

Авторська книга: "Світлограй: від казочки до казочки"

Віра ШАБУНІНА, вихователь Сумського дошкільного навчального закладу (ясла-садок) №2 "Ясочка" м.Суми, Сумської області

Google Drive
Get access to files anywhere through secure cloud storage and file backup for your photos, videos, files and more with Google Drive.
GOOGLE DRIVE

РОКСОЛАНА МЕЛЬНИЧУК 30 БЕРЕЗНЯ 2023, 07:25 UTC

<https://youtu.be/-KKp2r6qxbI>

Мельничук Роксолана,
вихователь ЗДОН №11 «Лялечка» м.Черноморськ

- Фурчик захворів... Тому сьогодні гратися він не буде.

Вухань засмувався, адже знав, що хворіти – це зовсім не весело. І вирішив допомогти своєму другу швидше одужати- піти до лісу і знайти Фурчику смачних вітамінів, щоб він швидше був здоровим і вони знову весело гралися.

Стрибаючи лісом зайчик побачив кущ малини. Вухань хоч і був ще маленьким, але знав, що ці ягідки дуже корисні. Тому вирішив назбирати їх для друга. Але кущ був великий та й ще з колочками, які дуже боляче колили у лапки. Тому як не намагався зайчик назбирати малини, у нього нічого не вийшло.

Вухань засмутився, але пострибав далі. Зайчик побачив високу яблуню, на якій були червоні та соковиті яблука.

«О, це ж те, що потрібно Фурчику, у яблуках багато вітамінів!» - подумав зайчик. Вухань з усієї сили намагався дострибнути та дістати яблука, але вони були дуже високо і йому це не вдалося.

Засмучений Вухань повернувся додому, мама побачила зайчика та запитала:

- Синку, що трапилося? Чому ти сумний?

Зайчик все розповів мамі. Мама уважно вислухала синовця і сказала:

- Вухано, ти вирішив зробити дуже хорошу справу. Друзів потрібно підтримувати та допомагати їм.

Мама взяла зайчика за лапку і вони разом пішли до лісу та набарали цілу корзинку малини та яблук. Вухань із радістю відніс корзинку із вітамінами для Фурчика та віддав пані Колочці. Вона подякувала та сказала:

- Вухано, ти справжній друг!

А вже наступного дня Вухань із Фурчиком весело бігали напередки, кидали м'яч та грали у дошкілків.

_D0_92_D1_96_D1_82_D0_B0_D0_BC_D1_96_D0_BD_D0_B8_20_D0_B4_D0_BB_D1_8F_20_D0_B4_D
Документ Word
PADLET DRIVE

Чому не варто боятися дощу

Із кожним новим днем сонечко починало пригрівати тепліше. Ніжні промені вже розтопили лід, заграли перші струмочки. Природа оживала від зимового сну. Ось почали прокидатися й перші комахи. Холодну пору провели вони під корою дерев, у ґрунті, шпаринках та інших безпечних місцях.

Цікаво, що кожен вид комах зимує по-різному. Семикрапкові сонечка, наприклад, восени збираються в групи і разом шукають місця для спільного зимування. А ось мурахи взагалі не впадають у сплячку і добре почувуються у своїх мурашниках, де є всі умови для їхнього існування. І в осяяній світлом галявині, відчувши подих весни, вийшли з місця своєї зимівлі метелики. Повільно розправляючи свої цегляно-червоні крила, закружляли в радісному танці.

– Тепер ніщо не завадить нам насолоджуватися теплими днями та лагідними вечорами.
– Ми будемо літати високо, як тільки забажаємо! – радів Маленький

Метелик. Щоранку, роблячи з друзями ранкову зарядку, відчував себе все спритнішим. Ось уже він міг долетіти до найвищої гілки старого могутнього дуба.

– Життя чудове! – співав Маленький Метелик.
– Одного разу, здійнявшись високо-високо, він помітив темну хмару, яка наближалася.

– Що це? – вигукнув налякано й полетів додому. Із дорослих нікого не було, мабуть, полетіли у справах. А хмара наближалася. Ставала все більшою й темнішою. Здійнявся буйний вітер. Маленькому Метелику стало страшно. Раптом його підхопив вітер і поніс у хатинку сусідки, тітоньки Вівірки. Вона булав дома, доглядала за малютами.

– Тітонько Вівірко! Що відбувається? Там стало темно, сонечка зовсім не видно. Як мені тепер літати?
– Не бійся, Маленький Метелику, – посміхаючись промовила сусідка, – просто збирається дощ.

Метелик визирнув із більшиного дулла і побачив, що на землю падають великі дощові краплини. Стало прохолодно, але вітер стих.

– Що тепер буде? – розгублено запитав Маленький Метелик.
– Дощ, напоївши ліси і поля мене, і знову вийде яскраве сонце. Природа остаточно прокинеться від зимового сну. Ліс засяє новими барвами. Ось побачиш. Головне – перечекати. Маленький Метелик уважно слухав, а тим часом дощ скінчився. Выглянуло сонце. Тітонька Вівірка лагідно посміхнулася.

– Лети, он тебе вже шукають.
Маленький Метелик обережно випурхнув з білчиної хатини. Яким же було його здивування, коли він побачив ліс після дощу.
– Це чарівно! Я ще ніколи не зустрічав такої краси! Які дивовижні різнобарвні квіти! Які ніжні зелені листочки! Навіть птахи співають голосніше й мелодійніше.

Разом з рідними Маленький Метелик піднявся до вершини могутнього столітнього дуба, вони закружляли в танці. І ось диво! Старий дуб зазеленів молодими листочками.

– Дощ – це чудово! Його не треба боятися! Слід просто перечекати, – вигукнув Маленький Метелик.

ОЛЬГА ДАНИЛЬЧУК

вихователь дошкільного підрозділу
КРОЛЕВЕЦЬКИЙ ЛІЦЕЙ №6

Казка про ластівку та вишневий сад

У звичайному приватному будинку по вулиці Вишневій на околиці міста разом зі своїми рідними жила маленька дівчинка Майя. Батькам Майї в дитинстві дуже подобався мультик, в якому головною героїнею була допитлива і працьовита бджілка. Можливо тому і дівчинку назвали таким рідкісним, але красивим ім'ям.

Звичайний будинок, де жила Майя, був весь обсаджений великим садом. І це робило його особливим. Неподалік споруди росли молоді вишеньки. Навесні, коли перші сонячні промені ніжно пестили гілки дерев, на них просиналися бруньки, які згодом більшали, ставали важчими і лопалися, а натомість з'являлися білі запашні квіти. Цієї весни здавалося, що неначе вишеньки одягли сліпучо – білі суknі наречених. І немов на весіллі

все було вишукано, красиво і по особливому жваво, адже кожна бджілка, мушка чи маленький турботливий джмелик не пролітали повз дивовижний сад. Їм навмисно хотілося привітати кожну квіточку з днем народження, а може з весіллям! Для Майї це була найкрасивіша пора року. Вже четверта в житті. Як же хотілося, щоб вишневі квіти довго-довго залишалися на гілках такими ж білими і ніжними. Та минав час і пелюстки немов білим снігом стали вкривати землю.

– І чому ці дерева не можуть залишатися такими ж квітучими аж до самісінької зими? Як би було красиво, – запитала Майя швидше за все саму себе, проговоривши слова вголос і не сподіваючись почути відповідь, адже нікого із дорослих чи малечі поряд не було.

– А ніяк не можна – почула дівчинка тоненький голосок, що линув десь згори. Майя підвела вгору сині оченята, сподіваючись побачити того, хто міг це сказати. Але окрім легеньких хмаринок на блакитному тлі неба нічого і нікого не було видно.

– Мабуть мені здалося – промовила дівчинка.
– І не здалося. Це я говорю!

Наступної миті над малою низенько пролетіла ластівка. Та це ж її гніздечко майстерно зліплене на самісінькому ганку під дахом.

– Я б теж не хотіла відлітати на зиму, а залишилася б у тепленькому гніздечку зі своїми пташенятами, але не можу. І вишеньки теж не можуть весь час квітнути. Незабаром дереви відкриють блискучі намистинки зелених ягід. Я весь час буду пильно стежити і берегти твої вишеньки і весь садок від жучків, комах, личинок, які можуть нашкодити деревам.

– Дуже дивно! Ти вмєш говорити?
– Умію, але не всі мене чують. Ось ти дівчина добра, допитлива, привітна, вишеньки часто поливала та доглядала за ними, хоч ще й маленька, тому й почула мене. Мене чують тільки по справжньому добрі люди. Он вчора Славко цілився зі свого іграшкового пістолета в горобців та синичок, хвацько збивав лозиною квіти біля сусіднього паркану, зламаував гілки на висадженому кущі. Скільки разів намагалася сказати, що це погані вчинки, але Славко не чув! І не почує, аж доки не стане поводитися чемно та ввічливо не тільки з людьми, а й з усім живим світом природи. Адже і дерева, і кущі, і квіти чи інші рослини теж відчувають біль...

Майя зачаровано слухала ластівку. І справді, сусідський Славко ніби хороший хлопчик, але іноді може ось так, не задумуючись над вчинками, бешкетувати.

– А що ж буде із вишневими деревами?
– Усе з ними буде добре! Дощик їх буде поливати і поїти водичкою, неначе чаєм, сонечко ніжно огорне теплом кожну ягідку і від цього вони виростуть, а із зелених намистинок перетворяться на стиглі червоні плоди. Кожна ягідка наповниться смачним солодким соком. Хоча я не смакувала. Це не моя їжа, але часто чула від людей.

– Я із ягідками що буде?
– Стиглі вишні дуже корисні. Із них готують різні смаколики, але краще запитай про це маму чи бабусю. А коли опануєш алфавіт, то сама зможеш багато читати і відкривати для себе важливі знання. Знаєш, звірята і птахи ходять до Лісової школи, а малюта людей до дитячого садочка, а потім до школи.

– А ти, мила Ластівко, ти так багато всього знаєш! Залишайся, не відлітай восени, з тобою дуже цікаво.

– Не можу! Весною в квітні я прилітаю сюди, а в теплий край до Африки відлітаю на початку осені. Я перелітна пташка. Перелітна...

Крізь відчинене вікно до кімнати линули ніжні аромати вишневих квітів, щебет пташок, дзиччання комах... Легенький вітерець здійняв на вікні фіранку і приніс на постіль дівчинки кілька білих пелюсток вишневих квітів. У природі все правильно і так має бути... На кухні поралася бабуся і щойно приготувала смачні піріжки із яблучним повидлом та вишневим варенням.

– Прокидайся, сонечко! Вмивайся, почисти зубчики і будемо снідати.
– То це мені наснилося? А може й справді ластівка вмєє говорити? Тільки треба її почути.

Світлана Бідна, вихователь Сумського дошкільного навчального закладу (центр розвитку дитини) №13 "Купава"

ЦПРПП ДМР 28 БЕРЕЗНЯ 2023, 06:29 UTC

КАЗКА ПРО СИЛУ, ВОЛЮ ТА СВОБОДУ

Вікторія ЗАВЕДЕНКО

Заклад дошкільної освіти (ясла-садок)

№1 «Ромашка» Сумської міської ради

*Заклад дошкільної освіти (ясла-садок)
№1 «Ромашка» Сумської міської ради
Вікторія ЗАВЕДЕНКО*

КАЗКА ПРО СИЛУ, ВОЛЮ ТА СВОБОДУ.

Була собі одна країна. Невеличка, але неймовірно красива. Мальовничі міста та села, широкі луки та високі гори, густі ліси та глибокі ріки, золотисті поля з щедрою землею, а ще небо-чисте, блакитне... І була ця країна вільна та незалежна.

І жили в тій країні люди- гарні, працьовиті ,з щирою посмішкою, добрими очима та чистим серцем.

Багато раз цю країну намагалися знищити, томили голодом та холодом. Але не вдалося нікому це зробити. Кожного разу вона піднімалася з колін, вбиралася в вишиванку, заплітала в довгу косу червону калину і знов розцвітала. Бо не так легко здолати державу з палаючим серцем.

А допомагали цій країні в битві з різним ворогом різні сили. Чоловіки та жінки були воїнами світла та добра, діти та літні люди допомагали кожен хто як міг, навіть тваринки, пташки і комашки ставали в пригоді. Багато було в них різноманітної зброї. Але найміцнішою була мова - неповторна, солов'їна, співуча.

А ще були свої Ангели-охоронці. Спочатку їх ніхто не бачив, але потім...

казка - про - силу

Документ Word

PADLET DRIVE

Кольорові й чорно-білі.
Їм не сняться заметілі.
І сніги не бачать, ні,
Усміхаючись у сні.
Сняться бджілки гонористі
І метелики барвисті.
Ген — калини диво-гроно
Їм підморгує червоно.
Та не знають ведмежата,
Що ж таке зимові свята.
Взимку притьмом догори,
Потім з вітром до нори
Не летять, забувши все.
Спить Мишко і лапу ссе.
Раз сміливості набрався,
Проти всього збунтувався.
- я не хочу більше спати. -
І примружив оченята.
- Хочу на одну хвилинку -
Подивитись на ялинку
Цю завітчану, чудову
Всю в гірляндах, кольорову.
Хочу також подарунка -
Превеликого пакунка.
- Мало того. Що ти хочеш,
Мамі голову морочити.
Там надворі — завірюха.
Відморозиш, певно, вуха.
Станеш лапами на сніг, -
То позбудешся і ніг.
Досить мудрувати/, сину,
Почекай одну хвилину.
Не шукай його ніде -
Сон до тебе сам прийде!
Тут Ведмедик наш лягає,
Дрібно в'ями моргає.
Вже заплющив оченята -
Мамин сон буде чекати.

Хай до самої весни
Сняться неньці гарні сні,
- Мамо! - Чуєш? .... - Не почула!!!
Тож, здається, вже заснула.
-Матінко, я на хвилинку,
Лиш погляну на ялинку,
подивлюсь на білий сніг, -
і швиденько (скоренько) у барліг.
Вийшов тихо, як зумів.
На галявину побрів.
Лиска грає на гітарі,
Заець й Вовк танцюють в парі.
Білка крутить їжаком,
наше вітерець листком.
Про Ведмедя не забули -
його в коло зтягнули.
Танцював і веселився,
На ялиночку дивився:
Як виблискує вогнями!!
Шкода, тут немає Мами.
Подарунки роздавали,
Веселились, жартували.
Як іскриться білий сніг!!!
Треба повертати в барліг(
Якби Мама пробудилася,
Вона б дуже засмутилася
Всі Ведмедя провели
Й далі танцювати пішли,
А розваги чарівні
Він продовжив уві сні!

Леся Павлюх,

вчитель фізики ліцею №16 ім. Юрія Дрогобича

ЦПРПП ДМР 28 БЕРЕЗНЯ 2023, 05:43 UTC

Ведмежата бачать сні

Цілу зиму, до весни
Ведмежата бачать сні -

IMG_20230327_152240 (2)

PDF-документ

PADLET DRIVE

АНОНІМНИЙ 27 БЕРЕЗНЯ 2023, 10:45 UTC

Казка "Василів сад"

Граченко Людмила, інструктор з фізкультури,
ЗДО №4 "Сонечко"
м.Конотоп,
Сумська область

Василів сад

Граченко Людмила Олексіївна, інструктор з фізкультури
Конотопський дошкільний навчальний заклад (ясла-садок) №4 «Сонечко»
Конотопської міської ради Сумської області

Прийшло літо і довгоочікувані канікули яких чекали всі першокласники. Василь і Микола були товаришами. Щодня після обіду хлопці зустрічались, катались на велосипеді та залазили на високу черешню, що росла у Василя під вікном, а потім ласували смачними грушами з Миколиного саду.

Одного разу Василь показав Миколі рогатку. «Буду нею по гракам цілитись, а ще у набридливого дятла, що будить мене кожного ранку своїм стуком.

КАЗКА Граченко Л.

Документ Word

PADLET DRIVE

АНОНІМНИЙ 27 БЕРЕЗНЯ 2023, 10:45 UTC

Казочка "Як вовчик Гаврило знайшов собі друзів"

Хижня Ірина Вікторівна,
вихователь ЗДО (ясла-садок) №2 «Джерельце»
Буринської міської ради
Сумської області

27 березня 2023 р.

за авторством користувача Ірина Хижня

YOUTUBE

ЦПРПП ДМР 27 БЕРЕЗНЯ 2023, 06:43 UTC

КАЗОЧКА «ЯК ВОВЧИК ГАВРИЛО ЗНАЙШОВ СОБІ ДРУЗІВ»

Хижня Ірина Вікторівна,
вихователь ЗДО (ясла-садок) №2 «Джерельце»
Буринської міської ради
Сумської області

Лисичка-сестричка співала пісеньку своїм маленьким лисенятам, ось послушайте яку пісеньку співала ЛА-ЛЕ-ЛИ-ЛО-ЛУ, а лисенята співали мамі так ЛЯ-ЛЄ-ЛІ-ЛЬО-ЛЮ, лиш один вовк Гаврило вив від смутку і від ліпоців, він так вив що почули його всі лісові мешканці та й спитали: Що му ти виси? Як мені не вити, я не вмію не писати, і не читати, я навіть не знаю як написати своє імя Гаврило, а й ще я не маю друзів! .Всі мешканці його заспокоювали, що він навчиться, читати, і писати і запропонували йому до Лісової школи де Мудра Сова була вчителькою.

Прийшли лісові мешканці, до

Лісової школи, і Мудра Сова почала навчати вовчика Гаврило чудової науки яка називається Грамота.

У Мудрої Сови було багато книжок і чарівних кубиків, за допомогою їх ми навчимося читати, кожен із кубиків має імя і прізвище, ось послухай імя Б, а прізвище кубика БА-БЕ-БИ-БО-БУ, Мудра Сова показувала вовчику кубик, перевертаючи грань кубика.

Добре, добре, я все зрозумів, вовчик відповів вчительці, і став від радіції співати і весело читати ось послушайте малята як співав вовчик ВА-ВЕ-ВИ-ВО-ВУ

ВЯ-ВІ-ВЬО-ВЮ, йому мудра Сова ще заспівала пісеньку чистомовок.

КАЗОЧКА Хижня І.В._090659

Документ Word

PADLET DRIVE

ЦПРПП ДМР 28 БЕРЕЗНЯ 2023, 05:47 UTC

Пригоди чарівного горішка

Ірина Шведка,
вихователь ЗДО №3 "Теремок" м. Конотоп

Настала тепла весна. Все довкола почало оживати та радіти теплу. Метуться біля своїх домівок звірі та птахи.

Білочка пострибала пошукати собі улюблених харчів. Раптом побачила красивий горішок, який виблискував на сонечку. Вона хотіла його взяти і перелякано закричала, тому що горішок заговорив зрозумілим їй голосом.

- Привіт, білочко!
Я дуже радий, що ти мене знайшла, зі мною трапилося багато пригод, я навіть не сподівався, що зможу когось побачити.

- Горішку, як я змогла зрозуміти, що ти говориш? – запитала білочка.

- Я, незвичайний горішок, а чарівний. У мене і тато і мама розмовляють. Ми жили в чарівному лісі. Я у них єдиний синочок і вони

мріяли, щоб я виріс таким же кремезним горіхом як мій тато.

- Що трапилося? Розкажи швиденько! Можливо я зможу чимось допомогти, чи мої лісові друзі.

- Я відірвався від маминої гілочки і впав на землю і вже мріяв як буду рости, і виросту великий як мій тато. Але до нашого лісу в той час прилетіла розбишачка сорока, яка тільки й намагалася здіймати в лісі гвалт та бешкетувати. Вона помітила мене і схопила, понесла далеко від тата та мами. Я її благав відпустити, але вона летіла все далі і далі від мого лісу. Мені було

Пригоди чарівного горішка

Документ Word

PADLET DRIVE

ЦПРПП ДМР 27 БЕРЕЗНЯ 2023, 06:21 UTC

Хоробрі мишенята

Ємельянова Наталія Дмитрівна,

вихователь ЗДО №40 "Дельфін" м. Суми

Хоробрі мишенята

Навесні, коли пригріло сонечко, з-за вірню повернулись птахи, а луг уквітчався барвистими квітами, далеко від людського ока, в норі під старим пнем, мишка на ім'я Вострушка народила двійку маленьких сірих мишенят — Пухнастика та Гострозубика.

Влітку мишенята піросли. Разом їм було весело-вони грали в хованки на лузі, гоїдалися на стеблах квітів. Старий дід Павук змайстрував їм з павутиння ліжечка і вони грілись в них на сонечку. Із другом Коником вони стрибали в різні нірки та знайомились з їхніми мешканцями-ящірками, хом'яками, кротами. Навіть натрапили колись на зміючку, яка висунула свого гострого язика та зашипіла на них. Мишенята злякались та дремули в різні боки! Пухнасті братики росли дружніми, матуся Вострушка не могла нагледітись на них.

Кожного дня мама возила Пухнастика та Гострозубика на пшеничне поле за річкою. Переправлялись вони на поле через місток з поваленого дерева. Там вони набивали щічки пшеничним зернятком і повертались

Хоробрі мишенята_Ємельянова_Наталія

Документ Word

PADLET DRIVE

ЦПРПП ДМР 27 БЕРЕЗНЯ 2023, 06:33 UTC

Колобок і весна

Самойленко Любов Михайлівна,

вихователь ЗДО ясла-садок №11 «Казка»

м. Шостка Сумської області

казка Колобок та Весна

Презентація Powerpoint

PADLET DRIVE

ЦПРПП ДМР 27 БЕРЕЗНЯ 2023, 06:33 UTC

Доброта та відвага

Альона ГАРКУШИНА,

вихователь закладу дошкільної освіти (ясла-садок) №8 "Перлинка" Черноморської міської ради Одеського району Одеської області

Альона Гаркушина

На околиці села, у чепурнейкій хатинці жила разом із своєю бабусею дівчинка Оксанка.

Була вона веселою, доброю і щирою дівчинкою. Завжди готова на допомогу усім прийти, словом лагідним заспокоїти.

Одного разу, коли Оксанка поралася на городі, до неї прибігло маленьке цуценя, воно було дуже перелякане і жалісно скигло. Оксанка приголубила малого, нагодувала та стала питати, що з ним сталося. Цуценятко й розповіло, що воно із своєю мамою жили у старенького дідуся Макара на околиці лісу. Прознала зла чаклунка, що є у старого красива, сильна собака, гарна охоронниця. Заздрість взяла чаклунку, захотіла собі таку собаку, її скарби охороняти, нагнала сонних чарів на дідове подвір'я і викрала його маму.

Оксанка вирішила допомогти цуценяткові знайти та врятувати його матусю. Зібралися вони і разом відправилися у нелегку путь.

Вийшли вони на галявину за дідовою хатою, бачать струмок буркоче, хвилюється, але через грудю каміння та різного мотлоху не може текти далі. Занепокоїлося цуценя, бо від цього брудного струмочка захворіти може та й корівки його водичку на випасі чекають. Оксанка з цуценятком не довго міркували, взялися розчищати струмок. Дівчинка каміння таскає, мале мотлох з води зубами витягує. Розчистили струмок, біжить водичка вільно, плещеться, радіє. Сіли на бережку друзі відпочити, а струмок їм дякує за допомогу, водичкою смачною пригощає. Попили вони водички та стали жалітися, що зла чаклунка забрала маму цуценятка і вони тепер її шукають. Струмок одразу пригадав стару каргу, бо це ж вона накидала каміння та сміття у струмок, щоб він не зміг розбудити дідуся. Проте він бачив, як чаклунка полетіла за гречане поле.

Доброта та Відвага

Документ Word

PADLET DRIVE

Очень хорошая, правильная сказка, в ней говорится что не только доброта важна человеку, но и отвага, смелость и верность друзей! Удачи автору в жизни и в писательском труде!

— АНОНИМНИЙ

АНОНИМНИЙ 27 БЕРЕЗНЯ 2023, 06:30 UTC

Казка "Чарівниця Амелія та загублений літачок"

Історія ця трапилася в одному казковому лісі. В якому існує потаємна стежинка, про яку майже ніхто не знає. Адже вона полюбляє грати в хованки. Оце дивина! Ось її видно, хоп - вже й нема. Та найцікавіше, що вся вона золотиста від осіннього листя. Чудеса та й годі, адже на вулиці не золотокоса чарівниця осінь, а зеленоока дівчина-весна.

Ця потаємна стежечка вела до фіолетового цегляного будинку з срібним дахом та маленькими круглими віконцями. Всюди росли різноманітні диво-квіти, навіть пелюстки були пронумеровані.

Жила в цьому будинку добра чарівниця на ім'я Амелія. В неї було довге руде волосся, заплетене блакитною стрічкою в косичку, її очі оксамитового кольору. А одягнена чарівниця в ніжно-рожеву сукню. На поясі якої було чотири символи: перший - сніжинка, другий - первоцвіт, третій символ - сонечко, а четвертий - осінній листочок, що найбільше подобається Амелії.

Ходили чутки про цю чарівницю:

"Хто чисте серце має,

Той Амелію вмиг знайде,

І виконає вона заповітне бажання".

Амелія піклувалася про лісових тваринок та птахів . Коли вона ступала босими ніжками по землі, то на місці її слідів вмиль розпускалися квіти. Та найбільше вона любила осінь, ось тому й доріжка до її будинку вся в золотих листочках.

Чарівниця саме приготувала інгредієнти для зілля "Імунітет", поклала все в казанок.

- Тірі - тарі - ларі - лу,

Цілюще зілля я зварю.

Аж раптом пролунав дзвін маленьких мелодійних дзвіночків.

- Цікаво, хто завітав сьогодні в гості? - подумала Амелія.

- Доброго дня, Амеліє!, - хором привіталися ведмедики-братики.

- Доброго дня, Михасику.

- Доброго дня, Івасику.

Та ведмедики вже не слухали чарівницю, а намагалися забрати один в одного іграшковий літачок, точна копія найбільшого в світі літака "Мрія".

- Віддай, це мое!

- Ні, це мій літачок, я перший його знайшов!

- Тірі - тарі - ларі - лу,

Літачок в повітря я підійму.

І літачок застиг в повітрі , вислизнувши з лапок ведмежат.

- Івасику, Михасику, то чий це літачок насправді? - запитала Амелія.

- Не знаю - відказує Михасик.

- Я знайшов його біля галявини з першоцвітами, - доповів Івасик.

- Зараз ми поглянемо в кришталеву кулю і дізнаємось хто власник літачка,- промовила чарівниця, піднявши кулю з полицки.

Амелія, разом з ведмедиками-братиками зазирали в блакитно-білу круглу кулю. Аж раптом, з'явилося зображення. Це був десятирічний хлопчик, що гірко плакав, сидячи біля вікна.

- Ой, та це ж Святослав! - здивувавшись промовив Михасик.

- Так, це той хлопчик, що забрав додому поранену пташку, - додав Івасик.

- А куди це він прямує? Невже до лісу по свій літачок?

Справді, Святослав прямував з бабусею до лісу, щоб відпустити на волю пташку, крило якої вже загоїлось.

Та ось з'явилась потаємна стежинка, золотиста від осіннього листя.

- Бабусю, невже це справді чари?

- Життя - це суцільна пригода, - ствердила бабуся.

Шли вони стежиною і дійшли прямо до цегляного фіолетового будинку з срібним дахом та маленькими круглими віконцями.

Бабуся поглянула довкола:

- Як же багато диво-квітів, Святославе, може назбираємо букетів?

- Вибач, бабусю, але ж квіти живі, зірвемо їх - і вони зав'януть, нехай ростуть та прикрашають галявину.

- Твоя правда, - погодилась бабуся, посміхаючись.

Ось знову пролунали голосні мелодійні дзвоники.

Бабусю й онука зустріла чарівниця.

- Доброго дня, - промовила Амелія.

- Доброго дня, Вам, - привіталися Святослав та бабуся.

- Не випадково ви сюди завітали, - сказала чарівниця гостям.

Швиденько прибігли ведмедики-братики та вручили Святославу його літачок. Хлопчик зі сльозами на очах подякував за знахідку.

- Велике дякую, цей літачок подарував мені тато, я думав, що вже не знайду його, коли тато повернеться, то дуже зрадіє.

Бабуся також подякувала чарівниці.

- Святославе, мене звати Амелія, я добра чарівниця, дуже вдячна тобі за допомогу

пораненій пташці. І тому, за твоє добро, я виконаю найзаповітніше бажання.

- Тірі - тарі - ларі - лу,

Бажання заповітне виконую.

Бац! І Святослав з бабусею опинилися вдома.

- Бабусю, чуєш хтось ходить у нас в будинку.

- Чую, хто ж це може бути?

- Привіт, синку!

- Ура! Тато повернувся.

- Святославе, бачу ти зберіг літачок.

- Тату, ти не повіриш, тут така історія трапилася...

Ось і казочці кінець, а хто слухав - молодець.

Вероніка Гладченко, вихователь Михайлівського ЗДО "Казка" (дитячий садок) Буринської ліської ради, Конопотського району, Сумської області

ЦПРПДМР 27 БЕРЕЗНЯ 2023, 06:04 UTC

Авторська казка "Котик і півник"

Ірина Летнянка, вихователь ЗДО №24 "Смерічка"

Авторська казка "Котик і півник"

за авторством користувача Ivanna Ivanishcheva

YOUTUBE

ТАТЬЯНА КОРНЕВА 27 БЕРЕЗНЯ 2023, 14:24 UTC

Казочка про країну мрій

Тетяна Корнева,

вихователь ЗДО №1 "Ромашка" м.Буринь, Конопотський район, Сумська область

Казочка про країну мрій.

Корнеєва Тетяна Віталіївна вихователь
ЗДО№1 «Ромашка» м.Буринь
Конопотський р-н
Сумська обл..

За лісами за горами,за глибокими морями у країні світла й мрії жила дружна родина ластівок.Сім'я була працююча.Старші,допомагали молодшим і в їхньому гніздечку завжди був мир і спокій.Коли наймолодші ластів'ятка змогли літати,вони піднялись високо у небо і полетіли.Небосхил був сліпучо-голубого кольору,сонце виблискувало жовтуватими барвами.І вони веселились і раділи,стрибаючи з гілочки на гілочку.Спів було чути дуже далеко.Почув веселий спів злий Чаклун і розсердився.Не любив він веселощі.Покликав свою подружку тітоньку Хмару і разом почали вони чаклувати щоб знищити добрих пташок.Хмара налетіла дощем але пташки швиденько заховались у гніздечко і весело виспівували. «Мамусю,-говорили вони,- дивись які чарівні краплинки,як вони виблискують!». «Ах ви бешкетники мої маленькі!»,-сміялась ластівка.А злий Чаклун продовжував свою недобру справу.Напустив грім,блискавку,сильний вітер.Пташенятам було вже не до веселощів.Мама-ластівка обіймала їх своїми крилами,тато закривав гніздечко.Але вони намокли,втрапили силу.Настала глибока ніч.Дощ,грім,блискавка почали вицухати.Чаклун стомився від своїх недобрих справ і пішов відпочивати.На нічне половання вилетіла Мудра Сова.Побачила своїх сусідів зовсім знесиленими.На своїх великих крилах вона перенесла всю родину ластівок до свого дупла.Там вони знайшли прихисток і тепло.Сова поразила летіти хобобромв з них лалеко від свого

Казочка про країну мрій

Документ Word

PADLET DRIVE

OKSANARRRR33 27 БЕРЕЗНЯ 2023, 05:48 UTC

Казкові історії про Львів

Ратушна Оксана Мирославівна,

вихователь ЗДОН№ 75

м.Львів

Казкові історії про Львів

Зустріч перша. Як постало місто Львів.

До одного чудового місця де завжди було сонячно, де співали птахи, росли міцні дуби, водилася усяка звірина, текла глибока річка, під назвою Полтва, в якій плавали казкові та великі риби – саме сюди під'їхав вершник.

Коли він оглянув цю місцевість та гору біля неї, все це йому дуже сподобалось. І він промовив: - Тут буде місто! Я сюди повернуся!

І він повернувся.

Це був могутній князь Галицько-Волинських земель – Данило Романович.

Невдовзі князь одружився з молодогою принцесою на ім'я Анна, у них народився син, якого назвали Лев.

І саме тоді князь повернувся в ці чудові місця, де обіцяв збудувати місто. І князь Данило це зробив. Над назвою міста довго думати не треба було, князь вирішив назвати в честь свого сина Льва і в майбутньому подарувати його синові, щоб він став найкращим у ньому правителем. Так і сталося. На високій горі, що зветься Замкова, князь збудував свою резиденцію (місце де постійно перебував та правив князь), а допомагав йому різний люд, що закликав сюди Данило, це були – греки, італійці, поляки, що мали потрібні для розбудови міста будівельні та ремісничі професії. Ви вже здогадалися, що мова йде про Львів. Місто стало популярним і до нього почало з'їжджати багато людей і заселяти його новими домівками. Людям тут завжди було добре і затишно, бо князь правив справедливо.

Історії про Львів

Документ Word

PADLET DRIVE

ОКСАНА RRRR33 07 КВІТНЯ 2023, 08:26 UTC

Екологічна казочка для всіх, хто любить планету

Ратушна Оксана Мирославівна,

вихователь ЗДОН № 75

м.Львів(oksana.rrrr33@gmail.com)

ДЛЯ ВСІХ, ХТО ЛЮБИТЬ ПЛАНЕТУ ЗЕМЛЯ

Екологічна книжечка

Документ Word

PADLET DRIVE

АНОНІМНИЙ 27 БЕРЕЗНЯ 2023, 05:46 UTC

Авторська казка "Про хлопчика Ромчика і місячну сонату"

Найда Юлія Богданівна,

вихователь ЗДО "Казковий світ" (ясла-садок)

Зимнодівської ОТГ

Казка про хлопчика Ромчика і місячну сонату

В одному місці на Україні жив хлопчик Ромчик. Він був веселою допитливою дитиною. І помічав те, що інші не бачили, чи просто були такі заклопотанні і байдужі, що їм було не цікаво.

Ромчик любив спостерігати за пустощами краплинок дощу. Коли падав дощик, краплинки між собою сміялися і танцювали, бавилися в перегонки і їм було надзвичайно весело. Вони манили до себе Ромчика і він щодуху вибігав на двір, під час дощу, бігав веселився разом з ними, хоча йому перепало від батьків за такі пустощі. Він розумів, чому краплинки такі веселі, адже вони напоюють землю цілощого водичкою, яка дає життя всьому живому. Чи пташки які щецетали і весело пурхали по небі. Він розумів, що вони між собою розмовляють, діляться новинами і цікавинками. І саме вони знали найбільшу мрію Ромчика, навчитися гри на акордеоні, але йому весь час відмовляли батьки. Бо знали його тасмнищо - він не дочував і не хотіли давати марних надій дитині. Вечорами коли всі спали він тихенько підходив до вікна спостерігав за місяцем, який був такий недосяжний, як і гра на акордеоні.

Одного вечора Ромчик дивився на місяць, ділився своїми переживаннями. І о чудо, йому здалося, що місяць йому підморгує, запрошує до себе. Хлопчик злякався і чимдуж побіг на ліжко, сховався під ковдру, міцно закрив оченята, тихенько став прислуховуватися, що відбувається. Йому здалося, що він неначе летить, і чує ніжну пісеньку, яка так в манить до себе. Хлопчик не

Казка про хлопчика Ромчика і місячну сонату

Документ Word

PADLET DRIVE

АНОНІМНИЙ 27 БЕРЕЗНЯ 2023, 05:53 UTC

Лисичка-сестричка

Троць Ірина Василівна,

вихователь ЗДО №2 "Іскорка" м. Шостка, Сумська область

давно і не мала друзів.

І от одного разу з нею сталася одна історія. Вранці Лисичка як завжди відправила своїх дітей до школи, а сама пішла на базар за продуктами. Раптом піднявся сильний вітер, небо вкрилося важкими хмарами, заірмів грім. Лисичка зайшла до подруги в гості, щоб перечекаати грозу. Коли на вулиці все стихло, Лиска пішла додому. Але яке ж було її здивування, коли вона побачила лише згарище від свого гарного будинку. Її сусід – зайчик, розказав, що в будинок влучила блискавка і він загорівся. Зайчик викликав вовків-пожежників, але нажал будинок згорів дуже швидко. Лисичка сіла на вцілілу лавку на подвір'ї та гірко заридала. Де ж тепер їй жити з її дітками? Як же їй жаль її будинку та господарства! А ще згоріли весь одяг, книжки та іграшки.

-Не, плач, Лиско. Ми тобі допоможемо з сусідами. – каже Зайчик.

-Звісно, допоможемо.- підключився до розмови Ведмедик.

-Будинок відбудуємо, ще кращий буде.- каже Лис, який зовсім недавно поселився в їхньому лісі.

-Дякую, вам за підтримку, сусіди.- каже Лисичка, витираючи хустинкою мокрі від сліз очі.

І почалося будівництво. Всі звірі не покладаючи лап працювали, щоб допомогти бідолашній Лисичці. За час будівництва Лисичку з її лисенятами прихистила її подруга. І от нарешті будинок побудований! Він був ще гарніший, ніж попередній. Всі звірі зібралися на святкування. Лисичка приготувала смачний обід і частувала всіх із задоволенням.

-Дякую, вам усім за допомогу! Ви стали для мене справжніми друзями.- говорила всім Лисичка.

-Завжди готові прийти на допомогу! Адже «Дружба родиться в біді, а гартується в труді»

Казка

Документ Word

PADLET DRIVE

АНОНІМНИЙ 27 БЕРЕЗНЯ 2023, 05:50 UTC

Дружба несхожих

Алла Мельник, вихователь ЗДО № 18 «Зірниця»,

Валерія Лоза, вчитель-логопед ЗДО № 18 «Зірниця»

«Нові, чисті шкарпетки кожного дня – це дуже зручно» – подумав він, розраховувався і, задоволений собою та своїм вибором, попрямував додому відпочивати.

Шкарпеткам дуже сподобався їх новий дім – просторий ящик в комоді. Всі шкарпетки були схожі між собою, як дві краплі води, лише в одній парі на лівій шкарпетці був косий шовчик спереду.

Кожного дня Орест брав одну пару своїх елегантних чорних шкарпеток, одягав її, а вечері клав до корзини з брудним одягом.

В неділю вранці, діставши з комоду останню пару чистих шкарпеток, Орест одягнув їх для походу в зоопарк.

Шкарпеточки дуже швидко знайшли спільну мову та весело проводили час. Вони разом гуляли по величезній території зоопарку, разом дивувалися довгій шні жирафа, велетенському розміру індійського слона, яскравому пір'ю павича, здоровенному дзьобу тукана. Разом годували веселих, бешкетливих мавпочок солодкими жовтими бананами та соковитими мандаринками. Спостерігали, як вправно плавають пінгвіни, разом каталися на різноманітних атракціонах.

Повертаючись додому, наші друзі потрапили під дощ, промокли, та не дивлячись на цю прикрість, їм не було сумно, вони весело шльопали по

????? ?????? ??? 2

Документ Word

PADLET DRIVE

ЛЮБА ПУШКАЛОВА 07 КВІТНЯ 2023, 08:27 UTC

Маринка та зайченя

Пушкалова Любов Михайлівна,
вихователь Угрійського ЗДО (ясла-садок) Краснопільської селищної ради

МАРИНКА ТА ЗАЙЧЕННЯ

PDF-документ

PADLET DRIVE

АНОНІМНИЙ 07 КВІТНЯ 2023, 08:28 UTC

Пригода маленького мурашки Піна

Тютюнник Марія Михайлівна
Вихователь, Угрійського ЗДО (ясла-садок) Краснопільської селищної ради

Казка

PDF-документ

PADLET DRIVE

ИННА СИНЕЛЬНИК 27 БЕРЕЗНЯ 2023, 05:45 UTC

Пригоди кота Тимка

Інна СІНЕЛЬНИК

Завідувач Угрійського закладу дошкільної освіти (ясла-садок) Краснопільської селищної ради

Кіт Тимко

PDF-документ

PADLET DRIVE

ЦПРП ДМР 23 БЕРЕЗНЯ 2023, 12:31 UTC

Авторська казочка "Подорож осіннього листочка"

<https://youtu.be/Ut6BwGr6M80>

Люліна Людмила Анатоліївна,
музичний
керівник ЗДО №7 "Горобинка" м.Шостка Сумської області

Музично-шумова казкачка «Подорож осіннього листочка»

Діти за допомогою музичних інструментів (металофон, маракаси, трикутник тощо) можуть створювати звуки та/або рухами відтворювати явища природи (колихання дерева, накрапання дощук, подих вітру)

Настала золотава осінь. На стрункій самотній берізці погойдувався маленький листочок. Він колихався зі сторони в сторону, співаючи тихенько: «Шу-шу-шу, шу-шу-шу, я додолу не спішу».

Листочок бачив, як багато його сусідів-листочків лежали внизу барвистим килимочком, радуючи малят своїм шелестінням. Він не хотів падати вниз, бо дуже йому вже хотілося полетіти далеко. Аж Листочок був впевнений, що там за берізкою на нього чекає ще багато цікавого.

А тим часом, з кожним днем ставало прохолодніше. Все частіше на листочок крапав дощик то обережно, не поспішаючи (повільно): «Крап. Крап. Крап.» То сильно та голосно (швидко): «Кап-кап-кап-кап, кап-кап-кап».

Частенько до берізки прилітав Вітерець. Він дуже любив гратися з Листочком, то ніжно пестячи його (дмухає спокійно з довгим видихом тихенько), то гойдаючи сильно-сильно (дмухаємо сильно голосніше), що Листочку навіть робилося трішки страшно.

- «Я вже дорослий та сильний!», – вигукнув одного разу Вітерець, – «і

Люліна Л.А. Муз-шумова казкачка про осінній листочок

Документ Word

PADLET DRIVE

ЦПРПП ДМР 23 БЕРЕЗНЯ 2023, 08:33 UTC

Янголятко і хмаринка

Оксана Микитин,
вихователь ЗДО №15 "Лелеченька"

Янголятко і хмаринка

Одного разу на небі трапилась дивна пигода. Маленьке янголятко дивилось цікавим поглядом на Землю. Скрізь метушіння, шум, галас, співи, танці, а подекуди і плач. Все дивувало малюка. Підвівши свій погляд угору, воно побачило яскраве сонечко. Теплі промінчики замружили йому оченята. Малютко не зупинялося, воно літало туди-сюди. Перед ним відкривались нові простори. Раптом, йому на зустріч пропливала хмаринка. Вона була ніжна, м'яка та біла. Янголятко доторкнулось до неї, а вона – гайнула далі. Ох і велела це була заги, гратися із хмаринкою... Друзі весело проводили час. Малютко і не помітило, що бігаючи за хмаринкою, здійняло сильний вітер. І з легенької, пухнастої хмаринки утворилась велика, важка і похмура хмарище. Із неї долував гуркіт, грім та пробіскувала блискавка. Вітер чимдуж куйовдив золоте волосся малюка, а хмаринка важчала і темніла на очах. І раптом з неї наче з решета полилась вода. Краплинки летіли на вітрі, кружляли у танку, виграючи різними барвами. Вони, немов

КАЗКА

Документ Word

PADLET DRIVE

ЦПРПП ДМР 23 БЕРЕЗНЯ 2023, 12:07 UTC

Працьовитий паучок

Оксана Микитин,
вихователь ЗДО №15 "Лелеченька"

Працьовитий паучок

Працьовитий паучок
Павутинку плів пластом.
Помолився, покрутився,
Попрацював, притомився.
Полежав, перепросився,
По панському подивився.
Перекрутив, просушив,
Простирадлом простелив.
Повісив під пеньком,
Почав пісню прожогом:
«Павутинка, павутинка,
Павучисі палеринка»...
Прошмигнув пустунець,
Поніс павутинку під поріжець.
Плаче-плаче павучок,
Просить помочі пташок.

ЗДО15, О.Микитин

Документ Word

PADLET DRIVE

ЦПРПП ДМР 23 БЕРЕЗНЯ 2023, 08:30 UTC

Казка "Світло і світлячок"

В одному Чарівному лісі давним давно жив Світлячок зі своїми друзями. У їх лісі завжди панувало Світло, було весело і життєрадісно, там привітно зустрічали гостей. А між мешканцями панували злагода і мир. Удень сонечко віддавало своє світло, а вночі працювали світлячки.

Одного ранку сорока-білобока принесла новину: "Там, далеко на болотах, дуже страждають мешканці Чорного лісу, у них назавжди зникло світло, немає його ні вдень, ні вночі". У Чорному лісі панує незгода, біди та чорна заздрість.

Засмутила світлячків така новина. Що ж робити? Як допомогти? Стали радитися між собою світлячки. Довго радилися, як повернути Світло до Чорного лісу. Декілька сміливців вирішили полетіти до цього лісу і принести мешканцям та подарувати їм своє Світло. Як вирішили, так і зробили.

Прилетіли наші герої до забутого темного лісу. Принесли радість і світло, але їм там були не раді. Багато звірят звикли із темрявою та навіть навчилися із нею жити, їм стало некомфортно від Світла, яке принесли світлячки. Царство темряви з усіх сторін оточувало наших героїв - чорні ворони гнівно каркали зі своїх чорних гнізд; жаби, яким було комфортно у болоті, голосно квакали, прихвалюючи своє помешкання; тихо нишпорили звірі, поїдаючи один одного, не бачачи просвітку. А усі решта боялися показатися зі своїх нірок, тому сиділи мовчки, боячись навіть подати голосок.

"З чого почати?", - думали світлячки. Прислухалися і почули тиху і ніжну пісеньку соловейка. Попросили його заспівати голосніше. Пісенька розлилася по лісі. Почуло пісеньку Ясне Сонечко і виглянуло з-за хмар, освітлюючи чорний морок Чорного лісу. До співу соловейка приєднались і інші птахи. Ті звірі, що всього боялися, боязко визирнули зі своїх нірок. Зазеленіла травичка, розцвіли квіти. Запанувало Світло і добро у лісі. Вдень Сонечко давало своє світло, а вночі освітлювали світлячки. А злі створіння, яким подобалася темрява, назавжди зникли і запанувало світло та добро, мир і злагода у тому лісі, бо світло-є основою життя усього живого на Землі.

Світлана Стецюк,

вихователь ЗДО №21 "Сонечко"

АНОНІМНИЙ 23 БЕРЕЗНЯ 2023, 08:37 UTC

Пригоди веселого м'яча

Аршакян Світлана Василівна Осойський ліцей Краснопільської селищної ради Сумської області вихователь дошкільного підрозділу

Пригоди веселого м'яча

Мій новенький м'ячик,
мов біленький зайчик,
викотився на травичку –
ховатись взяв веселу звичку.
Спершу був біленький,
Тепер став зелененький.
Нахилось, його візьму
аж у небо запущу.
Аж до сонечка дістав –
І жовтеньким впаз він став.

Авторська казка
Документ Word
PADLET DRIVE

Як Лисичка та Журавель майонезом отруїлися.

Якось посварилися куми - Лисичка та Журавель,
а помиритися в обох духу не вистає. Та
на Новорічні свята Лисичка
вирішила помиритися зі своїм кумом. Знайшла в
інтернеті цікавий рецепт салату з
майонезом. Купила всі продукти, приготувала гостину
й запросила кума на обід.

Журавель довго не думав, погодився, бо
давно шукав привід помиритися. Тож почав
збиратися, але ж не з пустими руками йти в гості.
Вирішив здивувати Лисичку кулінарним шедевром.

Як Лисичка та Журавель майонезом отруїлися
Документ Word
PADLET DRIVE

ЦПРП ДМР 23 БЕРЕЗНЯ 2023, 08:25 UTC

Напій дружби або казка про какао

Тетяна ДЯЧОК
вихователь Сумської початкової школи № 32 СМР

Сумська початкова школа № 32 СМР

Вихователь 1 категорії

Тетяна ДЯЧОК

Напій дружби або казка про какао.

В одного чоловіка був дуже примхливий кіт до їжі. Щодня на сніданок любив пити какао.

Та якось урвався чоловікові терпець :
« Нащо мені здався цей кіт. Сам нічого путнього не їм,
аж змарнів, а ката годую. Нехай краще в лісі
ходить».

От посадив ката в мішок і вивіз у ліс.
Виліз кіт з мішка, та й пішов лісом блукати.

Напій дружби або казка про какао
Документ Word
PADLET DRIVE

ЦПРП ДМР 23 БЕРЕЗНЯ 2023, 08:24 UTC

Як Лисичка та Журавель майонезом отруїлися

Тетяна ДЯЧОК
вихователь Сумської початкової школи № 32 СМР

АНОНІМНИЙ 23 БЕРЕЗНЯ 2023, 09:35 UTC

"Як ми ходили до киці у гості"

Ірина Борисенко,
вихователь дошкільних груп Конотопської початкової школи "Казка" КМР Сумської
області

«Як ми ходили до киці у гості»

Конотопська початкова школа «Казка»
Конотопської міської ради Сумської області
Борисенко Ірина Миколаївна
вихователь дошкільних груп

Ось послушайте будь-ласка
про знайому кицю казку.
Киця в казочці жила,
працьовитою була.
Ми до неї завітали,
тільки вдома не застали.
- Киця, Мура, де ти була?
Чи про друзів ти забула?
- Я ходила до Дніпра
брать водиці два відра.
- Киця, Мура, де ти була?
Чи про друзів ти забула?
- Я ходила до млина
там змолоча я зерна.
Будуть булки запашні
і тобі, і мені.
Цілий день працює киця
їй на місці не сидиться.
Носить, шие, випікає,
з ганку квіти поливає.
Стало сонечко сідати,
стали кицю ми питати:
- Киця, Мура, де ти була?
Чи ти, Киценько, заснула?
Від утоми киця сіла -
працювати вже несила.
Пішла до лісу...

казка
Документ Word
PADLET DRIVE

ЦПРП ДМР 23 БЕРЕЗНЯ 2023, 07:37 UTC

Царство Розумного царя

Тетяна ДЯЧОК
вихователь Сумської початкової школи № 32 СМР

люди . І правив ними Розумний цар
Він пильно стежив за тим, щоб всі люди були здорові:

дихали свіжим повітрям, робили ранкову зарядку,
дотримувалися режиму дня, харчувалися корисною їжею

Але ось одного разу в цьому царстві все пішло шкереберть

. А сталося це після візиту лютої Заметілі

Царство Розумного царя

Документ Word

PADLET DRIVE

АНОНІМНИЙ 23 БЕРЕЗНЯ 2023, 10:24 UTC

Музично-шумова казочка "Подорож осіннього листочка"

<https://youtu.be/Ut6BwGr6M80>

Діти за допомогою музичних інструментів (металофон, маракаси, трикутник тощо) можуть створювати звуки та/або рухами відтворювати явища природи (коливання дерева, накрапання дощику, подих вітру).

Настала золотава осінь. На стрункій самотній берізці погойдувався маленький листочок. Він колихався зі сторони в сторону, співаючи тихенько: "Шу-шу-шу, шу-шу-шу я додолу не спішу". Він бачив, як багато його сусідів-листочків лежали внизу барвистим килимочком, радуючи малят своїм шелестінням. Листочок не хотів падати вниз. Йому дуже хотілося полетіти далеко, він був впевнений, що там за берізкою на нього чекає ще багато цікавого. А тим часом, з кожним днем ставало прохолодніше. Все частіше на листочок крапав дощик то обережно, не поспішаючи (повільно): "Крап. Крап. Крап" То сильно та голосно (швидко): "Кап-кап-кап-кап, кап-кап-кап". Частенько до листочка прилітав вже знайомий йому вітерець. Він дуже любив гратися з листочком, то ніжно пестячи його (дмухаєм спокійно з довгим видихом тихенько), то гойдаючи сильно-сильно (дмухаємо сильно голосніше), що листочку навіть робилось трішки страшно.

- "Я вже дорослий та сильний!", - промовив одного разу Вітерець: "і можу виконати будь яке твоє бажання!"

- "Я так хочу політати", - промовив Листочок.

Вітерець швидко підхопив його і наш Листочок полетів. Разом вони дивились на неймовірні барви лісу, слухали дзюркотіння струмочка, спостерігали за пташками та навіть обігнали дощову хмаринку, яка вперше не змогла намочити дощиком наш листочок. Листочок був просто у захваті, адже його найбільша мрія - вирушити у подорож - здійснилася.

Ввечері Вітер відніс друга-листочка до берізки. "Солодких снів, мій товаришу!"- сказав на прощання Вітерець.

Люліна ЛА.,
керівник музичний ЗДО №7 "Горобинка" м.Шостка

Авторська музична казочка "Подорож осіннього листочка"
за авторством користувача Ludmila Дитячий_садок

YOUTUBE

АНОНІМНИЙ 23 БЕРЕЗНЯ 2023, 09:35 UTC

Казка «Країна солов'їв»

Є на світі країни, де завжди тепле літо,
Де ліси, парки, сквери, теплим сонцем зігріті,
Де небачені звірі, дивовижні птахи,
Де ніхто і ніколи не бачив зими...
Є країни холодні, де панує зима,
Там ніколи- ніколи немає тепла.
Там мете завірюха, хурделиця віє,
І лагідне сонце ніколи не гріє!
А ще земля є – справжній рай!
Там веселих струмочків дзвенить дивограй,
І на крилах птахів прилітає весна,
Та любов у серця поселяє вона.
Там ягідне літо, а в полі є жито,
Там лагідним сонцем домівки залиті,
Там осінь у вальсі кружляє з дощами
У золото вдіта та сірі тумани.
А зимонька сніжна приходить як свято,
І сяють ялинки вогнями багато.
І люди там працюючі та щирі,
Живуть всі в любові, у вірі та мирі.
А мова у них – наче пісня птахів!
Назвали цей край – Земля Солов'їв.
Та жадібна заздрість сусідів з'їдає –
Готують війну у сусідньому краї –
В Країні Ведмедів прокинулось ЗЛО
І Край Солов'їв руйнувати пішло!
І сунуть ведмеді важкі, клишоногі,
Руйнують будинки, мости та дороги...
Палають ліси та безмежні поля!
Палає в вогні Солов'їна Земля!
Ой, горе мешканцям співучої країни!
Немає радості, спокою –
Куди не глянь – лишень одні руїни!
Куди поділись квіточки пахучі?
Горять вогнем задумливі гаї дрімучі!
Де трав зелені оксамити, важкі пшеницею лани?
Високі гори гордовиті, вдягнуті в сизі жупани?
Та є сміливці ворога здолати,
Від жадібних ведмедів Країну захищати –
Орли відважні та сміливі соколята
Повстали рідний край обороняти!
Відважним людям цього краю
Дивується весь світ, уся Земля!
В них у серці є таке, що не вмирає:
Велика віра та любов, вони –
Вся суть Українського життя!

Дацків І.П.
керівник музичний ЗДО №102 м. Львів

Ірино Петрівна, Чудесна казка! Аплодую стоячи 🍷👏 – АНОНІМНИЙ

SOVMARYANA 23 БЕРЕЗНЯ 2023, 09:33 UTC

Казка

"Горда красуня"

Сов'як Марі
м. Дрогоб

Горда красуня
PDF-документ
PADLET DRIVE

АНОНІМНИЙ 23 БЕРЕЗНЯ 2023, 09:35 UTC

Друг для мишенятка

Автор: Бура Ю.Є.,
асистент вихователя ДНЗ №3 "Калинка" м.Суми

Сумно стало, але мишенятко вирішило йти далі. На галявинці качались в травичці зайченятка, стрибали один через одного, голосно сміючись.

- Привіт друзі! Можна мені з вами пограти? – запитало мишенятко.

Зайченятки заметушилися, розізлилися та кажуть:

- Ні! Ти себе бачив? Ти ж на нас не схожий та такий маленький, що за нами не встигнеш.
- Встигну! Нічого, що я маленький, зате швидко бігаю. – відповів він.

Але зайченятка теж не дослухали та втекли від нього.

Заплакало мишенятко, сіло біля струмка, дивиться у воду на своє відображення і не розуміє, чим він не такий для інших? Маленький? Ну то й що! Бігає він швидко та лазить високо, може дістатись будь-куди.

Довго сиділо та сумувало мишенятко, поки не побачило, якусь колючку кулю, яка ще і фиркала. Злякався він та заховався за кущ, аж раптом куля стала схожа на тваринку.

- Ти хто такий? – питає мишена.
- Я їжачок, дивись який колючий, ніхто не хоче зі мною товаришувати, всі мене бояться! – засмутився їжачок.
- А я тебе не боюсь! – каже мишенятко.
- А чому ти один? – запитав їжачок.

Мишенятко розповіло, що з ним трапилась така ж біда і ніхто не хоче з ним дружити.

Довго вони розмовляли та розглядали один одного, шукали відмінне та спільне, гралися та багато сміялися.

казка
Документ Word
PADLET DRIVE

АНОНІМНИЙ 23 БЕРЕЗНЯ 2023, 08:35 UTC

Логопедична казка з автоматизації звуків [Л]-[Р]

«Пригоди равлика Павлика і кролика Ролика».

Олена Коротка,
вчитель-логопед ЗДО 30 «Чебурашка» м. Суми

ПРИГОДИ РАВЛИКА ПАВЛИКА ТА КРОЛИКА РОЛИКА.

На маленькому лопуха жив Павлик, а під великим листом жив Ролик. Одного разу вони зустрілися і вирішили дружити. Павлик любив дуже рано вставати і вмиватись краплинками роси, а Ролик любив довго спати і пізно прокидатись. Павлик любив тепло і а любив прохолоду і . Кролик Ролик любив день, а Павлик - ніч. Кролик мав швидкі чотири лапи і просто обожнював швидкість. Його улюбленим хобі були А равлик Павлик мав одну ніжку і пересувався дуже повільно. Він любив мріяти і писати вірші. У кролика Ролика були довгі вухка, а у равлика Павлика - ріжки. Вони були дуже різні, але це не заважало їм бути справжніми добрими друзями!

Олена Коротка

АНОНІМНИЙ 27 БЕРЕЗНЯ 2023, 06:03 UTC

Казка " У кого які черевики?"

В кого які черевики?

Зима-красуня завітала,
Усе навкруг позамітала.
Маленькі зайчики прудкі
Сховались швидко у нірки.
Ведмідь поліз у лігво спати,
А лиска нумо танцювати.
Бо навколо сніг і лід,
Щоб не замочити ніг,
Дрібно ніжками тупоче,
Вовка запросити хоче,
Сіроманець аж надувся,
Каже: «Жалко, що не взувся!»,
А лисичка дошкуляє,
Черевики гарні ж має:
« Ой не гоже взимку ніжкам
Бігати босим по доріжкам.
Ти, кумець, не зволікай,
До крамниці завітай!»
Вовк пішов до магазину,
Взяв і гроші і корзину,
Так хотів взуття придбати,
Чобітки став вибирати,
Вибрав і так і сяк,
Не міг вибрати ніяк.
Поки він там розважався,
Сніг недовго залежався,
Літо красне завітало,
Всіх навкруг порозувало.
І лисичка босяка
Вже танцює гопака.
Вовк узутий походився,
Навіть трішки заморився.
Лапки стали вже боліти,
Що не можна і ходити.

Зняв він чоботи, сіренький,
Й спать пішов собі бідненький.
І з тих пір усі вовки
Не купують чобітки!

Наталія АРТЮХ,
вихователь-методист/вихователь ЗДО (ясла-садок) "Казка" м. Лебедин, Сумська область

Людмила Будко 30 БЕРЕЗНЯ 2023, 22:07 UTC

Казка про дівчину Еллу, яка не любила читати.

Давним-давно в маленькому містечкові жила дівчина на ім'я Елла. Вона була з тих дівчат, у яких завжди траплялися проблеми, бо вона ніколи не читала книжок. Дівчина неправильно вимовляла слова, плутала їх значення. Її батьки були дуже стурбовані і намагалися змусити її читати, але вона просто не хотіла.

Одного разу батьки Елли вирішили відвезти її на мандрівний ярмарок, який прибув до міста. Проголюючись по ярмарку, вони помітили щось досить дивне: здається, ніхто не читав жодної книги, доступної на ярмарковому кіоску. Коли вони запитали, що відбувається, їм сказали, що це через магичне заклинання, накладене злим чарівником, який деякий час перебував поруч, змусивши всіх забути читати й писати.

Батьки Елли були вражені цим, але Елла вважала це чудовою новиною! Вона негайно почала бігати містом і розповідати всім, що сталося, та незабаром усі люди розучилися читати, а згодом - і розмовляти. Елла, яка спочатку раділа, зовсім скоро засумувала, адже ні розповіді про улюблену сукню, ні поділитися придбаною косметикою, ні похвалитися новою зачіскою. Ось тут і стало зрозуміло, наскільки важливо вміти читати, писати, розмовляти та і взагалі вчити рідну мову. "Треба щось робити", - вирішила раптом Елла. - "Я знаю. Треба знайти злого чарівника й переконати його зняти прокляття". "Та як я це зроблю, адже я й говорити вже не вмію?" - замислилась дівчина. У глибоких роздумах брела вона вулицями рідного міста. Аж ось високо над головою вона почула дивні звуки. Звівши голову, вона побачила потворну істоту, яка, незважаючи на жахливий вигляд, дуже гарно співала, вживаючи чудові, милозвучні слова. І тут Елла збагнула: "Це ж чаклун забрав у людей здатність читати, а потім і розмовляти, щоб поповнити власний словниковий запас та щоб люди не могли розуміти одне одного та втратили радість спілкування, а, отже, і радість життя". "У чому ж криється його сила? Що треба зробити, щоб урятувати людство від справжньої катастрофи?" - роздумувала дівчина. А тим часом злий чарівник спускався все нижче й нижче, поки й зовсім утратив пильність. Еллу зацікавив чударнацький черевик, що міцно тримався на лівій нозі чаклуна. Щось із ним було не так.

"Це ж він тим черевиком потоптав нашу мову, понівечив її, - здогадалася дівчина. - Ну начувайся ж! Я відновлю справедливість!" - подумала Елла і з усієї сили смикнула за черевик, який опинився прямо перед її обличчям. "Ні! - заверещало чудовисько. - Не роби цього!". Та вже було пізно. Знятий з ноги злого чарівника черевик уже безжально палав від сірника, що випадково опинився в кишені дівчини. І тут сталося диво! Дівчинка голосно заспівала, її пісню підхопили перехожі, а потім усі, хто був поблизу, почали дякувати дівчині за повернуту здатність говорити. "А що ж сталося із чарівником?" - питаєте ви. Та хто ж там уже звернув увагу на чорний дим, що стрімко піднімався вгору на тому місці, де ще хвилину тому був чаклун? Людям було не до того. А Елла чимдуж поспішила додому і вхопила книжку, одну із дбайливо придбаних батьками. Вона раптом зрозуміла, що нехтувати змогою навчатися, вмінням читати не можна, бо це може привести до бід, адже через свою безграмотність люди можуть втратити можливість розуміти одне одного. З тих пір Елла ніколи не розлучалася із книжкою, а проблеми, пов'язані із неправильно вжитими словами, у неї зникли назавжди.

Будко Людмила Василівна, учителька української мови та літератури Лутищенської філії Хухрянської ЗОШ I-III ступенів (опорний заклад освіти) Чернечинської сільської ради Охтирського району Сумської області

Казка про дівчину Еллу, яка не любила читати

відео 2:13

PADLET DRIVE

АНОНІМНИЙ 10 КВІТНЯ 2023, 10:46 UTC

Казка "Яблунька"

Тетяна Ткаченко,

вихователь Уроїдського ЗДО (ясла - садок) Краснопільської селищної ради

Казка Яблунька

PDF-документ

PADLET DRIVE

Дуже гарна казочка. — АНОНІМНИЙ

Яка легесенька та цікава казочка. — АНОНІМНИЙ

АНОНІМНИЙ 07 КВІТНЯ 2023, 14:22 UTC

Казка «Хлопчик який хотів полетіти на Марс»

Хлопчик який хотів полетіти на Марс

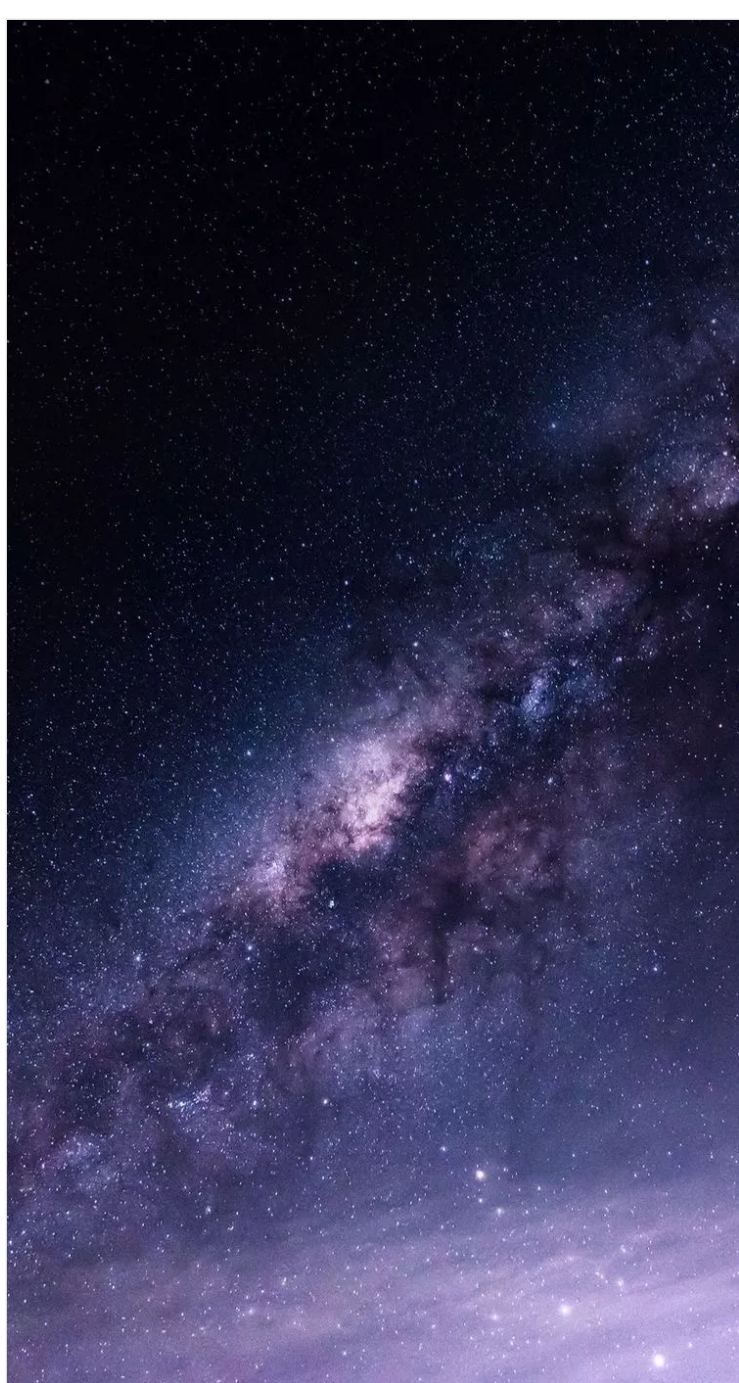
У самому звичайному місті жив самий звичайний маленький хлопчик, який хотів полетіти на Марс. Він плевав свою мрію, зрошував її у своїй голівці, що настане день і він полетить на планету де легкий вітерець дме на червоні піски . Маленький мрійник був настільки безпосередній, що навіть і гадки не гадав, що його мрія нездійснена.

Одного самого звичайного дня хлопчик вирішив розповісти про свою мрію своїй мамі: «Мама, я дуже хочу полетіти на Марс», - сказав хлопчик. Вона лагідно посміхнулася і відповіла: «Синку, твоя мрія чудова і одного разу вона обов'язково здійсниться. Тобі лише треба цього дуже захотіти.» - мама знала, що це неможливо, але не хотіла засмучувати сина. Після цієї розмови пройшло вже достатньо часу. Але слова мамі так засіли глибоко у хлопчикові голові, що треба тільки сильно цього захотіти і все здійсниться, що він думав про червону планету і днем і вночі. Фантазував як він летить до неї, як прогулюється її безмежними просторами та милуватиметься її чудернацькими пейзажами.

І ось однієї зовсім звичайної ночі хлопчик якимось чарівним способом опинився на Марсі. На поверхні планети не було ні зелених дерев, ні трави, навіть голубих озер с безкрайніми океанами не було. Його баченню відкрився лише неймовірний краєвид червоних безмежно-просторих пісків. Хлопчик дивився вдалечінь, а піскам не було ні кінця ні краю. Марс заворожував своїм ворожим і в той час красивим краєвидом, хотілось сидіти і невідводити очей від нього. Але пройшло зовсім мало часу і хлопчик засумував. Йому стало дуже сумно від того, що на цій планеті нема дерев по яким він лазив коли ходив на прогулянку, що нема собак з якими він полюбляв грати на вулиці. Та не було і його улюблених іграшок і хлопчик засумував ще дужче. Хлопчику захотілось повернутись у свій дім, до мамі і тата. І тільки-но він про це подумав як над хлопчиком почав посилюватись буревій, червоний пісок кружляв навколо нього у вихрі дикого танця. На мить він закрив очі, щоб пісок не потрапив до очей, як вітер вицух. Тиша... Хлопчик відкрив очі і побачив, що він у своїй кімнаті лежить у м'якому ліжечку і він зрозумів, що це був лише сон.

Хлопчик почув як на кухні розмовляла мама і вистрибнувши з ліжка як найшвидше побіг розповідати, що його мрія таки здійснилась і він потрапив на Марс.

**Вихователь ШНВК ЗОШ І-ІІІ ст. 9 - ДНЗ, м. Шостка
Ліфіренко Анна Олександрівна.**

вказіть, будь ласка, прізвище та ім'я — ЦРПП ДМР

ЦРПП ДМР 22 БЕРЕЗНЯ 2023, 09:11 UTC

Казка про хмаринку

**Світлана Данченко,
вихователь-методист ЗДО №10 "Незабудка" М.Шостка, Сумська область**

Світлана Данченко,
м. Шостка, Сумська область

Казка про Хмаринку і її донечку Краплинку.

Високо на небі жила велика і пухнаста Мама-хмаринка, у неї були донечки - Краплинки.

Одного разу вона зустрілась з могутнім та сердитим вітром-мандрівником. Він дмухнув на Маму-хмаринку і одна крапелька відірвалась від матусі.

казка про хмаринку

Документ Word

PADLET DRIVE

ЦПРПДМР 22 БЕРЕЗНЯ 2023, 09:08 UTC

Казка "Життєдайня криниця"

Оксана Ковалів,

вчитель початкових класів, вихователь Бистрицької гімназії

ній була цілюща та життєдайня вода. Жителі села мали свої криниці. Та щодня, втомлені після праці, приходили і набирали воду, щоб отримати силу на наступний день. Так тривало багато років.

Картинка взята з YouTube і сторена вихователем Андрійченко Л.В.

Почула за криницю Темна зла чаклунка, яка проживала за високими горами, дрімучими лісами та глибокими морями. Захотіла позбавити людей сили та вибрати всю воду з криниці, не залишивши ні краплини. Сила у чаклунки була тільки вночі, а з настанням дня вона зникала. Тому, кринична вода могла підтримувати життєдіяльність відьми вдень. Вирішила чаклунка

Життєдайня криниця

Документ Word

PADLET DRIVE

АНОНІМНИЙ 23 БЕРЕЗНЯ 2023, 09:30 UTC

Казка "Працьовите літечко"

Мальцева Валентина Іванівна,

вихователь Рябинівського ЗДО "Мрія" Кириківської селищної ради Охтирського району Сумської області

Працьовите літечко

Заквітчала весна землю, згукала пташок з теплих країв, засіяла ниви та й наказує літечку:

-Хазяйнуй, літечко, щоб було що осені передати, - змахнула чарівною паличкою – тільки її бачили.

І заходилося літечко працювати, та не само, а з друзями – помічниками. Гукне до сонечка:

- Сонечку, пошли промінчик у ліси, нехай у теплі зростають пташенята.

Іде полями та й просить хмарку:

- Хмарко, припусти тепленьким дощиком, жарко рослинкам, нехай водички нап'ються, - проліється вона дощиком, напоїть водичкою рослини, а потім розліється веселою над річкою і милуються люди цією красою!

Та не тільки друзі в літечка є. Іноді летить над землею вітруганище зі своїми друзями: блискавкою, громом, градом, зливою. Ох і важко ж тоді літечку! Скличе птахів у ліси, заховає між деревами, а само біжить у садки та поля, щоб вберегти урожаї.

Жарко від роботи літечку. Ходить у капелюсі із сіна та все хазяйнує. Ось уже і коровай спекло, і птахам побажало щасливо долетіти у теплі краї, пригостило діток ягодами та першими яблуками, медком.

Напрацьовалося, стомилося, залишило осені прибирати врожаї, скинуло капелюха та й полетіло на конику-вітерцеві до своєї матінки.

АНОНІМНИЙ 23 БЕРЕЗНЯ 2023, 09:28 UTC

Казка "Весна у лісі"

Мальцева Валентина Іванівна,

вихователь Рябинівського ЗДО "Мрія" Кириківської селищної ради Охтирського району Сумської області

Весна у лісі Весна у лісі

Засумувала зима за своїм космічним будинком, скликала до себе доньок сніжинок, сина інея, друзів – вітриюгана, хурделицю, мороза – та й подалася додому.

Тихо стало на землі. Прокинулося вранці сонечко, а небо чисте-чисте.

- Летіть, - сказало воно своїм промінцям, - на землю та зігрійте її.

Ледь торкнулися промінці снігу, і задзвеніли струмочки.

Зиркнув у лісі з-під ялинки зайчик і несподівано побачив маленьку

дівчинку-весноньку. Вона тихенько будила ліс від зимової сплячки.

Пройшла по галявині – і відкрили свої голубі очі проліски. Ніби чарівна фея підійшла дівчинка до верб біля лісового озера. Враз луснули бруньки,

і з'явилися маленькі пухнасті котики. Доторкнулася пальчиком до озерця і вмить зник лід, а на берег вистрибувала весела жабка:

- Ква-ква. Дякую тобі, веснонько, за тепло. Привіт тобі від моїх

подружок –жабок. Даруємо тобі нашу пісеньку.

І завакали жабки на весь ліс.

А тим часом зайчик зателефонував трясогузці у теплий край і радо повідомив:

- Гей, трясогузко, прийшла вже дівчинка – весна!

- Зрозуміла! Летимо! – відгукнулася вона.

І полетіли трясогузки додому, а за ними шпаки, жайворонки, журавлі, лелеки. Та й інші птахи не відставали.

А дівчинка – весна все працювала: зеленила дерева та куші, уквітчала галявини, допомагала пташкам будувати гнізда, умивала ліс теплим дощиком. І кожного ранку влаштовувала веселі пташині переспіви.

ЗИМА

Жила – була Зима. Хатинка її була далеко за межами Землі. Та раз на рік з морозами, хурделицями Зима прибувала на нашу планету. Вона сідала в санчата і холодні вітри допомагали їй домчатися до Землі.

Попереду себе Зима посилала своїх маленьких донечок – сніжинок. Вони кружляли в повітрі, спускалися на лани, ліси. Сніжинки вкривали землю білосніжною ковдрою.

Іноді Зима чомусь злилася, лютувала морозами, засипала все снігами.

А іноді їй хотілось свята і тоді вона гукала свого сина Інея, який прикрашав дерева, куші чарівною красою.

Люстерка у Зими не було, тому вона вкривала всі водойми прозорим льодом і в ньому милувалась своєю холодною вродою.

Через деякий час Зима засумувала за своєю домівкою. Вона зібрала усю свою зимову родину та й подалася додому.

АНОНІМНИЙ 23 БЕРЕЗНЯ 2023, 09:29 UTC

Казка "Зима"

Мальцева Валентина Іванівна,
вихователь Рябинівського ЗДО "Мрія" Кириківської селищної ради Охтирського району
Сумської області

АНОНІМНИЙ 23 БЕРЕЗНЯ 2023, 09:29 UTC

Казка "Політ листочка над рікою"

Мальцева Валентина Іванівна,
вихователь Рябинівського ЗДО "Мрія" Кириківської селищної ради Охтирського району
Сумської області

Казка

Політ листочка над річкою

Жив – був на великому дереві маленький листочок. Ріс він високо і бачив навколо і ліс, і луки. Все цікавило маленького листочка: і чому сонце так високо, і чому вночі темно, і як мурашка знаходить дорогу до свого мурашника.

За літо дерево підросло, і одного дня наш листочок побачив десь далеко маленьку блискучу стрічку.

- Що це блищить? – запитав він у листочка, який ріс найвище.

- Це – річка, - відповів йому товариш.

І захотів маленький листочок побачити річку.

Прийшла осінь. Сонечко стало гріти менше, листочок пожовтів і відірвався від гілочки. Він попросив дядька Вітра допомогти йому долетіти до річки.

Яка ж вона красива! Ця блискуча голуба стрічка весело в'ється між ошатними вербами, кущами верболозу та зарослями очерету. А що ж то за цяточки чорніють над водою? Та це ж дикі качки! І раптом – шубовсть щось з води! Листочок перелякано спитав у дядька Вітра:

- Що це?

- Не бійся, це – шука, хижа риба. Вона хоче посмакувати бобром чи окунчиком. От і ганяється за ними.

- Дядьку Вітре, а хто стрибає біля річки?

- Це жабки. Вони гриються на пісочку під промінцями осіннього сонечка.

Довго літав листочок над річкою. А потім попросив дядька Вітра перенести його в ліс. Там він ліг під своє дерево почав чекати на зиму.

Казка

Як потоваришували Ворскла з Дніпром

Жила – була річка Ворскла. Були в неї і брати, і сестри. Справа від річки жили її молодші сестри і брат Ворсклиця, Боромля, Олешня, Великий Кобеляч, зліва – Рябинка, Гусинка, Охтирка, Коломак. Дружно жила річкова родина. Молодші брати й сестри щовесні дарували свої води старшій сестрі Ворсклі. Товаришували річки з дикими качками та гусьми, журавлями, лебедями, були

рибок, жабок,

Одного разу

Ворскла

щук. Плавають

бачать багато.

про велику

про те, що свої

до моря.

І захотілося Ворсклі потоваришувати з Дніпром. Зібралася велика родина Ворсклі на сімейну раду, і вирішили брати й сестри дати Ворсклі стільки води, щоб у неї вистачило сил донести її до Дніпра.

З тих пір брати й сестри Ворсклі стали маленькими річечками, а Ворскла понесла свої води до Дніпра. Радо зустрів Ворсклу могутчий сивий Дніпро. Об'єднали вони свої води і поніс їх Дніпро аж до Чорного моря.

А річки продовжують жити однією родиною, навесні валовнюють одна одну водою. І ніколи Ворскла не забуває про своїх братиків та сестричок.

домівкою для
раків, бобрів.

підслухала

розмову двох

вони далеко,

Говорили вони

річку Дніпро і

води він несе аж

АНОНІМНИЙ 23 БЕРЕЗНЯ 2023, 09:29 UTC

Казка "Як потоваришували Ворскла з Дніпром"

Мальцева Валентина Іванівна,
вихователь Рябинівського ЗДО "Мрія" Кириківської селищної ради Охтирського району
Сумської області

ОЛЕНА ІГНАТЕНКО 21 БЕРЕЗНЯ 2023, 08:47 UTC

Історія Мішечка

Жив-був пакувальний мішечок. Він лежав зі своїми братиками на касі супермаркету. Йому було добре й затишно. Раптом його розкрили та напакували цукерочок у яскравих обгортках. Мішечок був задоволений. Він нарешті був комусь потрібний!

Мішечок опинився на вулиці. Цукерки швидко залишали пакетик, він був здивований, ось не стало останньої цукерки, і Мішечок став непотрібний. Його викинули.

Легкий вітерець підхопив мішечок і підняв на висоту. Як цікаво було йому спостерігати за великим метушливим містом! А потім вітер стих, мішечок опустився на землю. Він лежав, пошарпаний, нікчемний, відчуваючи свою непотрібність. На нього наступали, його підкидали ногами перехожі, було дуже сумно, і мішечок відчув, що він перетворився на сміття.

Але, на щастя, поруч проходили чемні діти, вони підібрали мішечок і вкинули до великого контейнера, де було багато інших торбинок, пляшечок, обгортки. Мішечок хотів покаржитися на свою долю, але його заспокоїли інші торбинки, розповівши, що відтепер вони – не сміття й непотріб, а вторинна сировина, економічні ресурси, які ще безліч разів стануть у пригоді.

АНОНІМНИЙ 21 БЕРЕЗНЯ 2023, 08:34 UTC

Казка "Земля та чотири сестри"

Батуліна Ельвіра Олександрівна,
директор ЗДО №21
м. Чорноморська

Земля та чотири сестри

Жила собі в небі планета Земля. Любила вона літати та кружляти навколо Сонця. Та одного разу стало їй сумно і звернулася вона до Сонця.

- Сонечко, розвесели мене, будь ласка. Я постійно кружляю навколо тебе, і щодня бачу одне й те саме. Набрідло мені так гуляти. Може я полечу кудись далі, розважусь ,знайду

нових друзів.

Та не відпустило Сонце від себе Землю, злякалося, що заблукає воно десь, не знайде дороги назад додому. І запросило Сонечко чотирьох сестер , щоб прийшли , розвеселили Землю. А звали сестер так: Зима, Весна, Літо, Осінь.

Подружилася Земля із сестрами. Тепер ніколи сумувати, тепер потрібно своє

Казка про Землю та чотири сестри

Документ Word

PADLET DRIVE

АНОНІМНИЙ 21 БЕРЕЗНЯ 2023, 08:34 UTC

Казка "Дельфін"

Батуліна Ельвіра Олександрівна, директор ЗДО №21
м. Чорноморська

Дельфін

В одного селищі жила дівчина Елла. У неї не було батьків, вона була сирота. Елла жила одна у маленькому будиночку. Кожного дня ходила вона до високого скелястого берега моря, а іноді спускалася стежкою до самої води. Елла дуже любила малювати і краще за все їй малювалося біля моря.

Одного разу вона сиділа і малювала біля самої води, раптом побачила, що до берега підплив великий дельфін і уважно спостерігає, що вона робить. Елла кинула дельфіну шматочок цукру, він підстрибнув і спіймав його прямо у повітрі. Коли дельфін знову винирнув із води, його очі посміхались, у них горіли добрі вогники.

Тепер дельфін кожного дня припливав до берега, грав із дівчиною. Вона завжди приносила йому частування. А дельфін щоденно дарував Еллі черепашки і блискучі камінці всіх кольорів, приносив великі

Дельфін

Документ Word

PADLET DRIVE

ДАР'Я ДУДНИК 27 БЕРЕЗНЯ 2023, 06:00 UTC

Казка «Маленька копійка»

Жила собі на світі маленька копійочка. Ніхто не хотів з нею дружити, тому що вона була мала. Інші гроші глузували: «Ти нікому не потрібна», «Тобою ніхто не користується», «Тебе навіть у магазин соромно віднести». Але копійочка вірила, що коли вона виросте, вона стає такою ж великою і гарною, як інші.

Час йшов, а копійочка не змінювалася. Але кожного разу коли вона засинала, вона бачила інший світ, не такий, в якому вона мешкала. Світ, де були і інші копійки, окрім неї. Світ, де ніхто не глузував з копійок, і теж вважав їх повноцінними грошима. Світ, де вона була щаслива, і була не одна.

Одного разу копійка вирішила змінити своє життя. Вона відправилася на пошуки того самого світу, який вона бачила лише уві сні. Шлях був нелегкий, і далекий. Кожного разу закриваючи очі, копійка мріяла про те, що незабаром її мрія здійсниться.

Дні змінювалися на тижні, але вона не втрачала надії. Подорожні, яких вона зустрічала, не знали про що каже копійка. Просто розводили руками. Але копійка знала, щоб досягти своєї мети, потрібно до неї йти, не опускаючи рук.

І ось зовсім випадково, копійка зупинилася в одному маленькому містечку. Аби трохи перепочити, вона вирішила ним прогулятися, і подивитися як тут живуть гроші. Вийшовши на головну вулицю міста, вона побачила містян, які теж схожі на неї. Такі ж самі копійки, і великі, і маленькі. Всі дуже привітно один до одного ставились.

Тут копійка зрозуміла: це саме те місце де вона повинна бути. Це саме те місце, яке вона бачила уві сні. Копійка дуже зраділа! Нарешті вона почувалася такою ж потрібною, як і інші; до неї ставились, як до вагомих грошей. І вона промовила: «Це моє місце! Я тут залишаюсь».

Усі гроші які є у світі – вагомі. Маленька копійка і велика купюра – необхідні усім.

Непотрібно зневажати маленькі гроші, адже в будь-який момент вашого життя, вони можуть зробити для вас велику справу.

ДАР'Я ДУДНИК 20 БЕРЕЗНЯ 2023, 15:42 UTC

Віршована казка «Коза-дереза»

Жили собі дід та баба,
Та горя і лиха не знали.
Дід купив собі козу
Пихату й хитру дерезу.
Рано вранці на світанку,
Старший син до праці став.
Випасав козу дбайливо,
Та у вечері відпочивав.
Тільки вечір наступав,
Дід чоботі одягав,
І чекав цю милу, хитру
Дерезу рососою вмиту:
«Кізка мила, кізка любя –
Чи ти їла, чи ти пила?»
Дід питав кожненький раз,
І у відповідь чекав.
Коза наша не проста –
Дуже хитрою була,
Аби дід її жалів,
Вона набила мозолів.
Менший син її теж пас,
Жінка дідова пасла, але ради не дала.
Дід узявся до роботи,
Та отримав відвороти.
Утікла коза до лісу, щоб побачити красу.
Зайчик маленький поруч пробігав,
Та козу він устрівчав –
Злякався, прилинув,
Та домівку покинув.
Ведмедик великий на поміч прийшов,
Та козу він не знайшов.
Вовчик-братик сіренький –
Зовсім звір він не маленький.
Гнав він, гнав він дерезу –
Та не вигнав цю козу.
Тут приліз рак –неборак,
І щипнув козу ще й як.
Кізонька наша швидко та стрімко
Збігла з печі вона дуже дзвінко.
Тікала до лісу, щоб ніхто не побачив,
Щоб думку її ніхто не пробачив.
Радіє зайчик та звірята,
Що козу хитру вдалося покарати.

ДАР'Я ДУДНИК 27 БЕРЕЗНЯ 2023, 05:58 UTC

Віршована казка «Осінь»

Осінь, осінь вже прийшла
Дощ і вітер із собою принесла.
Вбрала всі дерева,
Наче королева.
Не забула й про кущі,
І пустила на них свої дощі.
Скинула усі листочки,
Щоб летіли вони місточком.
Вже нарешті й листопад,
А і згодом снігопад.
Осінь пісню заспіва –
І погода стає дощова.
І навіть барлога, у ведмедя, стає волога.
Багряна королева – зранку кришталева.
Золота, холодна, тиха,
Ніколи не завдіє лиха.

Дар'я Дуднік, вихователь. м. Херсон, Херсонський спеціальний дитячий садок № 8
Херсонської міської ради

ДАР'Я ДУДНИК 27 БЕРЕЗНЯ 2023, 05:58 UTC

Віршована казка «Котик Мур і песик Гав»

Рано-вранці на світанку
Перед запашним сніданком,
Прокидаються звірята –
Всі гусята й поросята.
Тільки друзі не лягали,
Кіт і пес допомагали.
Котик Мур і песик Гав –
Завжди дружбу вірну мав.
Ці відомі нам звірята,
Кожен день о пів десятій,
Гарну звичку завжди мали,
До роботи всіх зганяли.
Котик Мур як менший брат,
Був усьому дуже рад –
Пострибати на фіранки,
Поганяти на альтанці.
Жодна мише не пройде,
І метелик не промине.
Песик Гав старенький вже
Багато літ будинок береже.
Трохи любе він поспати,
Краще ніж йому пограти.
Друзі навкі вони,
Разом збирають кавуни.
Люблять бавитись, стрибати,
І один про одного дбати.
Поки котик грає – пес його оберігає.
Всюди друзі разом – і під одним дахом.
Коти Мур і песик Гав –
Завжди дружбу свою знав.
Вірні друзі назавжди –

ДАР'Я ДУДНИК 20 БЕРЕЗНЯ 2023, 15:35 UTC

Віршована казка «Колобок»

В одному старому селі
Жили собі дід і баба одні.
Жили і горя не знали,
Без хліба віку доживали.
Вирішила баба, хліба спекти.
І не думала, що колобок зуміє утікти,
Лежав колобок на сонці,
Неначе на маминій долоньці.
Лежав, вилежувався та й покотився,
Покотився далеко та й спинився,
Відпочити зупинився,
Та біля нього зайчик опинився.
Захотів колобка він зїсти,
І вирішив на пеньочок сісти.
Заспівав рум'яний наш – пісню солов'їну
Обманув він зайці, й покотився далі.
Тихо лісом вовчик йшов,
Колобок його знайшов.
Сів на пеньок, пісню заспівав,
Щоб наш вовк не сумував.
Хитрий був наш колобок,
Не дав вкусити себе за бок.
Ведмідь клишоногий круг ліса блукав,
Колобка нашого він не шукав.
Заспівав він пісню, та й таку вже живописну
Покотився далі, і лисицю побачив
Шлях свій він одразу позначив.
Став співати їй на вушко,
Та не чути відчайдушно.
Скочив колобок на язичок,
І вхопився за зубок.
Проковтнула його лисичка,
Та й побігла до кринички.

ОКСАНА ГАЄВЕЦЬ 27 БЕРЕЗНЯ 2023, 06:02 UTC

Казка "Чарівна мушля"

Мешкаю я на узбережжі Чорного моря в Чорноморську, а працюю у дитячому садку «Казка». Одного разу вирішили ми із діточками прогулятися до моря. Море знаходиться зовсім поруч із нашим дитсадком. Попередивши кого треба, вирушили до узбережжя. Це був останній день жовтня. Сонечко лагідно гріло, на небі не було жодної хмаринки. Море зустріло нас тихим гомоном хвиль, вітерець ласкаво тріпав волосся. Ми йшли по пісочку й раділи морю, чайкам, кораблям на рейді, гарному дню.

Під ногами ми побачили мушлю від рапана. Це такі м'якуни, які живуть у морі, у нас їх багато. На перший погляд звичайна мушля, підняли її, роздивляємося. Раптом чуємо: «Ало, слухаю». Ми здивувалися, хто це, звідки до нас говорять? Прислухалися... Та це ж із мушлі! Відповідаємо чемно: «Вітаємо, це ми діти із дитсадка, що на узбережжі. А ви хто будете?»

«Я Понт Евксинський, так називали мене стародавні греки, що означає «гостинне море».

А сучасна назва – Чорне море,» - почули ми несподівану відповідь. Як цікаво! Бачу у моїх чомусиків оченята загорілися, запитань багато, а часу в нас обмаль. Але на одне запитання: «Як море заселилося?» - відповідь ми отримали. Про те й вам розповідаємо.

Спочатку море було пустим, лише Хазяїн моря та його Жінка мешкали на морському дні. Хазяїн моря все облаштовував : то міліну вигадає, то шторм влаштує, то течію зробить. А Жінка його нудиться, немає чим зайнятися.

Тоді Хазяїн моря створив різних риб (пеленгас, бичок, сардинка, акулка катран, морський дракон, морський кіт, сарган, пузанок, тюлька, камбала, морський коник, іглиця, барабуля та багато інших), морських тварин, та й каже Жінці:

«Дбай про них». Жінка пометикувала та говорить: «А де ж риба жити?»

Тоді Хазяїн створив водорості.

А Жінка знову до нього: «А чим годувати дельфінів: афаліну, білобочку та азовку. А тюлень-монаха?»

Це тварини, які у нашому морі мешкають. Навіть кити двічі запливали.

«Нехай ласує тюлень рибою та крилем, риба - водоростями, рачками та мушлями», - відповів Хазяїн моря.

«А криль що їсти буде?» - турбується Жінка.

«А криль – те що залишилося після загиблих риб та морських тварин» - відповів Хазяїн моря.

«Який ти розумний, недаремно Хазяїн моря!» - захоплено відказала Жінка.

Гарно у морі живуть, тому що все на своєму місці, є кому за порядком слідкувати. Цікаво й зрозуміло про все.

Ось така пригода трапилася із нами на морі. Потім я багато раз ходила шукати чарівну мушлю та не знайшла. Піду знову 31 жовтня, коли святкують Міжнародний день Чорного моря, може пощастить.

Олена КНИШ, вихователь ЗДО № 3 м. Чорноморська

ОКСАНА ГАСЕВЦЬ 27 БЕРЕЗНЯ 2023, 06:01 UTC

"Казка про горобину"

Жила собі дівчинка. Як її звали? Хто звав той її знав, а я не знаю. Дівчинка весела, хороша із двома кісками. Кожен ранок приходила вона до дитсадка. Під віконцем її групи росла горобина. Дівчинці дерево дуже подобалося. Щоранку зустрічало воно дівчинку у будь яку пору року.

Восени похолодало, листя на деревах жовтіло, червоніло. Вітер зривав їх та кружляв у повітрі. Дерева не могли зберегти свої осінні ошатні сукні. А горобина стала лише красивіше. Ягідки помаранчевого кольору прикрашали її наче намисто!
У горобинки долоньки поціловані дощами, Ягідок червоні крихти на гілках та під ногами.

Дівчинка бачила, як пташки прилітали до горобини та пригощалися ягідками. Минув час, залишилася лише одна китиця ягідок на деревці. Пташок зібралось чимало і виникла суперечка через ягоди.

- Мої ягоди! - застрекотала сорока.
- Чому це вони твої? - здивувався горобчик.
- Тому, що мені цікаво знати смачні вони чи ні. Я із цього дерева ягід не смакувала! - відповіла сорока.
- Якщо ти не місцева той лети собі, нема чого у нашому садочку харчуватися! - втрутився у розмову голуб.
- Це моя горобина, я цілою китицею нагодую усю зграю, а вам великим замало! - відчайдушно зацвірінкав горобчик.
- Мені на сніданок вистачить, - відповів голуб.
- Досить сперечатися! Ягоди мої! Хто не згоден - спробуй підійти! - обізвалася ворона й підлетіла до самої китиці.

Дівчинка теж підійшла до деревця за ягодами, вона хотіла зробити намисто із ягід для своєї матусі.

- Дівчинки ягід не дамо! - покосилася на дівчинку сорока.
- Це хороша дівчинка, ми її знаємо, вона пташок любить, - промовив горобчик.
- Мене із долоньки годувала, - пригадав голуб.
- Ну так що, що хороша! Вона ж не голодна її вдома годують, - відмовила сорока.
- А ну щиз, ти ж сама не місцева, нехай тебе теж дома годують! - відірзала ворона.

Дівчинка простягла руку до ягід, пташки замовкли та відлетіли, дозволяючи зрвати дівчинці останню китицю.

Ранок наступного дня був тихим. До горобини не прилетіло жодної пташки. Дівчинка підійшла до деревця. У неї в руках була годівничка із зернятми для пташок.

Олена КНИШ, вихователь ЗДО № 3 м. Чорноморська

АНОНІМНИЙ 21 БЕРЕЗНЯ 2023, 08:35 UTC

Казка "Ліхтарик"

Калита Катерина Олександрівна,
вихователь ЗДО №21

м. Чорноморська

У звичайному місті жила звичайнісінька родина: мама, тато, хлопчик Паша, бабуся, дідусь і рудий кіт із білими цятками на лобі. Жили вони в гарному білому будинку з великими вікнами, через які струменіло сонячне світло, наповнюючи будинок теплом і затишком. Вдень було так світло, що, здавалося, ніби сонце живе в будинку.

Вечорами дім осяювали всі лампи, а сім'я сідала вечеряти за великий стіл і ділилася новинами минулого дня. Паша дуже боявся темряви, тож у будинку завжди було дуже світло, а біля ліжка хлопчика постійно був включений маленький нічник.

Хлопчик Паша дуже любив казки йшовечора просив дідуся почитати йому нову історію. У домашній бібліотеці було багатенько книг і Паша із задоволенням слухав оповідання про морських піратів, безстрашних лицарів, чарівників та злих драконів.

Разом із Пашею казки слухав і маленький ліхтарик, який жив у книжковій шафі. У ліхтарика було одне заповітне бажання — потоваришувати з хлопчиком і стати йому справжнім другом, аби він знав, що Паша боїться темряви. Але це

Ліхтарик

Документ Word

PADLET DRIVE

АНОНІМНИЙ 21 БЕРЕЗНЯ 2023, 08:34 UTC

Казка "Як народилися зірки"

Науменко Тетяна Миколаївна,
вихователь ЗДО №21
м. Чорноморська

На неосяжних просторах Всесвітнього космічного океану жили два друга: Вітер і Місяць. Вітер був пустотливим бешкетником, він любив швидко літати по всіх куточках Всесвіту. А Місяць був спокійним, розсудливим та замріяним. Дуже часто друзі збиралися разом і довго розмовляли, розказуючи про свої новини. Місяць любив свого друга і завжди чекав його у гості, бо йому подобалися історії Вітра про його мандрі.

Місяць дуже сумував коли друг відлігав і це непокоїло Вітра. Одного разу Вітер був у справах і декілька днів не відвідував друга, а завітавши у гості побачив Місяця засмученим. Вітер звернув увагу, що коли він відлігав – Місяць був повненьким, а зараз він схуд і став тоненьким.

- Що сталося, друже? Ти часом не захворів? - спитався Вітер.
- Ні, я не захворів! Просто мені дуже самотньо, ти завжди у справах, а мені так хочеться мати багато друзів! - відповів Місяць.

Вітер замислився, а грохи подумав сказав:
- Я знайду для тебе багато друзів і обіцяю, що ти ніколи не будеш самотнім! Вітер швидко обіцяв Місяцю. Дуже зійшов Вітер по космічному океану, шукаючи друзів для товариства, а

Казка Як народилися зірки

Документ Word

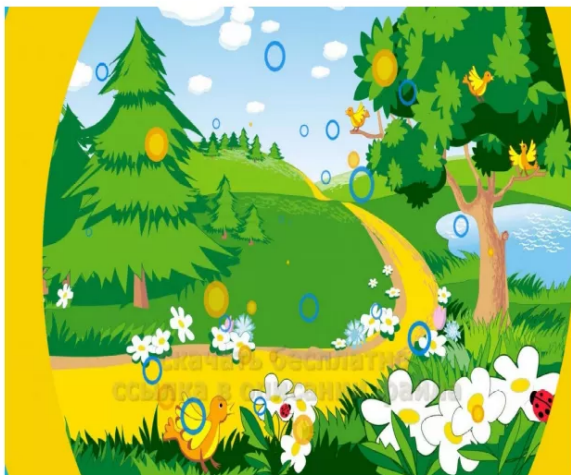
PADLET DRIVE

АНОНІМНИЙ 20 БЕРЕЗНЯ 2023, 06:36 UTC

Лісова казочка "Що робити, щоб здоровим жити"

Наталія Лозка
керівник музичний ЗДО №2 м. Чорноморська

КАЗКА
Документ Word
PADLET DRIVE

СВІТЛАНА ВЛАДИКА 17 БЕРЕЗНЯ 2023, 12:42 UTC

Казка "Полуничка та Бур'ян"

Була чудова літня пора. Природа буяла, дивувала своєю різноманітністю. Все росло, зеленіло, цвіло, зводило з розуму своїми пахощами. На полях, галявинах, лісах, городках, в садах увесь можливий простір заповнили рослини. Вони росли не по днях, а по годинах. Неймовірно швидко збільшувалися в розмірах. Рослинки просто "лізли" одна на одну, неначе змагалися за краще місце під сонцем.

На одній пишній грядочці виросла запашна Полуничка. Червонощока красуня була життєрадісною, доброю та привітною. Щодня дарувала свою ніжну посмішку всім довкола. Дуже любила Сонечко, яке зігрівало її щічки, Вітерця, що леліяв її листочки, і усіх-усіх комахок, які ніколи не пропускали нагоди задля цікавої розмови з ягідкою. А ще Полуничка дуже любила Андрійка, маленького господаря, що разом з бабусяєю її посадив та доглядав, і свої пахучі плоди мріяла подарувати йому.

Одного разу нашу ягідку спіткало лихо. Кілька днів лили дощі. Андрійко не ходив на город, тож Полуничка залишилася один на один зі своєю бідою. Біля неї виріс великий нахабний Бур'ян. Він накрив красуню своїми колючими, незграбними листками-руками, неначе дусив її. Закрив ягідці ясне сонечко, випив всю водичку та забрав своїм велетенським корінням усі поживні речовини з ґрунту. Ще й нахабно реготав над безпомічним становищем своєї жертви.

Бур'ян ніколи нікого не любив. Всім завжди робив якусь шкоду. Був пихатим, гордим та злим.

Заплакала Полуничка, затремтіла. Була дуже виснаженою. Проте збрала останні свої сили, витерла сльози і поклікала на допомогу своїх друзів. Почув Вітер благання Полунички. Почав крутити, вертїти і нещадно гнути Бур'яна то в одну, то в другу сторони, допоки той не впав додолу. Маленькі жучки швиденько прибігли на допомогу і ретельно підгризли коріння Бур'яна. А Сонечко направило палючий промінь на нищівника.

Не зміг Бур'ян протистояти такій силі. Усі разом знищили його. Віджила Полуничка, випрямилася, подякувала друзям за порятунок. А вже за кілька днів красувалися їй стиглі смачні плоди на тарілочці у Андрійка, за що Полуничку переполювала невимовна гордість.

Добро завжди перемагає зло.

Друзі пізнаються в біді.

В єдності - сила!

Світлана Владика,
вихователь ЗДО №2
імені о.К.Селецького

АНОНІМНИЙ 17 БЕРЕЗНЯ 2023, 13:08 UTC

Казка про чорноморського дельфіна

Наталя Володимирівна Бондаренко,
вихователь № 6 "Сонечко" Чорноморської міської ради Одеського району Одеської області

Казка про чорноморського дельфіна.

Автор Наталя БОНДАРЕНКО

Одного разу в Чорному морі народився дельфін. Батьки назвали його Бобо. Батьки Бобо були розумні і виховані дельфіни. Дитинство Бобо було щасливим та цікавим.

Якось Бобо зустрів дельфіна на ім'я Гобо. Вони подружилися та проводили багато часу разом.

Бабуся Бобо розповіла якось онуку про гарне місто Чорноморськ, де живуть добрі та працюючі люди. Стаї дельфінів живуть там довго та щасливо, тому що мешканці міста їх люблять і не ображають. Друзі згодом вирішили вирушити на пошуки цього міста

За допомогою вони звернулися до старого та мудрого краба Пао. Краб погодився вказати на шлях та попередив, що друзів чекають важкі випробування. Пао наказав дельфінам запам'ятати три мудрих вирази:

- Хочеш собі добра – не роби нікому зла.
- Хто добре серце має, той усе здолає.
- Де є добрі люди, там біди не буде.

Друзі подякували крабу та вирушили в подорож. Нелегкою була дорога, не раз здіймався морський шторм. Але друзі все витримали та дібралися берега міста на сході дня. Від радощів вони почали вистрибувати з води у повітря, чим привернули увагу туристів та мешканців міста. Присутні на березі моря не могли відірвати очей від цієї вистави. Всі були дуже щасливі, в душі кожного були почуття: любов, радість, натхнення.

Конкурс казок 2023

Документ Word

PADLET DRIVE

АНОНІМНИЙ 17 БЕРЕЗНЯ 2023, 13:09 UTC

Авторські казки Наталі Бондаренко

Наталя Володимирівна Бондаренко,
вихователь № 6 "Сонечко" Чорноморської міської ради Одеського району Одеської області

watch

WWW.CANVA.COM

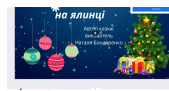
АНОНІМНИЙ 17 БЕРЕЗНЯ 2023, 13:09 UTC

Авторські казки Наталі Бондаренко

Наталя Володимирівна Бондаренко,
вихователь № 6 "Сонечко" Чорноморської міської ради Одеського району Одеської області

watch

WWW.CANVA.COM

АНОНІМНИЙ 17 БЕРЕЗНЯ 2023, 12:36 UTC

Казка " Чарівний Колобок "

Жили , були Дід та Баба .

Було у них одне бажання :

" Щось смачненького спекти

Та не мали борошна вони .

Стали думати - гадати ,

Де борошна узяти ?

Думку думали - гадали

І нарешті все владнали .

Каже Бабі Дід з тихенька :

"Не журися Ти , старенька !

На базар поїду я

І придбаю борошна ."

Дід із міста повернувся .
Не з порожніми руками :
Купив борошна
І ще гостинців для Баби .
Стали дружно до роботи .
Дід в печі топоти ,
А Баба тісто місити .
Тісто Баба замісила ,
Колобка кругленького зробила,
В піч гарячу посадила .
Як Колобка у піч саджала ,
То такі слова промовляла :
"Випікайся , Колобочку ,
Рум'яній швиденько ! "
В піч шоразу заглядали ,
Колобком все милувались .
Колобок зарум'янився .
Та такий пахучий ,
Та такий кругленький ,
Мабуть , і смаченький !
Та Колобок цей не простий ,
А Колобок цей --- чарівний !
Став до Діда й Баби промовляти
І про таке благи:
" Дуже вдячний Вам за це,
Що Ви спекли мене .
Лише попрошу Вас одне --
Не їжте , Ви мене !"
Що ж Ти , що ж Ти , Колобочку ?
Їсти ми Тебе не будем .
Будемо Тобою любоватись
І у веселі ігри гратись .
Казка ця повчальна .
Вчить нас :
" Нікому зла не чинити,
Лише добро творити .
І тоді всім нам ,
Буде радісно і весело
На білому світі жити !!!

Ганна Сендяк
вихователь ЗДО №2
іл. отця Кирила Селецького
м. Дрогобича

Молодець ! Гарна віршована інтерпретація !!!! – АНОНІМНИЙ

Гарна повчальна казка на сучасний лад. – АНОНІМНИЙ

Чудова віршована казка! – ЛІЛІЯ ЛІСНИЧА

Казочка новенька, казочка гарненька, Дякуємо. Молодець!!!! 🍌 – АНОНІМНИЙ

Ганна Сендяк є автором багатьох дитячих творів: віршів, пісень і казок. Вона передає свій життєвий досвід у творах для дітей. – АНОНІМНИЙ

Дуже гарна казочка з цікавим, захоплюючим закінченням! Легка для запам'ятовування диточкам. Авторці творчих успіхів і натхнення! 🍌 – АНОНІМНИЙ

DIANALABOVKA 30 БЕРЕЗНЯ 2023, 11:13 UTC

Казка "Як Іванко змія переміг"

Не за горами високими,
Не за морями глибокими,
А у нас , на Україні ,
В місті Стебнику, маленькім,
Біля річки Соляниці,
Де сходяться три криниці,
Жили собі , були собі, Іванко й Оксанка.
Вони сад, город садили,
І пшениченьку ростили,
Вишивали рушники , гарні блузки й сорочки,

Розмальовували піч і вели розумну річ:
Щоб цвіли красиві квіти,
Щоб росли здорові діти,
Щоб було всім добре жити,
Треба миру всім на світі.
Всі у хаті і в саду жили дружно , до ладу.
Веселились гарно так:
Соняшник, волошки, мак,
Вербалипа і малина,
Горобина і калина,
І Іванко і Оксанка,
І маленька вся родина.
Синє небо, жовте сонце,
Заглядало у віконце,
Зігрівало їх усіх, скільки радості й утіх!

Біля хати жив лелека,
Приніс звістку він здалека,
Що в хатині без вікон
Появився змія-дракон.
Загудів бджолиний двір:
Де живе той лютий звір?
Звідкіля він прилетів?
Що у нас він захотів?

І сказав лелека тихо:
Змія приніс біду і лихо,
Він на землю нашу ласий,
Появився у Донбасі.
Триколірний, триголовий,
Хоче нашу вкрасти мову,
Хоче все на Сході з'їсти,
Й далі в край наш буде лізти.

Похилилася калина,
А за нею й горобина,
Опустила верба віти,
І волошки стихли в житі.
Глянув соняшник в віконце,
А у хаті нема сонця
І не лине щебіт , сміх,
Нема радості у всіх.

І сказав Іванко враз:
Я поїду на Донбас,
Візьму на змія меч-
Злетять голови з плеча.
І калиноньки намісто
Засвітилось променисто:
Я на змія теж піду,
Кулями в бою буду!
Соняшник й собі сказав:
Я твоїм щитом би став!
Ну а гілочки вербиченьки,
Наче тин прикриють личенько.
І сорочка - вишиванка
Зігріватиме Іванка.
Ще і вірний друг Лелека
У розвідку йде здалека.

Та й поїхав наш Іван -
Злого змія Побиван.
Бо не мириться Дракон,
І не слухає Закон.
Він із рота сипле гради,
А з очей вогонь горить.
Та Іванко не боїться!
Зможе змія він побить.
Ой як витягне він меч-
Впадуть голови із плеч!

Змія страшенно завертівся,
У клубок маленький звився.
І поповз, поповз далеко,
Не знайшов його й Лелека.
Більше він не повертався-
Мабуть, дуже налякався.

Як не стало в нас змія
Стала вільною земля.
Квіти знов затанцювали,
Небо синім-синім стало,
І пшениченька жовтенька
Знову сонечку раденька.
Синє небо, жовте поле,
Синьо-жовті в нас прапори.

Взяв Іванко прапорець

І додому навпростець
В рідний Стебник поспішає.
Його радо зустрічає
Увесь край наш, ціле місто,
Бо приніс він гарну звістку.
Як Героя всі стрічали,
З перемогою вітали.

Посміхнулася калина,
І верба, і горобина,
Липа, мак, волошки в полі –
Радості у всіх доволі.
Медок стали попивати,
І Лелека біля хати
Гордовито походжає,
Теж героя він вітає.
Принесе ще гарних діток –
Буде мир у всьому світі.
Ось і казочці кінець,
А хто слухав – молодець!

Марія Явір,
вихователь ЗДО № 26 "Калинка"
(написано у 2014р.)

ЦПРПП ДМР 15 БЕРЕЗНЯ 2023, 11:05 UTC

Віршована казка "Колобок"

Жили – були баба й дід.
Попросив дід бабу приготувати обід.
Бабуся в комірчині борошна нашкрєбла,
Замісила тісто і колобка спекла.
Та й поставила його на підвіконник остивати,
А він стриб і по стежці давай мандрувати.
Котиться – котиться і зайчика зустрічає,
А зайчик радіє, що вже їжу має.
Та не зміг з'їсти зайчик колобка,
Бо сталася оказія ось яка:
Колобок зайчикові пісеньку заспівав,
Втік від нього і далі помандрував.
Мандрував по стежці, мандрував
І на своєму шляху вовка та ведмедя зустрічав.
Він їм теж пісеньку співав
І від них вправно втівав.
Та ось тут зустрів він вовчикою сестричку,
Красиву, руденьку, хитру лисичку.
Свою пісеньку їй співає,
Та каже лисичка, що недочуває.
Стала лисичка колобка прохати –

Ще раз їй пісеньку заспівати.
Але це так лисичка хитрувати вміла,
Не слухала пісеньку, а гам – і колобка з'їла...
! То ж треба в житті добре знати,
Для кого пісеньки співати!!!

Ганна Кім
практичний психолог ЗДО №6 "Веселка"

ЦПРПП ДМР 15 БЕРЕЗНЯ 2023, 11:05 UTC

Казка "Хатинка для комашок"

Любов Земко, практичний психолог ЗДО №13 "Казка"

Пройшло тепле літечко, наступила осінь.
Відлетіли у теплі краї пташки. Тихо, сумно стало у лісі.
Зібралися комахи на лісовій галявині.
Стали думати, як зиму перезимувати.

І ось жучок-Сонечко сказало: «Я пропоную збудувати хатинку, та й будемо жити в ній цілу зиму».

Комашки зраділи і вирішили прийнятися за роботу і будувати хатинку.

Не встигли комахи й озернутися, як хатинка була вже готова.

Та така гарна, що й не надивишся.

І почали всі комахи, жучок-Сонечко жити в хатинці.

Сонечко світило, аж раптом подув вітерець, небо вкрилося хмаринками, які заховали сонечко. Пішов дощик.

І комашки сховалися до хатинки.

Аж раптом хтось крильцями стукає у віконечко.

А це мокрий Метелик проситься до їхньої хатинки.

Подумали комашки і жучок-Сонечко, що в метелика великі крильця і їм буде тісно у хатинці.

Але доброта сердець перемогла.

Вони прийняли метелика до своєї хатинки.

І всі стали жити дружно, весело.

Мораль моєї казочки:
виховувати дружбу
та взаємодопомогу

Автор казки
практичний психолог ЗДО
«Казка»
Земко Л.І.

*****